

ရှေးဆောင် မင်းသား

ကုမ္ပဏီ

၁၇၆၅ (၁၉၁၅)

၃၂

လွတ်လပ်ရေးမှသည် လွတ်လပ်ရေးသို့

[illegible]

ဘုရားရှင်တို့၏အမည်များ

မှတ်ပုံတင်
ဧည့်သည်၆၅

ထိုသို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို မဆိုထားဘိ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ ကတိပြု ရည်မှန်း တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည့် ပါလီမန် အခြေခံဥပဒေစာတမ်းကြီးတွင် အတိအလင်းကျေညာဖော်ပြထားခဲ့သော ဆိုလပ်လက်နိုင်ငံ ကကောင်စီဟူသည့် ကတိကြီးကိုလည်း သေ-ခံစားနိုင် အကောင်

၄။ တိုင်းပြည်ဥပဒေ တရားရုံး စံနစ်ဟာလဲ ပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုး
ရှေ့ ရှုမယ်၊ ပြည်သူ့ တရားရုံးစံနစ်မျိုး ဖြစ်ရမယ်ဆိုသည့်
ချက်များကိုလည်း မေ့ ပျောက် ထားရက်ခဲ့ကြသည်။ ဤသို့မေ့ ပျောက်
ထားရက်ခဲ့ကြသည့်နှင့်အမျှလုပ်သားပြည်သူအများနှင့်ဗိုလ်ချုပ်အောင်
ဆန်း အစရှိသည့် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ လည်ချောင်းသွေးဖြင့်
တေး ပူဇော်ရယူခဲ့ရသော လွတ်လပ်ရေးကြီးမှာလည်း လုပ်သားပြည်

လွတ်လပ်ရေးမှသည် လွတ်လပ်ရေးသို့ သည်ပိုးပို့ဆောင်သည့် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းနှင့် မိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

သူတို့အတွက် အကျိုးအမြတ် ထွက်မလာတော့ဘဲ အရင်းရှင် ခေါင်းပုံ ဖြတ်အမြတ်ကြီးစားများအတွက် ခံစားစံစားရန် သက်သက် ဖြစ်လာခဲ့ ရတော့သည်။ ဤသို့မူလရည်မှန်းချက်များ ပျက်ပြားလာသည်နှင့်အမျှ ထိုလွတ်လပ်ရေးကြီးမှလည်း အမည်နာမမျှလောက်သာ တန်ဖိုးရှိ

တွေးခေါ်မြှင့်မြင်သစ်

ကျောင်းပေါင်းစုံ ပညာရေးပြပွဲကြီး၊ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်ကျောင်းပေါင်းစုံ ပြေးခုန်ပစ်၊ ပြိုင်ပွဲကြီးနှင့် ဘောလုံးပွဲကြီးကို ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ခမ်းနားသိုက်မြိုက် စည်ကားအောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ပြီးခဲ့လေပြီ။

ယခုနှစ် (၁၉၆၄) ပညာရေး ပြပွဲကြီးမှာ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ပညာရေး ပြပွဲကြီးဖြစ်ပေသည်။ ၁၉၆၃-ခုနှစ်က ပထမ အကြိမ်မြောက်ပညာရေးပြပွဲကြီးကို ကျင်းပခဲ့ပြီးဖြစ်ပေသည်။ ယခုနှစ် ပညာရေးပြပွဲကြီးနှင့် တချိန်တည်းမှာပင် တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ကျောင်းပေါင်းစုံ ပြေးခုန်ပစ်နှင့် ဘောလုံးပွဲကြီး ကျင်းပလိုက်ခြင်းမှာ ထူးခြားချက်တရပ် ဖြစ်သည်။

ယခင် ယခင် အခါများက ကျောင်းသား/သူများ၏ ပညာရည်တိုးတက်မှု အရည်အချင်းကို စာမေးပွဲအောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းနှင့် အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့ကြသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် ကျက်မှုတ်ထားသောစာကို ရမရ၊ မှတ်မိမမှတ်မိပြန်လည်စစ်ဆေးခြင်း မည်ပေသည်။

ယင်းကဲ့သို့သော ပညာရည်တိုးတက်မှု စံနှုန်း အဆုံးအဖြတ်ပေးမှုကြောင့် မိဘများက သားသမီးများ၏ စစ်မှန်သည့် ပညာရည်ကို အကဲခတ်နိုင်ခဲ့ပုံ၊ မရခဲ့ကြပေ။

ယခုကဲ့သို့သော ပညာရေးပြပွဲကြီးများကို နှစ်စဉ်လုပ်ကိုင်ပြသခြင်းသည် အတတ်ပညာ အသီးသီးကိုသင်ကြားလျက်ရှိနေကြသော ကျောင်းသား/သူများ၏ အရည်အချင်း၊ သဘောပေါက်နားလည်မှုနှင့် တိုးတက်မှုအခြေအနေကို မိဘများအားမျက်မြင်သက်သေတင်ပြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ပညာရည်ပြပွဲကြီးတွင် ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ကျောင်းသား / သူများ၏ နားလည် သဘောပေါက်မှု၊ ကျွမ်းကျင်မှုတို့ကို ပြသထားလျက်ရှိသည်။ ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ပြသခြင်းများသာမက အနုပညာနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ကခြင်း၊ ခုန်ခြင်း၊ သီဆိုတီးမှုတ်ခြင်း များ၌လည်း အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလောက်သော တိုးတက်မှုကို မြင်တွေ့လိုက်ရပေသည်။

မိဘပြည်သူတို့၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသော ကျောင်းသား/သူများ၏ ဥာဏပိုင်း ဆိုင်ရာ အစွမ်းသတ္တိအား ပြသခြင်းမျှသာမက သေးငယ်သောပိုင်းဆိုင်ရာ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၏ အစွမ်းသတ္တိကိုလည်း တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်ကျောင်းပေါင်းစုံ ပြေးခုန်ပစ်နှင့် ဘောလုံးပွဲကြီးတွင် တွေ့မြင်လိုက်ရပြန်သည်။

အတွေးအခေါ် ဟောင်းများ ဖျက်သိမ်း၍ အတွေးအခေါ်သစ်များကို လက်ခံရမည့် ယနေ့အခြေအနေတွင် လုပ်သားပြည်သူတို့၏ အကျိုးစီးပွားအတွက်၎င်း၊ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစံနှုန်းတည်ဆောက်ရေးအတွက်၎င်း၊ ဆိုရှယ်လစ် လူ့ဘောင်သစ်တည်ဆောက်ရေးအတွက်၎င်း၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသည် “သွေးသစ်” များဖြစ်သော ကျောင်းသားလူငယ်တို့၏ အတတ်ပညာများ၊ အသိပညာများကို များစွာလိုအပ်လျက် ရှိပေသည်။

အတတ်ပညာနှင့် အသိပညာများကို ပို၍တတ်အောင် ပိုမိုထက်အောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ရမည့်နည်းတူ အားကစားပညာရပ်ဖြစ်သော ပြေးခုန်ပစ်နှင့်လည်း ပို၍မြန်အောင်၊ ပို၍မြင့်အောင်၊ ပို၍ ဝေးအောင် တနှစ်ထက်တနှစ် ကြိုးစားရမည်ဖြစ်သည်။

အမှန်ဆိုလျှင် ပညာရေးပြပွဲကြီးသည်၎င်း၊ ပြေးခုန်ပစ်နှင့်ဘောလုံးပွဲကြီးသည်၎င်း၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ၏ အစွမ်းပြ ကျောင်းသားပွဲတော်ကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၆၅-ခုနှစ်တွင် ပညာရေးပြပွဲကြီးအတွက် ယခုထက် ပိုမို၍ တော်အောင်၊ ပို၍ အဆင့်အတန်းမြင့်အောင် ပြသနိုင်၍ အားကစားပွဲကြီးတွင်လည်း ပိုမိုမြန်အောင်၊ ပို၍မြင့်အောင်၊ ပို၍ဝေးအောင် ပြေးခုန်ပစ်လျက်၊ ဘောလုံးလောကတွင်လည်း မြန်မာ့လက်ရွေးစင်များ ပေါ်ထွက်လာနိုင်ပါစေဟု အလေးအနက် ဆန္ဒပြုလိုက်ရပေသည်။

(စာမျက်နှာ ၃-၄) တော့သည့် လွတ်လပ်ရေးပမာ ဖြစ်လာခဲ့ရပေတော့သည်။

ထိုသို့ ဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှ အရင်းရှုခေါင်းပုံဖြတ်အမြတ်ကြီးစားတို့၏ လက်ပါးစေများသည် အစိုးရ အာဏာစက် အထွင်းဝင်ရေခံစွက်ဖက်လာကြတော့သည်။ သို့စွက်ဖက်ရင်းအာဏာရ နိုင်ငံရေးပါတီကြီးများ ပြိုကွဲကာ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးကြီးပင် ယိုင်လဲပျက်စီးတော့မည့်အခြေသို့ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့်နောက်ဆုံး လွတ်လပ်ရေးရာဇဝင် သက်တမ်းတလျှောက် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့် အတူတူဖက် အသက်ပေး ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ဗမာ့ တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းဦးဆောင်သည့် တော်လှန်ရေး ကောင်စီသည် မလွဲ မရှောင်သာသည့် သမိုင်းပေး တာဝန်ကြောင့် လွတ်လပ် ရေးကြီးမဆုံးရှုံး စေရန် ရည်သန်ကာ နိုင်ငံအာဏာကို သိမ်းပိုက်ကာ ကွယ်လွန်ရပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၄-နှစ်တိုင်တိုင် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တို့ ကတိပျက်ကွက် ချိုးဖျက် ထိန်ဝှက် ထားရက်ခဲ့ကြသည့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရည်မှန်း တည်ဆောက်လိုသည့် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ တည်ဆောက်ရေး လမ်းစဉ်များကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဦးဆောင်သည့် တော်လှန်ရေး ကောင်စီသည်သက်တမ်း ၂-နှစ်မျှကာလအတွင်း၌ ပြည်သူပိုင် သိမ်းရေး လမ်းစဉ်များ၊ အလုပ်သမားများ အခွင့်အရေး၊ ဗြူရိုကရက် စံနစ်ပယ်ဖျက်ရေးပြည်သူ့ အကျိုးပြု တရားရုံး စံနစ်များ ပေါ်ထွန်းရေးစသည့်စသည့် တာဝန်များနှင့် ကျောင်းသားလူငယ်များအတွက် အသက်မွေးမှုကို အမှန်တကယ် အထောက်အကူပြုမည့် ပညာရေး စံနစ်သစ်များကို ချမှတ်အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့ခြင်းဖြင့်မည်မျှ တာဝန်ကြေးပြန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီကို မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်နိုင်ခဲ့ကြပေပြီ။

ဤသို့ဖြင့် ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုးလွတ်လပ်ရေးမှသည် လုပ်သား ပြည်သူ့ အကျိုးပြု လွတ်လပ်ရေးသို့ တာဝန်ကျေပွန်စွာသည်ပိုး ပို့ဆောင်လျက်ရှိကြောင်းကို ယနေ့ကျောင်းသူကျောင်းသား လုပ်သားပြည်သူများအဖို့ မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်နေကြပြီးဖြစ်၍ ဤလွတ်လပ်ရေးနှင့် ထိုက်တန်မည့် တိုင်းကြီး ပြည်ကြီး သားတို့၏ ဝတ္တရားကို မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာနေရာမှ ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်သင့်ကြပေသည်။

အယ်ဒီတာ အဖွဲ့ဝင် တဦး

စိုးမင်းစိုးမင်း

တနှစ်ကုန်လို့ တနှစ်ဆန်းသစ်ခဲ့ပြန်လေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကုန်သည်များ နှစ်ချုပ် စာရင်းရှင်းတမ်းထုတ်ကြသလို တူမောင်-တူမတို့အနေဖြင့် လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၆၄-ခုနှစ်အတွက် အရှုံးအမြတ် စာရင်းကို ရေးဆွဲသုံးသပ် သင့်ကြ ပေ တယ်။ သို့မှသာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်က အရှုံးများခဲ့လျှင် လာမည့်နှစ်မှာ အမြတ်ထွက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က အမြတ်ထွက်ခဲ့လျှင် လဲ လာမည့် နှစ်မှာ ပိုပြီး အကျိုး အမြတ်ရှိအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားချုံးချိန်နိုင်ကြပေလိမ့်မယ်။

ကုန်သည်များအနေနှင့်တော့ ငွေနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းကိုအကျိုးအမြတ်အဖြစ်နဲ့ သတ်မှတ်ကြတာဘဲ။ တူ-မောင်မယ်တို့အပိုတော့ ငွေကြေးအနေနဲ့ အကျိုးအမြတ်ထွက်ဖို့ရန် အကြောင်းမရှိဘူး။ ဗလင်းတန်အနေနဲ့သာဘဲ အကျိုးအမြတ်ကို တိုင်းထွာ ကြည့်ကြရလိမ့်မယ်။

ဦးလေးအမြင် ပြောရရင်တော့ လွတ်လပ်ရေးသက်တမ်း ၁၇-နှစ်အတွင်း လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ဟာ တူမောင်-တူမတို့အဖို့ အကျိုးအမြတ်စတင်ထွက်လာတဲ့နှစ်ဘဲဖြစ်တယ်။ သည့်အရင်နှစ်တွေတုန်းကဆိုရင် အရှုံးသာ အဖတ်တင်ခဲ့တာ တွေရတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ကို အကြမ်းအားဖြင့် ပြန်လည်သုံးသပ် ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် နှစ်ဦးပိုင်းမှာ လူရည်ချွန်တွေ ဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်းဟာ လူငယ်များကျောင်းသားများရဲ့ ရာဇဝင်မှာ ပထမဆုံးဖြစ်ပေါ်ခြင်းဘဲ။ ရှေးတုန်းကဆိုရင် ယခုလို “ထင်ပေါ်လျှင် စင်တော်ကကောက်” ဆိုတာမျိုးမရှိခဲ့ဘူး။ အခု တော်လှန်ရေး အစိုးရလက်ထက်မှာ တော်လျှင် တော်သလို ချီးကျူးမြှောက်စားတာ တွေကြရလိမ့်မယ်။

သည်လို လူရည်ချွန်ကလေးတွေ ရှေးချယ်လိုက်ပြီးတော့ ဗလင်မှာ အပန်းဖြေနိုင်ခွင့်ရရှိစေကြပြီး၊ အထွေထွေ ဗဟုသုတတွေကိုပါ ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေး ခြင်း အား ဖြင့်

တူမောင်-တူမတို့မှာ ညာဏဗလနဲ့ မိတ္တဗလဖက်က တိုးလာကြတယ်။

ညာဏဗလဆိုတာဟာ ကျောင်းမှသင်တဲ့စာကို ကြေလည်ရုံနဲ့ မပြည့်စုံသေးဘူး။ စာတော်တာဘဲရှိတယ်။ အထွေထွေ ဗဟုသုတပြည့်ဝမှသာ ညာဏဗလနဲ့ ပြည့်စုံတယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။

တော်လှန်ရေး အစိုးရ ပညာရေးဌာနက ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေကို အထွေထွေ ဗဟုသုတပြည့်ဝအောင် ခရီးသွား လေ့လာမှု အစီအစဉ်တွေကို လုပ်ပေးနေတယ်။ ဒီအခွင့်အရေး မျိုးတွေကို တူမောင်-တူမတို့ ရှေးကရခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဖူး။ ယခုဆိုရှယ်လစ် တော်လှန်ရေး အစိုးရခေတ်မှာမှ သည်အခွင့်အရေးတွေရလာခြင်းဖြစ်တယ်။ သည်လို အခွင့်အရေးတွေကို တူမောင်-တူမတို့ဟာ လက်မလွှတ်တမ်းလှမ်းယူ ဆုပ်ကိုင်ကြတိုလိုတယ်။

အခုလိုမြန်မာပြည်အရပ်ရပ်က လူရည်ချွန်တွေ ဗလမှာတော့ဆိုကြရတာရယ်။ မကြာခင်က စတင်ပြီးပြည်လမ်း ၆-မိုင်ခွဲမှာရှိတဲ့ ရှေ့ဆောင်လူငယ်စခန်းမှာ သင်တန်း တက်ကြရတာတွေဟာ အမြို့မြို့အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေနဲ့တွေ့ဆုံသိကျွမ်းရင်းနှီးခွင့်ရတဲ့ အတွက် မိတ္တဗလ တိုးပွားလာတာထင်ရှားနေတယ်။

ဒါတွင်လားဆိုတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ ကာယဗလတိုးတက်မှု၊ ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်မှုလဲ ရှိကြပြန်တယ်။ အချိန်မှန် အိပ်ရာကထ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု အားကစားလေ့ကျင့်မှုတွေ ပြုလုပ်ရခြင်းဟာ စည်းကမ်း စံနစ်အရလဲ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာတယ်။ ကာယဗလဘက်ကသဲတိုးတက်လာတယ်။

တူမောင်-တူမ တို့ရဲ့ ကာယ ဗလ ရေးရာနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ သည်နှစ်မှာလှုပ်ရှားမှု ထူးထူးခြားခြားရှိတာကို တွေ့ရတယ်။ ဘယ်ခေတ်

ကမှမကြုံခဲ့ဘူးတဲ့၊ ကျောင်းသားအားကစားပွဲတော်ကြီးကို ကျင်းပနိုင်ခဲ့တယ်။

တူ-တူမတို့ဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ အနာဂတ်ခေါင်းဆောင် တွေ ဖြစ်ကြလေတော့၊ မောင်မယ်တို့ရဲ့ ပညာရေးနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ အရေးကြီးတယ်။ မြန်မာတွေဟာ ကမ္ဘာ့အဆင့်အတန်းနှင့် တိုင်းထွာလိုက်မယ်ဆိုရင် ပေမမီတဲ့ လူပု လူညက် ကလေးတွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။ သည်လို ဖြစ်ရခြင်းဟာ ကမ္ဘာ့အားကစား ပွဲတော်များမှာ တဘန်းရှုံးနေတယ်။

နောက်ပြီးတော့ တော်လှုပ်ပါဏယ် ဆိုတဲ့ အားကစားသမားတွေဟာလဲ အသက်အရွယ်ကြီးပြီးခြေကျလာကြပြီမို့ မောင်မယ်တို့ကိုဘဲ အားထားစရာရှိတယ်။ တလောကမာဒေးကားဘောလုံးပွဲမှာ လူငယ်တွေဝင်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်လို့ ဗမာက ရွှေဗလားရခဲ့တယ်။ မကြာခင်ကရရှုဘောသင်းဟန်ဂေရီဘောသင်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ကြရာမှာလဲ လူငယ်တွေနဲ့ စကားခဲ့လို့ အောင်ပွဲရပြီးမျက်နှာပန်းလှခဲ့ရတယ်။

အဲဒီလို အရင်နှစ်ကရခဲ့တဲ့ အမြတ်ကို ကြီးပွားတိုးတက်အောင် လုပ်ဘို့ရန်ဟာ တူ-တူမတို့အပေါ်မှာ မှီနေတယ်။

ယမန်နှစ်က ညာဏဗလ၊ ကာယဗလ၊ မိတ္တဗလတွေ တိုးတက်ခဲ့သလို စာရိတ္တဗလ ဘက်ကလဲ အထိုက်အလျောက် တိုးလာတာလဲရှိပါတယ်။ ဟိုယခင်နှစ်တွေနဲ့ စာရင် စည်းကမ်း သေဝပ်မှုရော၊ ရှိသေကင်းရှိုင်း ယဉ်ကျေးမှုရော တိုးတယ်လို့ ဆိုရမယ်။ သို့သော်လဲ ကျေနပ်လေသံအောင်တော့ မဟုတ်သေးဘူး။ အဲသည်ဘက်က အများကြီးတိုးတက်အောင် လုပ်ရမယ်။ ကာယ၊ ညာဏ၊ မိတ္တဗလတွေ တိုးပြီး၊ စာရိတ္တဘက်က ညံ့နေမယ်ဆိုရင်တော့၊ စာရိတ္တညံ့သလောက်တိုင်းပြည်မှာ အန္တရာယ် ကြီးမားတာဘဲ။ အဲဒါကြောင့် စာရိတ္တမြင့်မားမှုကိုတော့ အထူးဂရုပြု ကြရလိမ့်မယ်။

ဘောဂဗလ ဆိုတာကတော့ အခုအခါမှာ သိပ်ပြီးအရေးမဟုတ်လှသေးသော်လဲ ချွေတာစုဆောင်းမှုကိုတော့ အလေ့အကျင့် ပြုကြရလိမ့်မယ်။ အကြီးဆုံး ဘောဂဗလကတော့ သိပ္ပံသမ္မံ ခန့်နွှတ်ဆိုတဲ့ စကားအရ “ပညာ” ဘဲ။

အဲဒါကြောင့် တူ-တူမတို့ဟာ ကြီးပွားတိုးတက်မှုရှိကြအောင် နှစ်စဉ် အရှုံးအမြတ်ကို ဗလငါးတန်နဲ့ တွက်ချက် စာရင်းထုတ် ကြည့်ကြတိုရန် တိုက်တွန်း လိုက်ရပေတယ်။

စ

လူ့ဘောင်သစ်မှ အဖြစ်မှန်တရ

ဆိုရှယ်လစ်စံနစ် အောင်မြင်ပြီး ဖြစ်သော တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ၏ လူ့ဘောင်သစ် တွင် ကျောင်းသားလူငယ်ကလေးတို့ စွန့်စားပုံ မှာ အတုယူလောက်ပါပေသည်။

မီးရထားကြီး မမှောက်ရအောင် အသက် စွန့်ကြိုးပမ်းကြသော ဟေလင်းကီယမ်ပြည် နယ် မှ ကျောင်းသားကလေး သုံးဦးအား လူငယ် အစည်းအရုံး ဗဟိုကော်မတီက ဆုချီးမြှင့်ကာ ဂုဏ်ပြု လိုက်ကြလေသည်။

ယမန်နှစ်ဇူလိုင်လက ဟေလင်းဒိုင်နယ်တွင် မိုးသက်မုန်တိုင်း အလွန်ပြင်းထန်ခဲ့ပေ၏။ ရွာ ဟိုးခရိုင်တွင် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလေရာ တောင်ကျ ရေများလည်း တအား စီးဆင်း ပြီး မြစ်များချောင်းများ ရေလျှံကာ များစွာ သောသေတို့တွင် ရေလွှမ်းမိုးသွားလေတော့ သည်။ မိုးရပ်စဲသွားသည်နှင့် အသက် ၁၄-နှစ် ရှိ ဝန်ချင်ဟိုင်းအသက် ၁၂-နှစ်ရှိ ဆိုဆင်တင်း၊ အသက် ၁၁-နှစ်ရှိ ချီရှူဝန်တို့သည် သူတို့ဖရဲ ပင်များ စိုက်ပျိုးထားရာ မြစ်ကမ်းသို့ ဖရဲပင် များ အခြေအနေကြည့်ရန် အပြေး သွားကြ လေသည်။ သူတို့စိုက်ခင်းအနီးရှိ မီးရထားတံ တားကြီးကို ထောက်ထားသော တိုင်များမှာ ရေစားသွားပြီး တံတား ကြီးလည်း ပြုတ်လု ပြုတ်ဆဲမြစ်ပေါ်တွင် ဝဲနေပြီကို တွေ့ကြရလေ သည်။ ရထားအမှတ် ၂၀၁-သည် မကြာမီ ဤ တံတားပေါ်သို့ ဖြတ်ကျော်ရန် လာတော့မည်

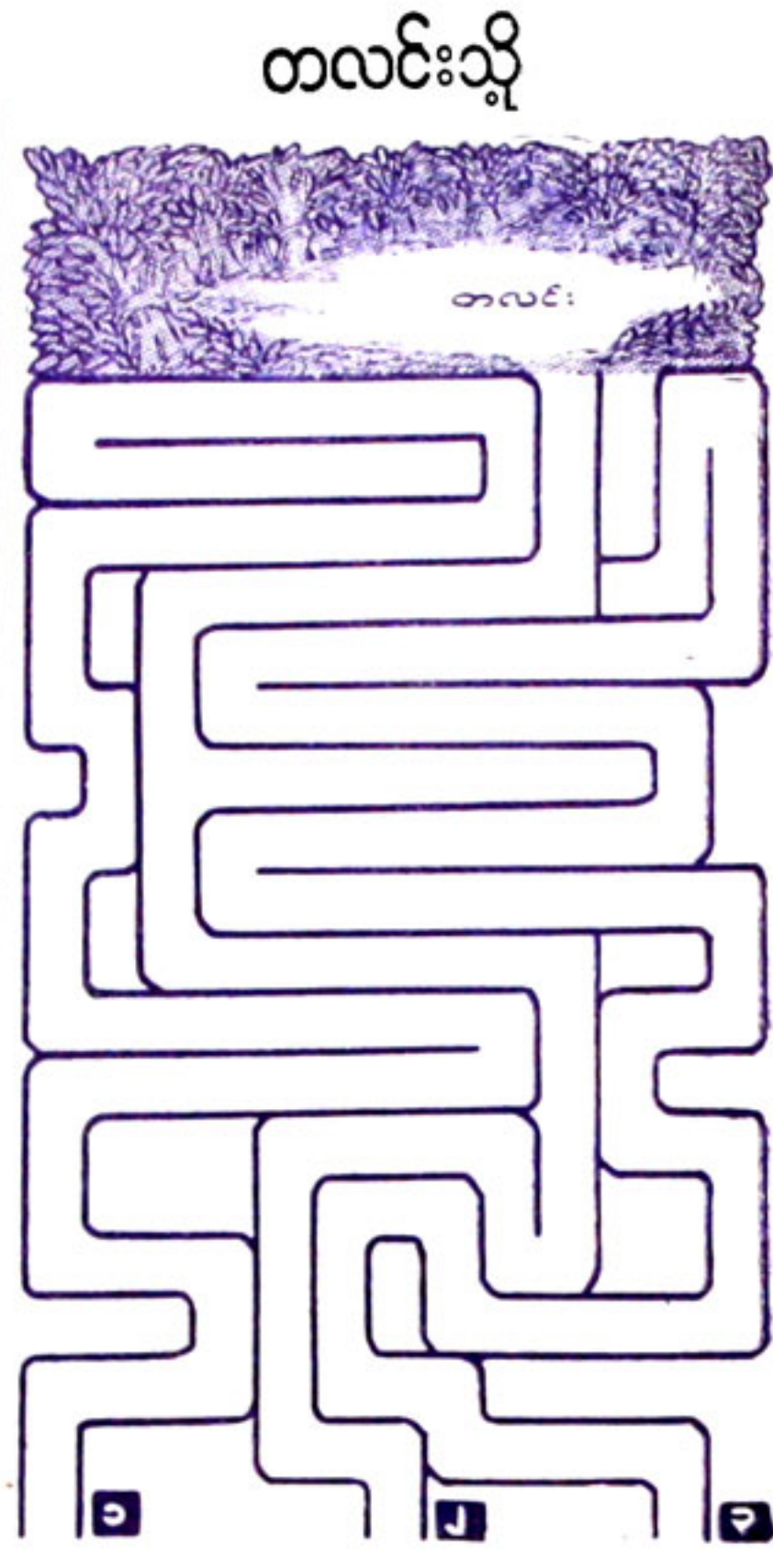

ကို ကျောင်းသား ကလေးများ သိကြလေ သည်။ ထိုရထားကို သူတို့ကိုယ်တိုင်ရပ်ပေးနိုင်မှ ရထားစီး ခရီးသွားများ အသက် မျမ်းသာရာ ရပေတော့မည်။

ဝန်ချင်ဟိုင်းက “ငါအလံနီတခုသွားယူမယ် ကွာ” ဟုပြောပြောဆိုဆိုမိတာ ၂၀၀-ဝေးသော ရွာဟိုမူလတန်းကျောင်းသို့ ပြေးသွား လေ၏။ ရွှေဆောင်လူငယ် အလံတခုကို ဆရာ စားပွဲ အသံမှ ထုတ်ယူကာ တအားပြန်ပြေး လာလေ သည်။ တံတားအနီး ရောက်ခါမှ မြောင်းထဲ ချော်ကြ၍ ဘောင်းဘီရော ခြေသလုံးပါစုတ် ပြသွားသော်လည်း ဘာမှပြန်မကြည့် နိုင်ဘဲ ကုန်းထကာ တံတားရှိရာသို့ ဆက်ပြေး လာခဲ့ ၏။ သူငယ်ချင်း သုံးယောက်သည် လက်တွဲကာ ကျိုးကျလုလု ဖြစ်နေသော တံတားပေါ်ကို တ ပြည်းပြည်း ကျော်ဖြတ်ကြလေသည်။ တံတား အောက်မှ ရေစီးသံသည် အဟုန်ပြင်းလှသော် လည်း သူတို့သည် ထိုအသံကို ဂရုမထားနိုင်ချေ၊ မီးရထား ဥဩလံကိုသာ အာရုံစူးစိုက်ပြီး တံ တား၏ တဖက်သို့ရောက်အောင် ကြိုးပမ်းကြ ရလေ၏။ တံတားအစွန်း ရောက် သည်နှင့်ပင် မီးရထားသည် ခပ်လှမ်းလှမ်း လမ်းကွေ့မှကွေ့ ဝင်လာသည်ကို မြင်ကြရတော့၏။

ယောက်ျား ကလေး သုံးယောက် သည် သွေးဆူဆူဖြင့် အားသွန်ခွန်စိုက်ပြေးကာ “ရပ် လိုက်ပါ၊ ရပ်လိုက်ပါ၊ တံတား ကျိုးနေတယ်” ဟုထပ်ခါထပ်ခါအော်ရင်း မီးရထား လာနေ သည်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုကာ အလံကိုငဲ့ ယမ်း ကြလေသည်။

ဝန်ချင်ဟိုင်းသည် မီးရ ထား သံလမ်း အတွင်း ဇလီဖါးတံ ပေါ်သို့ ဝင်ပြီး “လမ်း အတိုင်းပြေးမှ မီးရထား ရပ်မှာကွ။ ဒါပေတဲ့ ခိုကိုမီးရထားက ကြိတ်ပြီး သွားနိုင်တယ်၊ ငါတို့ တော့ သေချင်သေပေစေကွာ” ဟုပြောရင်း မီး ရထားဆီသို့ ပြေးလေ၏။ သူ့ အပေါ် များက လည်း “ဒီလဲသေချင် သေပါစေကွာ” ဟုဆိုကာ သုံးယောက်သား လက်ရောအလံပါငဲ့ ကာ ရပ်-ရပ်ဟု ထပ်မနားအော်ရင်းသာ ပြေးလာ ခဲ့ကြ၏။

အထက်ပါပုံတွင် အမှတ် ၁-၂-၃ ကန် သင်း သုံးခု ရှိသည့် အနက် မည်သည့် ကန် သင်းမှ သွားလျှင် စပါးနယ်သော တလင်း သို့ရောက်မည်လဲ၊ သွားကြည့်ကြပါ။

မီးရထား စက်မောင်း သမားမှာ ဤမျှ အလောတကြီး ပြေး လာ ပုံကို ထောက်ပြီး အန္တရာယ်တခုခု ရှိရမည်ကို တပ်အပ်သံသြဖြင့် အရေးပေါ်အချိတ်များသုံးပြီး သူငယ်ကလေး များနှင့် မိတာ ၃၀-အလို တံတားနှင့် မိတာ တရာလောက် အလိုမှာ ရပ်လိုက်လေ၏။

စက်ဆရာသည် ခေါင်းတွဲမှခုန်ဆင်းပြီး သူ ငယ်ကလေး သုံးဦးစလုံးကို ပွေ့ကာ “မင်းတို့ ကြောင့် ခရီးသည် ၃၀၀-အသက်ချမ်းသာရာ ရပါတယ်ကွယ်” ဟုလိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ကျေးဇူး တင်သံနှင့်ပြောကာ သူတို့အားလုံးကို နမ်းရှုပ် ချီးကျူး လိုက်လေသည်။

(၁၉၆၄-ခု ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် China Reconstructs မှ ကောက် နုတ် ဖော်ပြလိုက်သည်။)

တလင်းသို့

ဝဲခူးတိုင်း

ပညာရေးပြပွဲများ

ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအား သိပ္ပံ ပညာတွင် စိတ်အားထက်သန် လာစေရေး၊ အ သက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှ အထောက် အကူပြု သောပညာရေးကို အာရုံစိုက်လာရေး၊ ဗဟုသု တပြည့်စုံကြွယ်ဝလာစေရေးတို့အတွက် အဓိက ထား၍ ပညာရေးပြပွဲများကျင်းပခဲ့သည်။

ယခင်နှစ်က ရန်ကုန်မြို့အင်ဗိုင်း ခန်းမကြီး တွင် ပြသသွားသော ပညာရေး ပြပွဲကြီးမှာ အောင်မြင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ၊ ယခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တို့ မြို့ တည်းခွဲသာမဟုတ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်ရှိ မြို့ နယ် ကျေးရွာများမှာ အစ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလာ စေရေးအတွက် တိုင်းအလိုက် တိုင်းအသီးသီး တွင်ပညာရေးပြပွဲများကိုကျင်းပပြီးစီးခဲ့သည်။

၎င်းတို့အနက် ပဲခူးတိုင်း ပညာရေးပြပွဲကြီး ကိုလည်း နိုဝင်ဘာလ ၂၇-၂၈-၂၉-ရက် သုံး ရက်တိုင်တိုင် ခမ်းနား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပ ပြီးစီးခဲ့ပေပြီ။

ကျောက်တိုင် မူလတန်းကျောင်း၌ သီချင်းဆိုလေ့ကျင့်စဉ်

မြပွဲဆိုင်ရောက်ကြည့်ရှုရန် မိမိအလှည့်ကို စောင့်နေကြသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများ (အပေါ်ပုံ)
မြပွဲခန်းဖွင့် ကြည့်ရှုနေသည့် ကျောင်းသားများ (အောက်ပုံ)

၂၇-ရက်နေ့ နံနက် ၈-နာရီထိုးသည်နှင့် “ငါးချက် သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ပါ” သီချင်းကို သီဆိုလေ့ ၁ ကလေးငယ် ၅၀၀-ကျော်၏ အသံမှာ ကောင်းကင်ယံသို့လျှံ တက်သွားပေတော့သည်။ ကြား ရသူ အပေါင်းမှာလည်း၊ အားရကျေနပ်သောအသွင်ကို ဆောင် နေကြသည်။ သီချင်းပြီးသည်နှင့် ပြပွဲအဝင်မှ မှုကြိုးကိုဖြတ်၍ ပွင့် လိုက်သူကား၊ အမျိုးသမီးတစ်စုဖြင့် ချစ်စတယ်ကလေးငယ် မိန်း ကလေးငယ်တဦးနှင့် ယောက်ျားလေးတဦး ဖြစ်ကြ၏။ အားလုံး သော ဆရာ-ဆရာမများ၏ အသွင်မှာလည်း ကြိုတင်ပြင်ဆင်၍ ပင်ပန်းခဲ့သမျှ ဖွင့်ပွဲနေ့တွင် အောင်မြင် ခံ့ညားစွာဖွင့်လှစ်နိုင် ခြင်းကို ကျေနပ်၍မဆုံး ငမ်းသာ၍ မဆုံးသော ဟန်ကိုဆောင် လျက်ရှိလေသည်။

ပဲခူးတိုင်းအနေဖြင့် ပထမဆုံးအကြိမ်ပြသသော ပညာရေးပြပွဲ ဖြစ်သော်လည်း ပြခန်းများကို ကြည့်လိုက်မည်ဆိုလျှင် အတွေ့အကြုံရှိသော ဆရာ-ဆရာမများ ဦးစီးလုပ်ဆောင်သည်ဟူ၍ သာထင်မြင်ကြရသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဆရာ-ဆရာမအားလုံးမှာ ယခုနှစ်မှ အားသွန်ကြိုးပမ်း၍ ဖြစ်မြောက်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ရသူများဖြစ်သည်။ ပြခန်းများမှာလည်း စုံလင်လှတော့၍ အမှတ် (၁) အထက်တန်းကျောင်း၏အထက်အောင်အပြင်စာမေးပွဲခန်းမကော်မလက်မှုအခန်းများကိုပါ တိုးချဲ့၍ ကြည့်ချင်စကွယ်စိတ်ဝင်စားအောင် နေရာတကျပြသထားပေသည်။ ပြခန်းအားလုံး ၁၆-ခန်းအပြင် ဈေးဆိုင်များနှင့် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲနေရာများလည်း ပါဝင်သေးသည်။

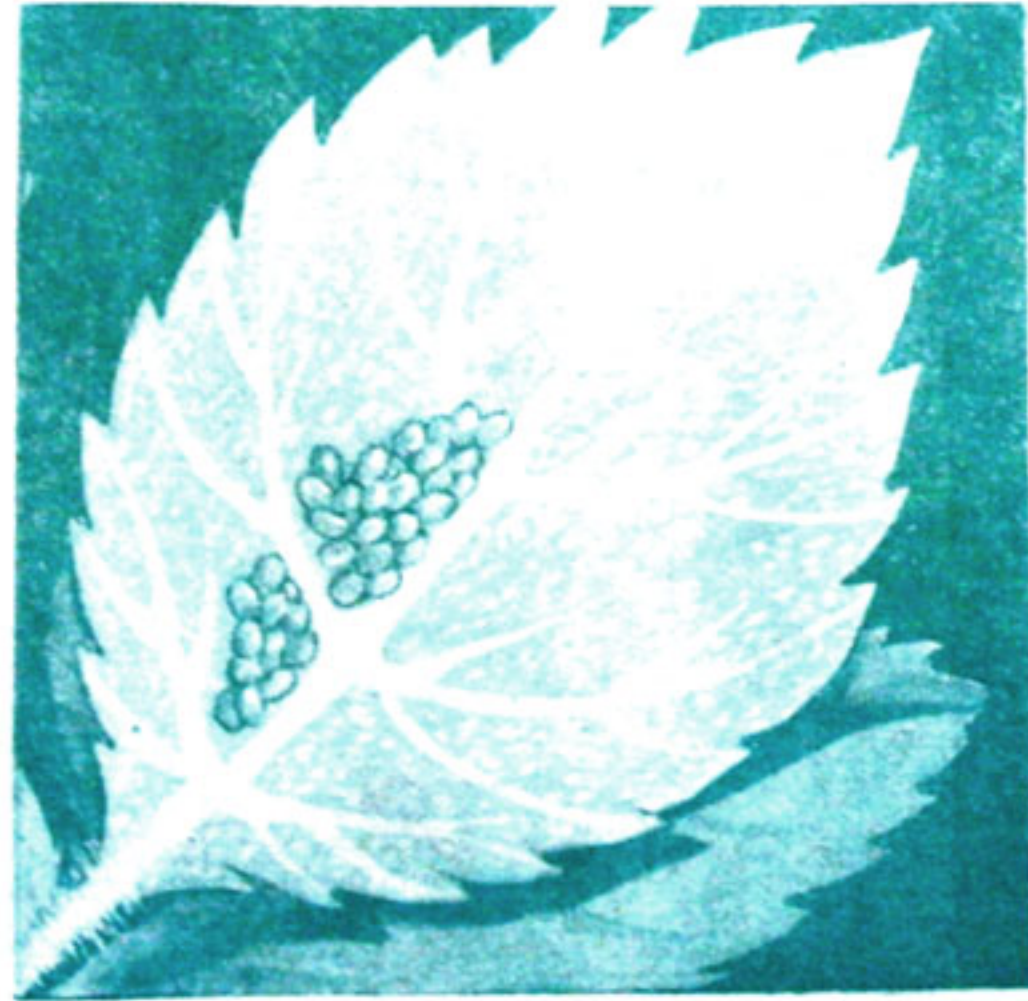
ပြပွဲပြုလုပ်ရာ ကျောင်းဝင်းအပြင်ဘက်၌ ကြည့်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုရန် မိမိတို့အလှည့်ကို စောင့်စားလျက်ရှိကြသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများ စည်းကမ်းတကျ စီတန်းနေသည့် ကိုတွေ့ကြရမည်ဖြစ်၏။ ကားကြီးကားငယ်အသွယ်သွယ်ဖြင့်ခရိုင် ၃ ခုမှ လာရောက်ကြသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများမှာ များပြားလှန်းသောကြောင့် ပြပွဲရက်မူလစီစဉ်ချက် ၂၇-နှင့် ၂၈-ရက်အပြင် ၂၉-ရက်နေ့ကိုပါ တရက်တိုး၍ ပြသရန် ဗဟိုကော်မတီက စီစဉ်ရတော့သည်။

ပြခန်းများအနက် ပဟေဠိ ဖြေခန်းသည် ကလေးများ အနှစ်သက်ဆုံးတန်းတွင် ပါဝင်ပေသည်။ ပဟေဠိဖြေ၍ အောင်မြင်လာသော ကလေးတိုင်းလျှင် လက်မှတ်လေးစာရရှိပြီး ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲကွင်းရှေ့၌ ရှိသည့် ခြားရဟတ်ကို အခမဲ့စီးနိုင်ခွင့် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကလေးများမှာ ပဟေဠိခန်းတွင် အတိုးတိုးဖြစ်နေ၏။

အလင်းပျောက်၍ အမှောင်သို့ ရောက်သည့်ကာလ၌ ကျောင်းပေါ်စုံမှ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ ကပြမည့် ဇာတ်ခုံရှေ့တွင် နေရာယူ၍ တလက်မမျှ မကျန်အောင် လူအများအပြားရောက်ရှိနေကြပြီးဖြစ်၏။ ကျယ်ဝန်းလှသော အမှတ် (၁) အားကစားကွင်းကြီးမှာ လုပ်သားပြည်သူ့ကျောင်း သူကျောင်းသား၊ ဆရာ-ဆရာမများဖြင့် ပြည့်လျှံသွားတော့၏။ ဘုရားလမ်း တလျှောက်တွင်လည်း နေင်းကစ၍ ယာဉ်ထိန်းရဲများက တောင်ငူလမ်းဆုံမှ ပဏ္ဏတစ်လမ်း (စာမျက်နှာ ၂၉-သို့)

ခူကောင်ဘဝနှင့် ၎င်း၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်း၊ ပေါ်ပြပုံ (၈) ခိုးတူးလုံး ဘဝတွင် ဝမ်းမှိုက်ကို တွေ့လောင်းချနေပုံ (၁) ခိုးတူးလုံးဘဝတွင် ခိုးချည်မျှင်တန်းဖွဲ့နေပုံ။

ပန်းဝတ်ရည်ကိုသောက်သုံးသည့် သတ္တဝါကိုတွင်လိပ်ပြာသည်အရောင်အသွေးလှပသော သတ္တဝါတမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ သဘာဝဆေးရောင်ခြယ် အမွှေးအတောင်သည် လိပ်ပြာကောင်အား အလှပဆုံးသတ္တဝါမည်ပေသည်။

လိပ်ပြာသည် သေးငယ်လှသော ဥကလေးမှ ဘဝစတင်သည်။ လိပ်ပြာကောင် အဖြစ် ကူးပြောင်း ရောက်ရှိရန်အတွက် ထိုသတ္တဝါသည် သုံးကြိမ်ထက်မနည်းသော ဘဝအသွင်များ ပြောင်းလဲခဲ့ရပေသည်။

အမသတ္တဝါကောင်သည် ဥကလေးများကိုသစ်ပင်တို့တွင်အတူလိုက်အတတ်သည်။ ဥကလေးများသည် သစ်ရွက်ကျောပိုင်း သစ်ရွက်နောက်ပိုင်း သို့မဟုတ် ပင်စည်တို့ပေါ်တွင် အိမ်ဖွဲ့လျက် တွယ်ကပ်ကြလေသည်။

ဥကလေးများသည် ရက်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ရက်ခန့် အချိန်ကြာသော် ရင့်သန်ပြီးတဖြည်းဖြည်းအက်ကွဲစ ပြုလေသည်။ ဥကလေးများပေါက်ကွဲလာ သည့် အချိန်တွင် ခူကောင်ကလေးများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ဥမှ ခူကောင်ကလေးဘဝသို့ ကူးပြောင်းလာချိန်တွင် ခူကောင် သတ္တဝါကလေးများသည်လှုပ်ရှားရှေ့တွား၍ အိမ်ဖွဲ့ထားသောသစ်ရွက်ကိုတောင်ဝါးမျှီပစ်ကြသည်။

ခူကောင်ကလေးတို့သည် သစ်ရွက်ကိုဝါးမျှီရင်း ၎င်းတို့၏ အရည်ပြားကို အနည်းဆုံးလေးကြိမ် ပြောင်းလဲရပေသည်။ ထိုနောက် ခူသတ္တဝါမှအခြားသတ္တဝါ ဘဝကိုအသွင်ကူးပြောင်းရကြပြန်သည်။

ခူကောင် ဘဝ တွင် ထိုသတ္တဝါသည် တကောင်နှင့် တကောင်အရွယ် အစား အရောင်အသွေး ကွဲပြားခြားနားလျက်ရှိလေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်း သည် မိဘ ဖြစ်သော လိပ်ပြာ တို့၏ ပုံစံ အမျိုးအစား အရောင်အသွေး ကွဲပြားခြားနားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရသည်။ သို့သော် အားလုံးသော ခူကောင်များသည် အစိတ် အပိုင်း အားဖြင့် တူညီကြလေသည်။

သစ်ရွက် ကျောခိုင်းတွင် အိမ်ဖွဲ့ပြီး တွယ်ကပ်နေသော ဥကလေးများပုံ။

ခူကောင်တွင် ကိုယ်လုံး အစိတ် အပိုင်း အားဖြင့် တဆယ်သုံးစိတ်နှင့် သေးငယ်သော ခေါင်းပိုင်းတပိုင်း ပိုင်းစိတ်လျက်ရှိသည်။ ခြေထောက်များသည် အရှေ့ ခြေထောက် အနောက် ခြေထောက်ဟူ၍ နှစ်မျိုး ကွဲပြားလျက်ရှိသည်။

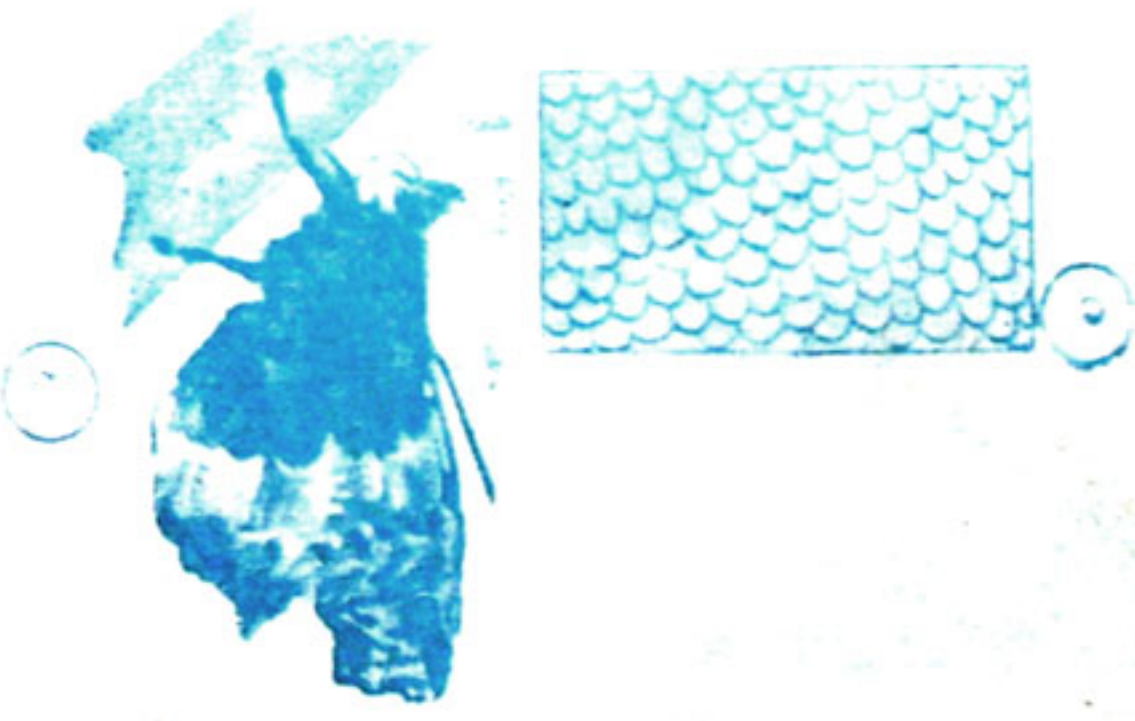
ခူကောင်ဘဝမှ အခြားဘဝသို့ ကူးပြောင်းရန် အချက်မှာ ခူကောင်သည် အနေအထား အရွယ်အစား မှန်တန်းအဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာချိန်တွင် သစ်ရွက်ဝါးမျှီစားသောက်မှုကို ရပ်ပစ်ရသည်။ သို့မှသာလျှင် ခူကောင်ဘဝမှပိုင်းတူးလုံးကောင် ဘဝကို ကူးပြောင်းနိုင်သည်။ ပိုင်းတူးလုံး ဘဝကို ကူးပြောင်းရန်အတွက် ခူကောင်သည် တိတ်ဆိတ်သည့် နေရာကို ရှာရပြန်သည်။ များသောအားဖြင့် ခူကောင်သည် အရိပ် ကျသော မှောင်သောနေရာကို ရွေးတတ်ကြလေသည်။

ထိုသို့ ဘဝကူးပြောင်းရန်အတွက် အချို့သော ခူကောင်များသည် မြေကြီးထဲတွင် တွင်းပေါက်ကလေးများ တူးတတ်ကြသည်။ အခြားသော ခူကောင်တို့သည် အရိပ် ကျသော သစ်ခက်သစ်ခေါက် သို့မဟုတ် နံရံစသည့်နေရာတို့မှ ပိုင်းကြိုးအမျှင်တန်း ဖွဲ့တတ် ကြသည်။ ထိုသို့ အမျှင်တန်း ဖွဲ့ပုံကို သစ်ရွက်ခြောက်ဖတ်ကလေး တွဲလောင်းကျနေသည့် အလား တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ခူကောင်သည် ပိုင်းတူးလုံးကောင်အဖြစ် ရောက်ရှိလေသည်။

ပိုင်းတူးလုံးသည် တဖြည်းဖြည်းအင်္ဂါရပ်များ ပြည့်စုံလာပြီး နောက် လိပ်ပြာဘဝသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုသို့လိပ်ပြာဘဝသို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သော်လည်း ရုတ်တရက်မပျံသန်းနိုင်ပေမီခိုင်ခန့်သေးသော ခြေထောက်ကလေးများဖြင့်သာ လှုပ်ရှားရှေ့ တွားလေ ရှိသည်။ အတောင်သည်လည်း ရဲဝံ့စွာ လှုပ်ရှား ပျံသန်းနိုင်စွမ်း မရှိချေ။ ထို့နောက် အချိန်နာရီတနာရီအတောအတွင်းတွင်ထိုသတ္တဝါသည်လိပ်ပြာ၏အရည်အချင်း ပြည့်ဝလာပြီး လိုရာအရပ်သို့ ရစ်ဝပျံသန်းနိုင်သည်။ ပန်းဝတ်ရည်မှ များကိုလည်း သောက်သုံး နိုင်တော့သည်။

စာမျက်နှာ ၃၂ သို့

- (က) ခိုးတူးလုံး ဘဝမှ လိပ်ပြာဘဝ ရောက်စဉ် အတောင်ကို အခြောက်လှန်းနေပုံ။
- (ခ) သေးငယ်သော အကြေးခွံ အကြေးခွက်ကလေးများ ပြည့်ဝနေသည့် အတောင်ပုံ။

(၁) ကေရာဗ်ပဒေသစုန်း၊ (၂) အဖြိုးရှည်အဖြာ၊ (၃) အနီစောင် ခိုလ်ချပ်၊ (၄) ကင်အာဝဲ အလှ၊ (၅) ဝေTဒီ မြူစောင်း၊ (၆) ဒီဟိုနွဲ့လိပ်ပြာ။

ဒုးပျံသည် နှစ်မျိုး နှစ်စားရှိသည်။ တမျိုးမှာလွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၇၀၀-ခန့် ကထဲက ပေါ်ပေါက်တည်ရှိခဲ့ပြီး၊ တမျိုးကား ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးလုချိန်ကသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

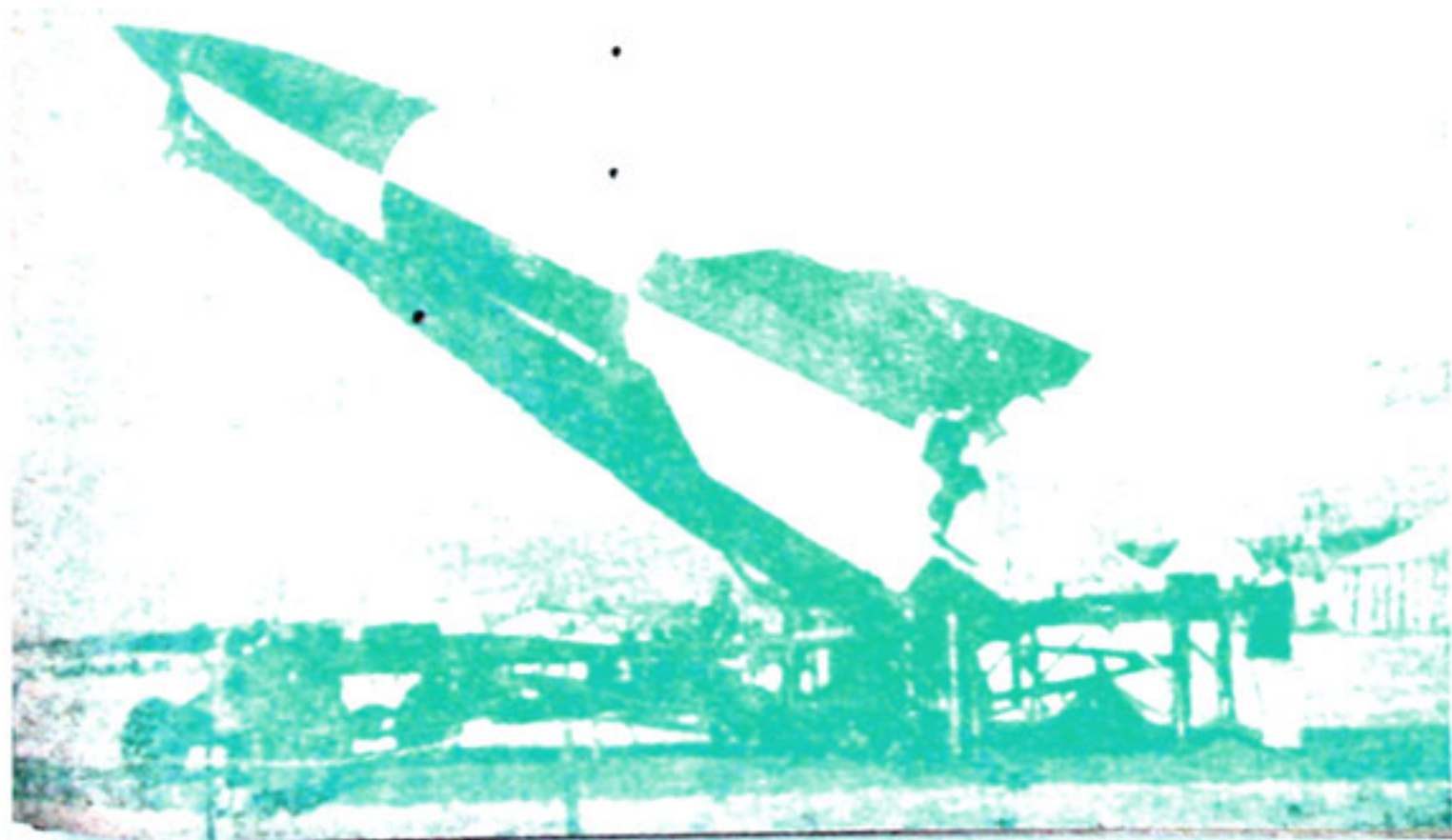
လူတိုင်းပင် ပွဲလမ်း သဘင်များ၊ လွတ်လပ်ရေး အောင်ပွဲ၊ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲ အခမ်းအနားများ၏ ညများတွင် မီးရှူးမီးပန်းများ ကောင်းကင်သို့ ပစ်ဖောက်ကြသည်ကို မြင်ဘူးကြပေမည်။ ထိုမီးရှူး မီးပန်းများကား လွန်ခဲ့သော နှစ် ၇၀၀-ခန့်

ဒုးပျံအစ မီးရှူးမီးပန်းက

ဟောလီးဝုဒ် ရုပ်ရှင်ကားအတွင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြရန် စမ်းသပ်တည်ဆောက်နေသည့် အာကာသယာဉ်ပုံစံ

ဗို့ ၂ ဒုးပျံနှင့် ၎င်းတို့တင်ဆောင်သည့်ယာဉ်ပုံ

ဗို့ ၂ တည်ဆောက်ရေး ဝန်ဆောင်ခေါက်တာ ဝါနီတာဘွန်ဘရုန်း

ကထဲက ပေါ်ပေါက်တည်ရှိခဲ့သည့် ဒုးပျံများ ဖြစ်လေသည်။ တနည်းအားဖြင့်လည်း ၎င်းတို့သည် ယနေ့ သိပ္ပံပညာရှင်များ တီထွင်ခဲ့သော ခေတ်မှီ ဒုးပျံများ၏အခြေခံရာဖြစ်လေတော့သည်။

အမှန်မှာလည်း မီးရှူး မီးပန်း များသည် ခေတ်မှီဒုးပျံများ၏ အခြေခံ အချက်အလက်များအရ တီထွင်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုးပျံ အငယ်စားများဖြစ်သည့် မီးရှူးမီးပန်းများတွင် ပြန်ခေါင်းတစ်ခု ပါသည်။ ထိုပြန်ခေါင်း၏ တဖက်တွင် အပေါ်စား ယမ်းမှုန်များ ထဲထားသည်။ ထိုယမ်းမှုန်များကို မီးရှူး၍ ယမ်းများ မီးလောင်ပြီး မီးရှူးမီးပန်းများကို အပေါ်သို့ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် တွန်းတင်လိုက်သည်။

သို့သော်လည်း မီးရှူးမီးပန်း ဒုးပျံများတွင် ချွတ်ယွင်းချက်များရှိခဲ့သည်။ မီးရှူးမီးပန်း ဒုးပျံများကို ထိန်းချုပ်မှု မလုပ်နိုင်ခဲ့သည့် လောင်စာရှိသမျှ ဦးတည်ရာသို့သွားသည်။ လောင်စာကုန်သောအခါ မြေပြင်သို့ဒဏ်လဟောထိုးဆင်းကျ၍ ပျက်စီးလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာရှင်တို့က ပို၍ကောင်းမွန်သောပို၍ တိုးတက်သော၊ ပို၍အသုံးကြံ့သော ဒုးပျံများကို စမ်းသပ်တီထွင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ခေတ်မှီ ဒုးပျံများ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးလုချိန်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေတော့သည်။

သာမန် အပေါ်စား လောင်စာ အစား သိပ္ပံပညာရှင်များက လောင်စာသစ်ကို တီထွင်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် ဓာတ်ရည်ကို လောင်စာအဖြစ်သုံးပြီး ဒုးပျံ မော်တာစက်ကို လည်ပတ်စေသည်။ ထိုဒုးပျံ မော်တာ စက်ကြောင့် သိပ္ပံ ပညာရှင်တို့သည် ဒုးပျံများကို လိုသလို ထိန်းချုပ်လာနိုင်သည်။ တည့်တည့် သွားလိုသွား-ကွေ့လိုကွေ့။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို မီးရှို့ခြင်းဖြင့် ဒုးပျံတို့ လေထုတွင်းသို့ တက်ခဲ့ရသည်ကား ငြင်းကွယ်၍ မရသော အချက် ဖြစ်လေသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းနှင့် ယခုအသုံးပြုနေသည့် ဒုးပျံများသည် ထိုပင်ရင်း အချက်ကို အခြေခံထား၍ သိပ္ပံပညာတိုးတက်တီထွင်နိုင်မှု အပေါ်လိုက်ပြီး ဒုးပျံအဆင့်အတန်း ကွဲပြားခဲ့ခြင်း၊ ကွဲပြားနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စာမျက်နှာ ၃၅ သို့

ကျီး၊ ယင်၊ ငှက်၊ ဖား

- ဆယ် ငါးမိနစ်ပြဇာတ်
- မင်းသုဝဏ်ရေးသည်။
- ဇာတ်လိုက်စာရင်း
- ၁။ ဗီလုံးငှက်မနှင့် ငှက်ငယ်နှစ်ကောင်၊
- ၂။ ဆင်မင်းနှင့် နောက်လိုက်များ၊
- ၃။ ဆင်ဟိုင်းကြီး၊
- ၄။ ကျီး၊
- ၅။ ယင်မမိရိုင်း၊
- ၆။ ဖား၊

(တောစခန်းအလယ်မြေကွက်တွင် ငှက်သိုက်၊ ငှက်သိုက်ထဲတွင် ငှက် မကြီးဝပ် လျက်၊ ငှက်မကြီးတောင်ပံ ၂ ဖက်အောက်တွင်ငှက်ငယ်တကောင်စီ၊ ကားလိပ်တင်ပြီးသောအခါ ငှက်မကြီးက ညင်ညင်သာသာထစေ။ ငှက်ငယ်တို့လည်း လိုက်၍ ထ ကာ ကိုယ် လက် ဆန့်တန်း အညောင်းဖြေကြစေ။)

ငှက်ငယ်တကောင်။ ။အရက်ရောင်သန်း၊ နေခြည်တန်း၊ မြိုင်နန်းလဲလဲလွန်သာယာ။

နောက်တကောင်။ ။ထူးခေါ်ကြော်ကြေး၊ သံစုံတေး၊ ချိုအေးပါကြတို့သူငါ။

သားအမိ ၃-ကောင်။ ။နေဆာ...ဝေပြာ၊ ရွှေဝါရောင် လဲဝင်းလဲဝင်း၊ ဖျန်းလေပြည် ဆန်းပေသည်၊ ပန်းရွှေဖီ မွေးကြိုင်လို့သင်း။

(ထိုအခိုက် ဇာတ်ခုံထဲမှ ဆင်နားရွက်ခတ်သံ၊ ဝါးပင်တို့ကိုချိုးသံ၊ ဝှေးဟူသော ဆင်အော်သံတို့ကို ကြားရ၍ မိခင် ငှက်မသည် အကရပ်ကာ နားစွင့်ထောင်စေ။)

ငှက်မ။ ။ဟဲ့၊ ကလေးတို့၊ ကလေးတို့၊ အဝေးကအသံတွေကြားရတယ်။ အနားကို ကပ်ကြ။ ဆင်တပ်ကြီးချီလာတယ်မှတ်တယ်။ ကဲ၊ ကဲ၊ အသိုက်ထဲအသာဝင်၊ မြေပြင်နဲ့အထင် မှောက်ရအောက် ကိုယ်ဖျောက်ပီးနေကြပေတော့။ တိတ်။ တိတ်။

ဤပြဇာတ်ကို ကျောင်းများတွင် ကဆေးသူငယ်တို့ ကပြနိုင်ရန်၎င်း၊ ပြဇာတ် ရသကို ငယ်စဉ်ကပင် ဖတ်ရှု နားလည်ခံစားတတ်ရန်အလို့ငှာ၎င်း၊ ဖေပြုအပ်ပါသည်။

(ငှက်ငယ်များ ဆတ်သန်ပြန်ပြန်နှင့် ပြေးဝင် ဝပ်နေ ကြစေ။ ဆင်များထွက်လာကြစေ။)

ငှက်မတကောင်တည်း။ ဘုရားရေ။ မဲမဲမဲမဲနဲ့ တောထဲက ထွက်လာလိုက်တာ၊ ရောမဆင်အုပ်ကြီး ပါကလား။ သူတို့ သာ စိစိနင်းရယင် သိုက်တွင်းက ငှက်ငယ်တွေ၊ စိစိကျေ အသေဆိုးရလိမ့်၊ ရှိခိုးကာတောင်းပန် ခရအောင် တောစကို ပြေးဦးမှတ်။ ရှေ့ဆုံးကဆင်ကြီး ဟာဖြင့် ခေါင်းဆောင်နဲ့ တူပါရဲ့။ သူတော်ကောင်းပုံလဲ ပေါက်ပါတယ်။

(ရှေ့ဆုံးက ထွက်လာ သော ဆင် ခေါင်း ဆောင် ကြီးရှေ့တွင် အတောင် ယှက်၍ ရှိခိုးကာ ငှက်မ ကပြောစေ။)

ငှက်မ။ ။ခြောက်ဆယ်ကျော်မှ အရွယ် ကျ သည်၊ ဖုလရာဇိန်၊ ပြောင်နာဂိန် ဆင်မင်းကြီးဘုရား။ ကျွန်တော်မ၏ ရင်မှ ပေါက် ဖွား၊ သားငယ် များသည်၊ ခွန် အား မသန်၊ တောင်ပံ မရင့်၊ ပျံမသင့်၍၊ မြေနှင့် မကွာ၊ နေ ရပါသော ကြောင့်၊ ဖုလရာဇိန်၊ ငဲ့ညွှာကွက်ပါမှ အသက် မသေ ချမ်းသာပေမည်အကြောင်း၊ ရှိခိုး တောင်းပန် ဝံ့ပါသည် ဆင်မင်းကြီးဘုရား။

ဆင်မင်း။ ။အလို၊ ဗီလုံးငှက် မကလေးပါလား။ မကြောက်နဲ့။ မရွံ့နဲ့။ အသင်ရဲ့ သားငယ်များကို ကျွန်ုပ် ကာကွယ် စောင့် ရှောက်ပေးပါမယ်။

(ဆင်မင်းသည် ငှက်ငယ်တို့၏ အထက်၌ ရပ်နေစေ။ နောက်ပါ ဆင်များ ဆီသို့ လှမ်းမျှော် ကြည့်ကာ အမိန့် ပေးစေ။ ငှက်မလည်း လွှတ်ရာတွင် ရပ်နေစေ။)

ဆင်မင်း။ ။ဟဲ့၊ ဟဲ့၊ လက်ယာဘက်က မြီးတိုတို စွယ်ကားထို့၊ ငါးနားကိုသိပ်မတီးနဲ့၊ ရှိခိုးကတော်၊ ရာရောင်ပီး၊ ထောင်ခြေကို တက်ကြကွ။ လက်ဝဲက တည်တံ့နဲ့၊ အခေါ်တဲဆင်တသင်းကလဲ ချောင်း

တို့က အသားလျှော့ကုသရသောကဗျာများ စာပေအသစ်များနှင့်သက်ဆိုင်မှုများပါရှိသည်။

(ဆင်အုပ်ကြီး လွန်သွားသောအခါ ဆင်မင်းသည် ငှက်မဆီသို့လှမ်းကြည့်၍ပြောစေ။)

ဆင်မင်း။ ။ကိုင်း၊ငှက်မငယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဆင်အုပ်ကြီးတွေ လွန်သွားပေပြီ။ နောက်နားက လိုက်လာတဲ့ ဟိုင်းဆင်ကြီး တကောင်ကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ စကားကို နားမထောင်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ရှိခိုးကားအသနားခံပီးတောင်းပန်ပေးတော့။

ငှက်မ။ ။ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အရှင်ဆင်မင်းကြီး။ ကျွန်တော်မရဲ့ သားငယ်များကို ကာကွယ်ပေးတဲ့အတွက် အသက်ရာကျော်ရှည်ပါစေလို့ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါတယ်ရှင်။

(ထိုခဏ၌ ဇာတ်ခုံထဲမှ ဂျန်းဂျန်းဂျမ်းဂျမ်းကြမ်းတမ်းသော အသံများထွက်လာစေ။ ဆင်ဟည်း သံလည်း ပေါ်လာစေ။ မရှေးမနှောင်းပင် နှာမောင်းကြီး ရမ်း၍ ဟိုင်းဆင်ကြီးထွက်လာစေ။ ငှက်မသည် ရှေးနည်းတူ အတောင်ယှက် ရှိခိုးတောင်းပန်စေ။)

ငှက်မ။ ။တစ်စီးတည်းသာ၊ ကျက်စားပါသည်။ ကေစာရ၊ မုန်ရည်ဝသည့်၊ နာဂရာဇာ၊ ဟိုင်းနီလာကြီးဘုရား။ ။ တောစမြိုင်စွယ်၊ မြက်ခင်းလယ်မှာ ငှက်ငယ်ကျွန်မ၊ ဦးသုံးကြိမ်ချပါသည်။ မွေးစသားငယ်၊ ကစားရွယ်တို့ကို

တုား၍ တောင်းပန်ပုံပါသည်။ အရှင် ကေစာဟိုင်းနီလာကြီးဘုရား။

ဟိုင်းဆင်။ ။သယ်၊ရာရာစစ၊ ငှက်ငယ်မက၊ရော့ရော့၊ငါမင်းပါကို ကေစာသော၊နီလာသောနဲ့၊အရောတဝင်၊ဆိုသည့်အင်မှာ၊သေချင်လို့လား။ မညာမထောက်၊ နင့်သားလောက်ကို ခြေအောက်မှာ ပြားစေ့မယ်။ ဖဝါး တဖက်၊တသိန်းလောက် နင်တို့ငှက်ကို၊ တချက်နဲ့သတ်နိုင်တဲ့ ဆင်ဟေ့နော်။ ကိုင်း၊ ပြောနေယင်ကြာဇော့၊ အသော့မနေ၊ လူသေမြုပ်တဲ့ သုသာန်ပြေ၊တစ္ဆေချင်း စကားပြော၊တသောသော နေရော့လဟယ်။

(ငှက်ငယ်တို့ပြေးရာတွင် လိုက်၍-ဟောတကောင်၊ ဟောတကောင်ဆိုကာ နင်းဆတ်စေ။ ပြီးသောအခါ ကြားကြား ဝင့်ဝင့်နှင့် ကားတွင်း ဝင်စေ။)

ငှက်မတကောင်တည်း။ ။အော်၊ လောကလောက။ ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်း၊ ငွတ်ပေနှင်း၍၊ အတင်းအဓမ္မလုပ်တတ်ကြသည်။ လောက ယုတ်မာပေသည်တကား။ (ခဏမျှ ခေါင်းစိုက်ငေးမှိုင်နေပြီးနောက် ရုတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်မာန်တင်းကာ) ဟယ်၊ သူကလဲဆင်၊အားအင်ကြီးလို့ငါ့ကိုဖျက်၊ငါကလဲ ငှက်၊ပညာထက်လို့သူ့ကိုချိုးတော့မပ၊မြိုင်ရိုးမှာ ကမ္ဘာရန်ဟေ့။ မြေလှန်ကာ စင်မြိုင်ခင်းတော့မကွဲ့၊ ဝိုင်းမဟာတော်ဝင်တဲ့ မင်းတို့က၊ ငှက်မငယ်ညာဏ်ရောင်လင်းတဲ့အောင်၊ရန်ပုံခွင်းပစ်။ ရန်ပုံခွင်းပစ်။

(ကား လိပ်ချ။)

(ကားအပြင်ဘက်သို့ ကျီး ငှက်တကောင် ထွက်လာစေ။)

ကျီး။ ။အင်း၊ကျွန်ုပ်က ဘာလဲဆိုတော့ ခေါင်းကိုယ်ခြေ အမြီးပါ နက်တဲ့၊ကျီးငှက်ပေါ့ဗျာ။ ချွန်ထက်တဲ့ ဤနှုတ်သီးနဲ့၊အပြီးတိုင်တခါပေါက်ရယင်၊ ကျောက်ဖျာတောင် ဖြန်းဖြန်း ကွဲရသဗျ။ အလို၊ဟိုအထဲက၊ပျံ့ဝဲလို့ လာလိုက်ယမမရိုင်းကြီးထင်ပါရဲ့။

(ယင်မမရိုင်း ပျံ့ဝဲထွက်လာစေ။)

ယင်။ ။တောင်ပံစုံအသားခတ်ပြီး၊ မြိုင်ရပ်က ထွက်ခဲ့ပါ။ ဒီဟေမာ ဂနိုင်စမှာဖြင့် ခဏလောက် နားဦးမှပါဘဲလေ။ နားပြီးလို့ အမောပြောတော့မှ၊တောခြေကို တခါဝင်ပြီး၊ယင်ဥတွေ ချရတော့မှာဘဲ။ အလို၊ဟိုဘက်က တေးတဆိုဆိုနဲ့၊ဖါးညိုကြီးပါကလား။ တယ်ပျော်တတ်သကဲ့။

(ဖားကြီး တေးဆိုထွက်လာစေ။)

ဖား။ ။အရှေ့ဆိုတောင်ပေါ်ထိပ်က လိပ်ခွပ်လို့ သမင်သေချေမှီးမျှော်နေ။ သိကြားမင်းကမနေပိုင်လို့ တုတ်တိုကိုင်လို့ လေးနဲ့ပစ်။ ပေါင်မှန်လို့ မျက်စိကျိုးသွားဟောက်တောက်ကန်း။ (စာမျက်နှာ ၂၅-ဆုံး)

ကျီးငှက်

ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်နှင့် အမျှ တွေ့မြင်နေရသော ငှက်များတွင် ကျီးသည် ရှောင်၍မလွတ်၊ 'နေရာတကာတွင် တွေ့မြင် နေရသော ငှက်ဖြစ်သည်။ ငှက်အပေါင်းတွင် ကျီးသည် လူ့ လောကနှင့် အနီးကပ်ဆုံးဟု ဆိုရပေမည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လူအချင်းချင်းစကားပြောရာတွင် ကျီးကိုဘယ်လိုသေ၊ဘုတ်ကိုကျီးရိုသေ' 'နတ်ကရာကျီးမော' စသည်ဖြင့် ပြောဆိုသုံးစွဲကြသည်။

ကျီးမျိုးတွင် မြို့ကျီးနှင့် တောကျီးဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိပြီး အလျား ၁၈ လက်မမှ လက်မ ၂၀ နှင့် ၂၂ လက်မအထိ ရှည်သည်။ အမွှေးအတောင်နက်သည်။ သို့ရာတွင်သဘာဝ၏ ဆန်းကြယ်သော သဘောကြောင့် တခါတရံ ဩစတေးလီးယား တိုက်ကဲ့သို့သော ဒေသ၌ကျီးဖြူကိုတွေ့ရတတ်သည်။

မြို့ကျီးမှတစ်ပါး ကျွန်ကျီးများကို တောကျီးဟု ခေါ်ကြသည်။ မတ်လမှ မေလအထိသည် တောကြီးကလေးများ ပေါက်ချိန် ဖြစ်သည်။

(မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ ၂-၄)

သူတို့မှ ဝံသာနုစစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ တိုင်းတပ်၊သားတို့၏ အဝတ်ကိုမတူယံတာဘဲ ကိုယ်လက်ဖြစ် ဂျပန်ခတ်ထည်ကိုမှ ရိုးရာမပျက် ဆင်မြန်းလေ့ရှိကြသည်။

တောင်သူပအိုဝ်း တောင်ရိုးပဒေါင်ဟု ကာရံညီသော်လည်း လူမျိုးအားဖြင့် လေးဦးမဟုတ်ပါ။ သုံးမျိုးသာရှိပါသည်။ အကြောင်းမှာတောင်သူနှင့် ပအိုဝ်းကား 'အရာကြီးနှင့် ဘာဘူကြီး၊ ပေါက်ဖေ၊ နှင့် ထောင်ကကြီး' ကဲ့သို့ တူညီသော ကြောင့် ပေတည်း။ တောင်ရိုးနှင့် တောင်သူပအိုဝ်းနှင့် ပဒေါင်းကလည်း အခေါ်ချင်းဆင်သော်ငြား လူမျိုးချင်းကား ခြားနား၏။ ပုံတွေကိုကြည့်ပြီး ခွဲခြားနိုင်ကြပါသည်။ ဤလူမျိုးစု သုံးမျိုးမှာ မြောက်ပိုင်း ရှမ်း

ပအိုဝ်းတောင်သူတွေမှာ ကယားအနွယ်တွေသာ ဖြစ်သည်။ ကယား ဆိုသည်မှာလည်း ရှေးကကရင်နီဟုသိခဲ့ကြသည်။ ပအိုဝ်းတောင်သူကား ကယားလူမျိုးကြီး တမျိုးဟု ခေါ်ရပေမည်။ ပအိုဝ်းတို့၏ မူလဇာတိဌာနေမှာ ရှမ်း သထုံမြို့ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် တောင်ငူ၊ပဲခူးနှင့် ဖါးအကျိုကွမ်အပြင်ယိုးဒယားကမ္ဘောဇမခေါင် မြစ်အောက်ပိုင်းအထိ တွေ့နိုင်၏။ တောင်ကြီးအနီး လွယ်ကောင်း၊ နောင်ပလန်၊ နောင်ကာ၊ နမ့်ခွတ်၊ နောင်မွန်ဘန်းယဉ် လျှိုင်ကော်အထိ ပအိုဝ်းများကို တွေ့နိုင်သည်။ စစ်အတွင်းကဆို လျှင် ၎င်းဒေသများ၌ ပအိုဝ်းတို့နှင့်အတူ လပေါင်း အတော်ကြာ အရီးတို့နေထိုင်ခဲ့သည်။

ပဒေါင်းအမျိုးသားနှင့် အမျိုးသား ခြေသလုံးကြေးစွနှင့် အဝတ်ပတ်စားပုံ။

တောင်ပေါ်ပအိုဝ်း တောင်ရိုးပဒေါင်

ပြည်တွင်မတွေ့နိုင်ပါ။ တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည်ကယားနယ်တွင်သာ အနှံ့အပြား တွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ပအိုဝ်းခေါ် တောင် သူ များအကြောင်းကို ဦးစွာလေ့လာ ကြည့်ကြပါစို့။

ပအိုဝ်းစကားများပင် အတော်ပြောနိုင်ခဲ့သည်။ ပအိုဝ်းတို့ကား ရိုးသားဖေ၊ ရွှေ ခင်မင်တတ်၍ ရတနာသုံးပါးလည်း ဆည်းကပ်ကြသည်။ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ရွှေကျောင်းကြီး များ

'အမ်လင်းဒင်' နဲ့ ထမင်းစားပီး ပိလား၊ မွေးဖုရား၊ ဖဖုရား၊ 'လွန်လဲ ကိုင်း ကိုင်း' မလာလည်ပါအုံး စသော စကားများပြောလေ့ရှိကြသည်။ စစ်အတွင်းကပင် ပအိုဝ်း ကဗျာ ဆရာ၊

တောင်ရိုး အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသိုး

ဆောက်လုပ်၍ လူဒါန်းလေ့ရှိကြသည်။ ထန်းဘုရားရွာမှာ တောင်ကြီးနှင့်မဝေးလှပေ။ ထိုအရပ်တွင် ပုဂံဘုရားဆန်ဆန် ကျောက် နံရံ ကြီးတွေကို ထွင်း၍ထားသော ဘုရား စေတီ ရုပ်ပွားများ လိုက်ဂူကြီးနှင့် အပြည့် အံ့ဩဘွယ်ရာ တွေ့ခဲ့ရသည်။ ပအိုဝ်းတို့၏ အနုပညာလက်ရာ မြောက်ပုံ သာဓကတခုအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ရပေမည်။ ပအိုဝ်းများသည် ကြံ့ခိုင်၍ ကျန်းမာဖေ၊ ရွှေ သတ္တိရှိသူများဖြစ်၏။ လွတ်လပ် ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်လိုကြသည်။ အာလူး၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ကုလားပ၊ မြေပဲ၊ ဂျုံ ပြောင်းများ စိုက်ပျိုးလေ့ရှိကြသည်။ ပအိုဝ်းစကားမှာ ပါဠိသံဃမာသံပါသောအသုံးအနှုန်းများပါလေ့ရှိသည်။

ခြေသလုံး ကြေးစွ အပြည်နှင့် ပဒေါင်းအမျိုးသိုး။

ပုဆိုးအမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီး 'နန်းခပ်ကြည်'

ဝတ်ထားသည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ သူတို့ကတော့ တောင်ပေါ်က ရင် အုပ် ထဲ တွင် ပါ ဝင်၍ ညောင်ရွှေနယ်အစွန်နှင့်ပျဉ်းမနား အရှေ့ဘက် က ယား နယ် ထဲတွင် တွေ့နိုင်သည်။ ပေါင်းလောင်းမြစ် ဝှမ်းမြေပြန့်အထိပျံ့နှံ့နေ၏။ အထူး ဆန်းဆုံး ဝတ်စား ဆင်ယင် ထားသော လူမျိုးစု တိုင်းရင်းသားဟု ခေါ်ချင်က ခေါ် နိုင် သည်။ ပဒေါင်တို့ရှေးကအယူမှားလည်းပင် ရှည်မှ လှသည်ဟု ထင်ကြ၍ လည်ပင်းရည်အောင် ကြေးခွေများနှစ် ဆယ်ကျော်ခန့်မျှဆင့်ကာဆင့်ကာ မေးစေ့ အထိ တပ် ဆင် ထားကြသည်။ ၎င်းကြေးခွေများကို ဂုတ်ပေါ်၌ ရွှေတခုနှင့်စု၍ သွင်းထားသောကြောင့် ဘေးက ကြည့်လျှင် ဘကြီးတခုဟု ထင်ရသည်။ အကျိုး

ပုံးထားသဖြင့် သာ၍ကုန်းနေသေး၏။ သူတို့အချင်းချင်း "ကေကောင်းဒု" ဟုခေါ်သော်လည်း ဗမာများက ပဒေါင်ဟုခေါ်ကြသည်။ ဖော်ရွေခင်မင်တတ်၍ အပင်ပန်းခံကာ အလုပ်လုပ်သော လူမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ကုန်သည်အမဲလိုက် တောင်ယာလုပ်သူတွေများ၏။

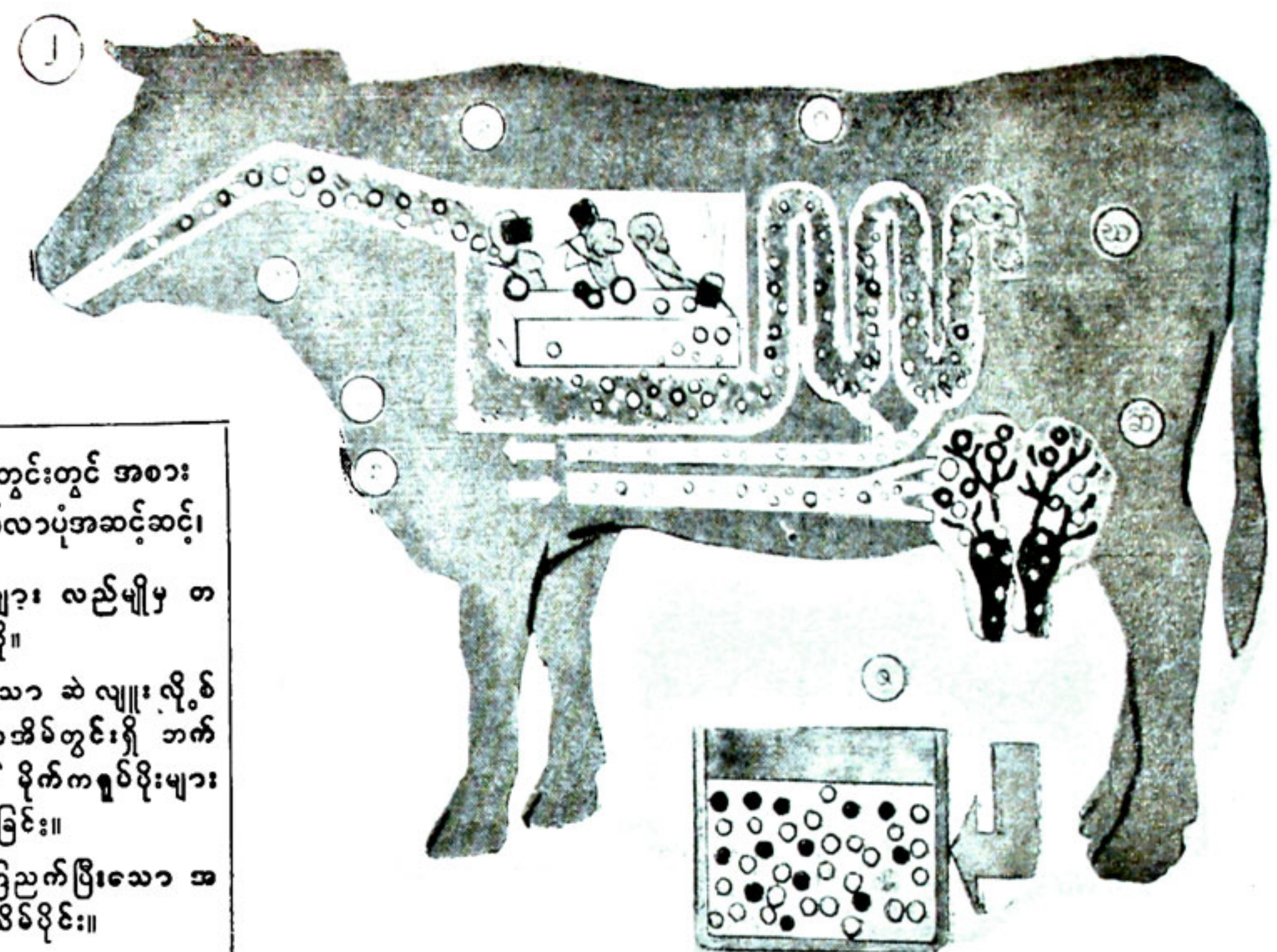
ပဒေါင် အိမ်သစ်တက်ပွဲတွင် ခြေမြောက်လိုက်ခေါင်းရှေ့ထိုးလိုက်နှင့် ညင်ညင်သာသာ လက်တွဲပြီး ကခုန်လေ့ရှိကြသည်။ ရှမ်းကိန္နရာ များကဲ့သို့ ခေါင်းငုံ့ခြင်းမော်ခြင်းများလုပ်ရန်မလွယ်ကူပါ။ ကြေးခွေများဖြတ်ထားသည့် အခါ မထူနိုင်အောင် လည်ပင်းတွေပြောကျ နေတတ်ပါသည်။ ယခုအခါ ကြေးခွေစုပ်သော အလေ့ အထမ္ဘား နည်းပါးလာပြီဟုဆိုသည်။ ပုံတူမြင်ရသူမှာ ပဒေါင်အမျိုးသမီး "မူချစ်" ဟုခေါ်သည်။ နာမည်ကမဆိုးလှပေ။ ဘီးဆံပတ်ကို ပြားပြားပတ်၍ နိုင်လွန်ပုံဝါဖြင့် ပတ်ထားသည်။ ငွေကွပ်သောဘီးရှည်ကြီးလည်း စိုက်ထားသည်။ မေးအောက်တွင် ပုတီးစေ့နှင့် ပန်းပုပွားများတွဲလှဲချထား၏။ သင်တိုင်းနက် ပေါ်မှ ယောကျ်ားတိုက်ပုံ တထည်ထပ်ပြီးဝတ်ထား၏။ ခြေသလုံးမှာလည်း ကြေးကွင်း(၁၀)ကွင်းလောက်စပ်၍ ခြေပတ်ပတ်သူ ပတ်ကြသည်။ ကြေးချူကူးလေးများတချင်ချင်နှင့် သဘာဝဂီတသံတမျိုးကိုလည်း လမ်းလျှောက်တိုင်း ကြားရသေးသည်။ ကျပ်ပြား

ငါးမူးပြား ငွေကူးများလည်း လည်ပင်းနှင့် ရင်ပတ်တွင် ဆွဲလေ့ရှိကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် နတ်ကိုးကွယ်သူတွေလည်း ရှိသည်။ တညလုံးချစ်သူနှင့်ချိန်းဆွဲ၍ တေးသံများသီကျူးခြင်းစသဖြင့် သူ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် သူရှိလေသည်။ နယ်ချဲ့ လက်အောက် တုန်းကမူ ဗမာတို့နှင့်ရင်းနှီးမှု နည်းပါးခဲ့သဖြင့် အချင်းချင်းသွေးစီးဘို့ရာလည်း မဖြစ်နိုင်။ တစ်စိမ်းပြင် ပြင် ဆက်ဆံခဲ့ရသည်။ ဆွေမျိုး စပ်ပေးမည့်သူ လည်းမရှိခဲ့။ အံ့သြစရာလူတမျိုး အနေနှင့်သာ ဝိုင်း၍ ကြည့်ကြသည်။ အထူးအဆန်း ဟူ၍ ခတ်ပုံနှင့် ကြော်ငြာကြသည်။ ဗမာပြည်၏ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုတခုဟုမဖော်ပြဘဲ ဗမာဆိုသည်မှာ ဒါဘဲဟု ပဒေါင်တို့အဝတ်အစားကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ကမ္ဘာကိုထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်စေခဲ့ ဘူးသည်။ ယခု တော်လှန်ရေး အစိုးရကား တိုင်းရင်းသား ပဒေါင် လူမျိုးများအား အခြားလူမျိုးစုများနှင့်အတူ ခေါ်ငင် ဖိတ်ကြား၍ ရင်းနှီးစွာဆက်ဆံသည်။ သူတို့အဝတ်အစား ဘာသာစကား ဓလေ့များကို မှတ်တမ်းတင်သည်။ တသွေး တသားတည်း ဆက်ဆံနည်းဖြင့် ရင်းနှီးစွာပွဲထုတ်၍ ပေးခဲ့လေသည်။

နောက်လူမျိုးစုတခုမှာ တောင်ရိုးများပင် ဖြစ်၏။ တောင်ရိုးဆိုသည်အတိုင်း ရိုးသား ခင်မင်ဖော်ရွေတတ်သူများဖြစ်သည်။ တောင်သူပုဆိုးနှင့်လည်း ခင်၏။

သူတို့ကပို၍ဗမာဆန်သည်။ မြေလတ်၊ ပေးလှ၊ ပင်းတယတွင် အတွေ့များနိုင်၏။ သင်တိုင်းညိုများဝတ်၍ ခေါင်းပေါင်း ပေါင်းလေ့ရှိကြသည်။ ဒူးဆစ်ဖုံးရုံသာ သင်တိုင်းမှာရှည်၏။ အပျိုဆိုလျှင်ခေါင်းကိုပေါင်းထား၏။ အအိုမှာ ကြေးခွေခြေသလုံးကို ပတ်ကြသည်။ တောင်ယာပင်ခင်းလုပ်ပြီး ကျွဲနွား ကြက်များမွေးမြူတတ်ကြသည်။ ယာထွက်ခြံ ထွက်ပစ္စည်းများကို ဈေးနေ့တွင် လာရောက်ရောင်းချလေ့ရှိကြ၏။ စိုက်ပျိုးစားပါဟု သတိပေးနေစရာမလို၊ ဗီဇကပင် စိုက်ပျိုးရေးပါရမီ ထူးချွန်သူများ ဖြစ်သည်။ တောင်း ရိုးတို့ကား ပုဂံအဆက် အနွယ်ဟူ၍၎င်း၊ ရှေးဗမာထားဝယ် အနွယ်များဟူ၍၎င်း အသိအမှတ် ပြုထားကြသည်။

- နွားမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းတွင် အစားအစာများမှ နွားနို့ ဖြစ်လာပုံအဆင့်ဆင့်၊
- (က) မြက်ကောက်ရိုးများ လည်မျိုမှ တဆင့် အစာအိမ်သို့။
 - (ခ) အစာတွင် ပါသော ဆဲလျူးလိုစ်များအား အစာအိမ်တွင်းရှိ ဘက်တီးရီးယားခေါ် ဗိုက်ကရူပ်ရိုးများက ချေဖျက်ဖြိုခွဲခြင်း။
 - (ဂ) တရိုင်း တစ ကြေညက်ပြီးသော အစာများနှင့် အူသိပ်ရိုင်း။
 - (ဃ) ကြေပြီးသော အစာများအား အူသိပ် နံရံ လှိုင်းတွန့် များမှ တဆင့် သွေးကြော တွင်းသို့ စုံစုံယူ လိုက်သည်။
 - (င) ချေပြီး အစာများ သွေးဖြန်ကြောမကြီးမှတဆင့် အသေဆီသို့။
 - (စ) အာဟာရ ပါသော သွေးရည် များအား နို့ကျိတ်ဆိုင်ရာသွေးရိုးကြောများမှတဆင့် နို့ကျိတ်များသို့။
 - (ဆ) နို့ကျိတ်များ။
 - (ဇ) ပရိုတိန်း၊ ကာဘိုဟိုက်ဒြိတ်နှင့် အဆီတို့ပါဝင်သော နွားနို့အဖြစ်သို့။

မြက်သည် လူသားများ အဖို့ စားသုံးရန် လုံးဝအသုံးမဝင်သော အပင်မျိုး ဖြစ်သည်။ လူတို့၏အစာအိမ်တွင် ရှိသောအစာကို ချေဖျက်နိုင်သည့် ဓာတ် များ တွင် မြက်ကို ကြေ

မြက်မှသည် နွားနို့သို့

ညက်စေနိုင်သော ဓာတ်ဟူ၍ တခုမျှမရှိသဖြင့် မြက်ပင်သည် လူတို့ အဖို့ စားသုံးရန်လည်း မဖြစ်နိုင်သော အရာဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုသို့ ဘာမျှတန်ဘိုး မရှိသော မြက်ပင်ကို စား၍ လူ

တို့အဖို့ အာဟာရဓာတ်များစွာပါရှိသော နွားနို့ကို ဖြစ်စေနိုင်စွမ်းသောကြောင့် နို့စား နွားမသည် လူ့လောကတွင် အရေးကြီး အသုံးဝင်သော သတ္တဝါ ဖြစ်လာရလေသည်။ နွားနို့သည် လူတို့အတွက် အာဟာရဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံပြီး အလွန်ကြေညက်လွယ်သည်။ ကလေးများကို တိုက်ကျွေးရာတွင် ပိုမိုအသုံးဝင်သည်။

နို့စားနွားမများတွင် နွားနို့ကို ဖြစ်စေသော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းသည် နို့ကျိတ်လေးခုတို့ဖြစ်သည်။ နို့ကျိတ်လေးခုသည် အပေါ်မှ အရေခွံဖုံးအုပ်ကာ နို့အုံအဖြစ် နွားမ၏ ခန္ဓာကိုယ်နောက်ပိုင်း ခြေနှစ်ဖက်ကြားတွင် ရှိသည်။ နို့ကျိတ်လေးခုမှ ဖြစ်သော နို့ရည်များ အပြင်သို့ ထွက်နိုင်ရန် နို့သီးလေးခုသည် နို့အုံ၏ အပြင်ဘက်တွင် ထွက်လျက်ရှိသည်။

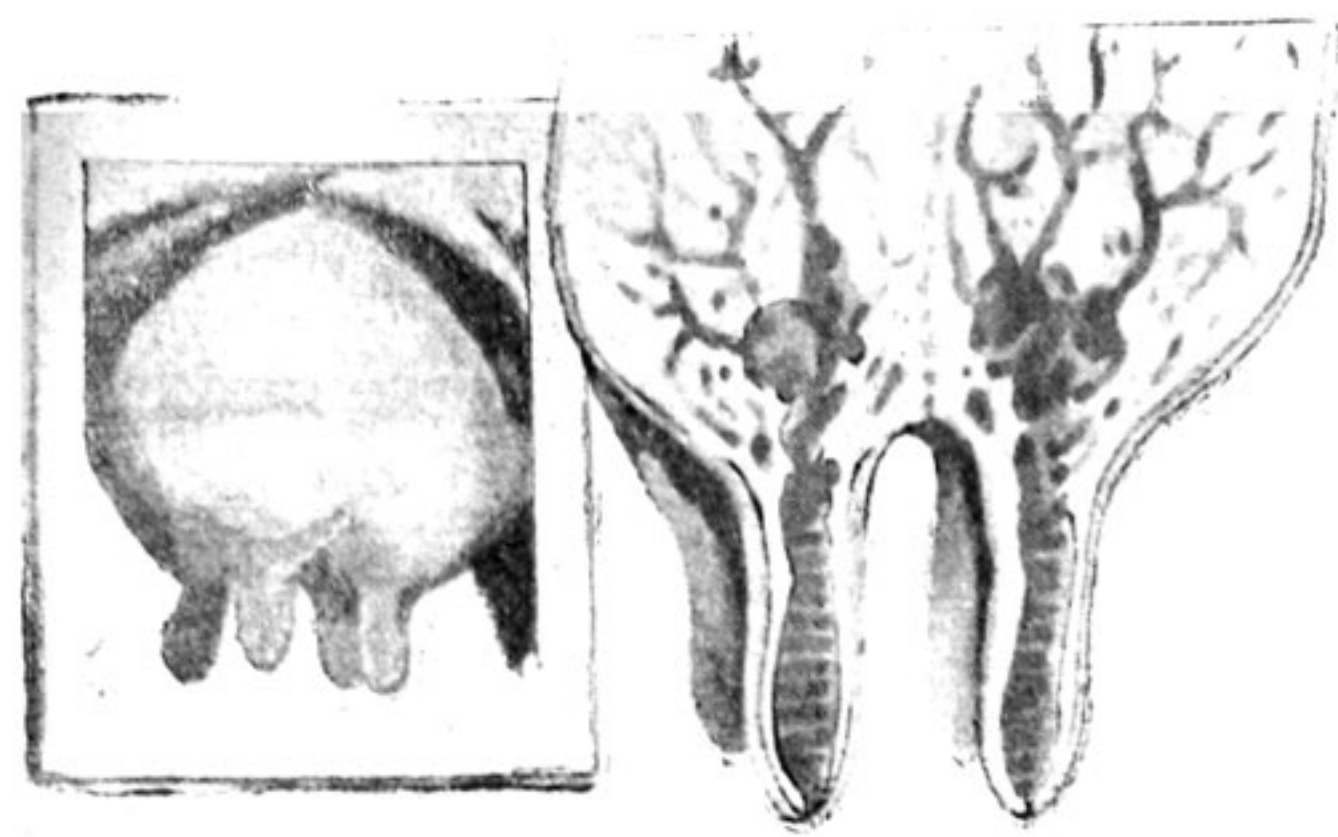
နို့ရသော နွားမများ၏ နို့အုံသည် ပေါင်းကြွ ပြည့်ပြီးလျက် ရှိပြီး နို့အုံ၏ အရေခွံအောက်တွင် ကြီးမား ထင်ရှားသော အကြောကြီးများကိုလည်း မြင်နိုင်သည်။ သားမမွေးသော နွားမနှင့် သားမွေးလျက်နှင့် နို့မရှိသော နွားမတို့၏ နို့အုံများသည် ပြည့်ပြီးခြင်းမရှိဘဲ နို့အုံ၏ အရေခွံသည်လည်း တွန့်ရှုံ့လျက်ရှိသည်။

နွား၏ အစာသည် ဘုတ်ကို လိုက်၍ မြက်အစုံ စားရသည့် အခါလည်း ရှိသည်။

ကောက်ရိုး မြက်ခြောက်များ စားရသည့် အခါလည်းရှိသည်။

ထိုမြက်၊ ကောက်ရိုးခြောက်စသော အစားအစာများတွင် ဆဲလျူးလိုစ်ခေါ် အမျှင်ဖတ်များ အများ အပြား ပါရှိပြီး ထိုအမျှင်ဖတ်များကို ကြေညက်နိုင်စေရန် လူ၏အစာအိမ်တွင် သော်ငိုင်း၊ နွား၏ အစာအိမ်တွင် သော်ငိုင်း "အင်ဇိုင်း" ခေါ် အစာချေခတ်များပါရှိချေ။ သို့သော် လူသည် မြက်၊ ကောက်ရိုးစသည်တို့ကို စားခြင်း၊ အစာချေခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ နွားများသည် အဘယ်ကြောင့် မြက်ကောက်ရိုး စသည်တို့ကို အစာကြေစေနိုင်သနည်းဟု တွေးတောစရာ ရှိလေသည်။

နွား၏အစာအိမ်တွင် မြက်၊ ကောက်ရိုးတို့မှ ဆဲလျူးလိုစ်အမျှင်ဖတ်များကို ကြေညက်နိုင်စေသော ဓာတ်များပါရှိသော်လည်း အစာအိမ်၏ တနေရာတွင် အမျှင်ဖတ်များကို ကြေညက်နိုင်သော အာဟာရ အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ဖြိုခွဲပစ်နိုင်စွမ်း သော ဘက်တီးရီးယားနှင့် ပရိုတိုဇိုး ပိုးကောင်ငယ်များ ခိုအောင်းလျက်ရှိသည်။ မြက်နှင့် ကောက်ရိုးတို့မှ အမျှင်ဖတ်များကို ဓာတ်ခွဲ ချေဖျက်လိုက်ပြီး နောက် ရလာသော အာဟာရများ အနက်

အချို့ကို တိုဘက်တီးရီးယားနှင့် ပရိုတိုဇိုး ပိုးမျိုးတိုက်စားသုံးကြသည်။ ကျန်သော အာဟာရများကို နွား၏အစာအိမ်က စုတ်ယူစားသုံးသည်။ တဖန်အစာအိမ်တွင်းရှိ ဘက်တီးရီးယားပိုးများ သေဆုံးသောအခါ ထိုပိုးတို့အား နွား၏အစာအိမ်တွင်းရှိ အစာချေခတ် အရည်တို့က ဖြိုခွဲကြေညက်စေကာ သွေးကြောတွင်းသို့ စုတ်ယူလိုက်သည်။

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကြွက်သားအစိုင်အခဲတို့ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးလာစေရန် ပရိုတိုဇိုးဓာတ်ကိုလိုသည်။ ပရိုတိုဇိုးဓာတ်သည် နွားနို့တွင် အတော်များများပါဝင်သည်။

နွားနို့တွင် ပရိုတိုဇိုးဓာတ် အများအပြားပါဝင်သည်ဆိုသော်လည်း နွား၏အစားအစာဖြစ်သော မြက်၊ ကောက်ရိုး စသည်တို့တွင် ပရိုတိုဇိုးဓာတ်မပါချေ။ နွားသည် ပရိုတိုဇိုး မပါသော မြက်၊ ကောက်ရိုး စသည်တို့ကို စားသုံးရသော်လည်း ပရိုတိုဇိုး မပါသော မြက်နှင့်

ကောက်ရိုးတို့မှပင် ပရိုတိုဇိုးဓာတ်ကို ဖြစ်စေနိုင်စွမ်းရှိသော ဘက်တီးရီးယားနှင့် ပရိုတိုဇိုးပိုးကောင်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိဖြင့် ပရိုတိုဇိုးဓာတ်ကို ခြင်းဖြစ်သည်။

စားလိုက်သော မြက်ကောက်ရိုးစသည်တို့မှ ပရိုတိုဇိုးဓာတ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ မြက်နှင့် ကောက်ရိုးတို့တွင် ပါရှိသော အမျှင်ဖတ်များကို ဘက်တီးရီးယားနှင့် ပရိုတိုဇိုးပိုးတို့က ဖြိုခွဲချေဖျက်ကာ ပိုလီပက်တိုက်ခေါ် ဓာတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုပိုလီပက်တိုက်သည် နွား၏ အူသိမ်အူမများ အတွင်းတွင် အမိုင်နိုအက်ဆစ် ချာတ်အဖြစ်သို့လွှဲပြောင်းရောက်ရှိသွားရသည်။ ထိုအမိုင်နိုအက်ဆစ်ဓာတ်သည် နွားမ၏ သွေးကြောများတွင် လှည့်လည်ရာမှ နို့ကျိတ်များသို့ ရောက်ရသည်။ နို့ကျိတ်လေးခု အတွင်းသို့ ရောက်လျှင် နွားနို့ ထဲတွင်ပါရှိသော အလ်ဘူမင်နှင့် ကေဆင် ပရိုတိုဇိုးဓာတ်များ အဖြစ်သို့ စုပေါင်းပြောင်းလဲသွားကြသည်။

နွားနို့ကိုစာတုပေအနည်းဖြင့် ဓာတ်ခွဲကြည့်လိုက်လျှင် ရေအများဆုံးပါဝင်သည်ကိုတွေ့ရမည်။ ရေပြီးလျှင် ဒုတိယအများဆုံးပါဝင်သည်မှာ ကာဘိုဟိုက်ဒြိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည်။

ကာဘိုဟိုက်ဒြိတ်သည် မြက်၊ ကောက်ရိုးစသည်တို့တွင် ပါဝင်သော ဆဲလျူးလို့စ် အမျှင်ဖတ်များကို ဘက်တီးရီးယားပိုးတို့က တိုက်ဖျက်ဖြိုခွဲရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဂလူးကိုစ် သကြားမှ ဖြစ်လာရသည်။ သကြားသည် နို့ကျိတ်များသို့ ရောက်သွားရပြီး နို့ကျိတ်တွင်းမှ အကျိတ်ရည်များ၏ ပြုပြင်မှုဖြင့် ဂလက်တိုစ် သကြားမျိုးအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားရသည်။ ဂလူးကိုစ်သကြားနှင့် ဂလက်တိုစ်သကြားတို့ စုပေါင်းသောအခါ လက်တိုစ်ခေါ် နို့သကြား ဖြစ်လာသည်။ နွားနို့တွင် ကာဘိုဟိုက်ဒြိတ် ခေါ် အင်အားကို ဖြစ်စေသော ဓာတ်သည် လက်တိုစ် သကြားအဖြစ် တည်ရှိနေခြင်း ဖြစ်၏။

နွားနို့တွင် အတော်များများပါဝင်သော အဆီဓာတ်သည်လည်း နွားတို့ စားသုံးသော အစာတွင် မူလက ပါရှိလာခြင်း မဟုတ်ပေ။ မြက်နှင့် ကောက်ရိုးတို့တွင် ပါဝင်သော ဆဲလျူးလို့စ်အမျှင်ဖတ်များကို ဘက်တီးရီးယားပိုးတို့က ဖြိုခွဲရာမှ အဆီဓာတ်များ ဖြစ်လာရခြင်းပင်တည်း။ ထိုအဆီဓာတ်ကြောင့်ပင်လျှင် နွားနို့မှ ထောပတ်ကို ထုတ်ယူနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ အာဟာရဓာတ်များ ပါဝင်သော နွားနို့ကို ရနိုင်ရန်အတွက် ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် နွားစားနွားမပေါင်း ၃-သန်းရှိပြီး၊ နှစ်စဉ်နွားနို့ ၈ ဂါလံပေါင်း သန်းပေါင်း ၂၀၀၀ ရပေသည်။ ထိုသို့ရရှိသော နွားနို့ ၈ ဂါလံပေါင်းနှင့် ဗြိတိန်ပြည်လူထုတို့ကိုအချိုးကျဝေငှလိုက်လျှင် ဗြိတိန်နိုင်ငံသား တဦးစီအတွက် နေ့စဉ် နွားနို့တပို့င့် အဝက်သား)၊ ရနိုင်သည်ဟု ဆိုပေသည်။

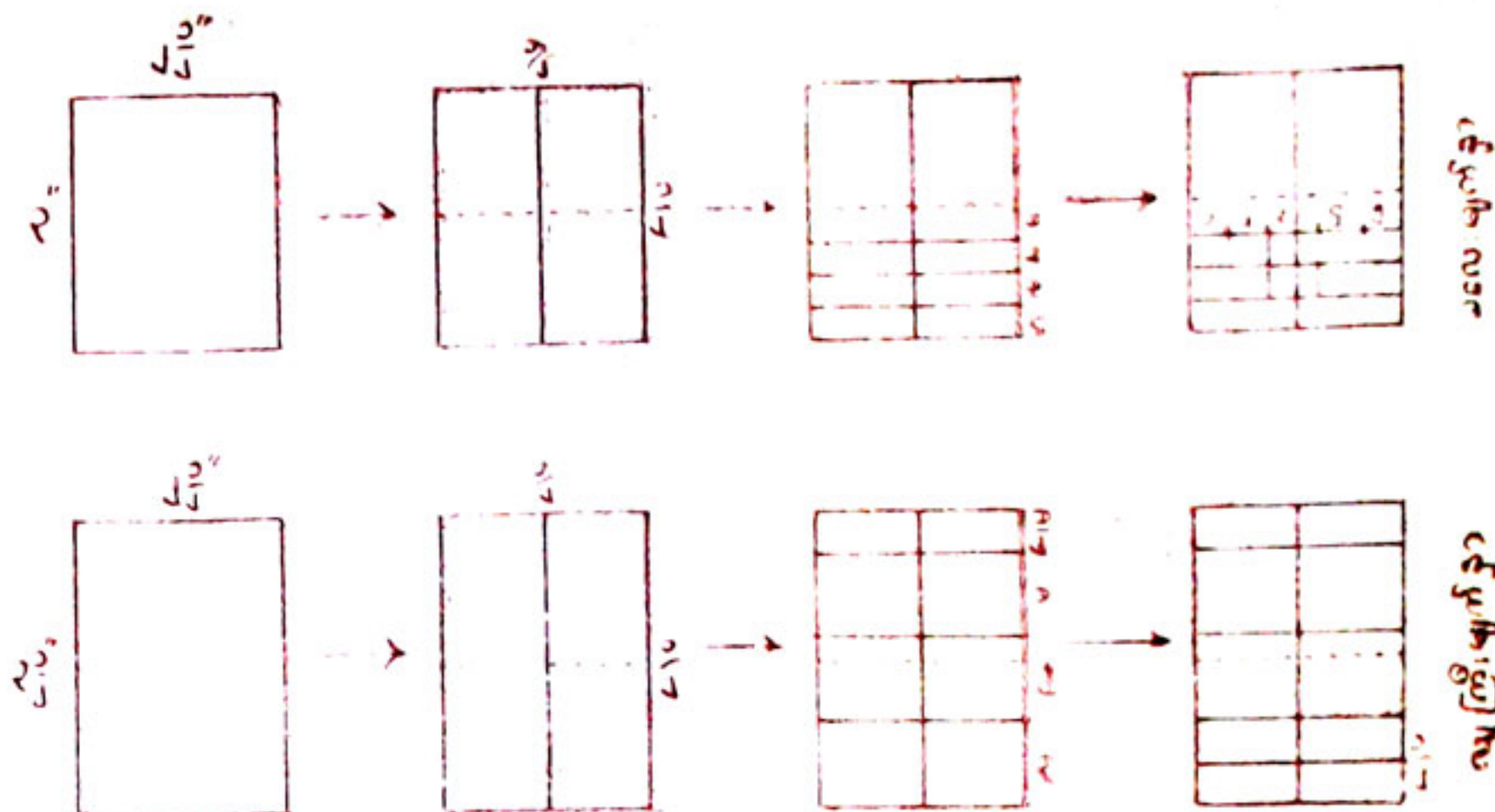
မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း အာဟာရနှင့်ပြည့်စုံသောနွားနို့ စစ်စစ်ကို လူတိုင်း လောက်စွာ သောက်သုံးနိုင်ရန် နို့စားနွားမ မွေးမြူခြင်းကို လူအများ စိတ်ဝင်စား လုပ်ကိုင် လာသင့်ကြပေသည်။

ရှုမောင်

ခါတိုင်းရေးဆွဲတဲ့ ပုံလေးတွေဟာ အမြန် ရေးဆွဲတဲ့နည်းတစ်ခုတည်း။ ဒီတခါတော့ ပိုပြီး သေသေချာချာ ရေးတဲ့နည်းကို ဖော်ပြလိုက်တယ်။ (ကလေးမျက်နှာနှင့် လူကြီးမျက်နှာ ကွာခြားပုံများကို တိတိကျကျ ပြထားတာဘဲ)

ကလေးမျက်နှာပုံကို ရေးချင်လျှင် ပူးတွဲဖော်ပြထားတဲ့ ပုံများအတိုင်း ၂၅ လက်မ x ၃-လက်မရှိတဲ့ အနားပြိုင် လေးထောင့်ပုံကို ပထမရေး၊ ထောင့်လိုက် ဗဟိုမျဉ်းဆွဲ၊ အလျားလိုက် ဗဟိုမျဉ်းဆွဲ၊ အောက်တဝက်ကို လေးပိုင်းထပ်ပိုင်း၊ အဲဒီလိုပိုင်းတဲ့ ပထမမျဉ်းကို ၅-စိတ်စိတ်၊ အလယ်စိတ်မှမျဉ်းမတ်ဆွဲ။ ပထမကန့်လန့်မျဉ်းမှာ ငယ်ထိပ်ရှိတယ်။ ဒုတိယကန့်လန့်မျဉ်းမှာမျက်ခန်းရှိတယ်။ တတိယမျဉ်းမှာ မျက်လုံး၊ စတုတ္ထမျဉ်းမှာ နှာခေါင်း၊ ပဉ္စမမျဉ်းအပေါ်မှာနှုတ်ခမ်း၊ အောက်ဆုံး မျဉ်းမှာ မေးဖျားရှိတယ်။ အဲဒီ မျဉ်းကွက်ထဲကို ပုံထဲက အတိုင်းကူးပြီး မျက်နှာပြည့်ထဲ ပေါ့။

လူကြီးမျက်နှာ ရေးလျှင်တော့ ပထမ ၂၅ လက်မ x ၃၅ လက်မ လေးထောင့် ရေးရလိမ့်မယ်။ အလျားလိုက်တဝက်စိတ်၊ ဒေါင်လိုက်တဝက်စိတ်၊ နောက်တခါ လေးထောင့်ပုံရဲ့ ၃၅ လက်မရှိတဲ့အမြင့်ကို သုံးပုံနှင့် တဝက်ပိုင်း၊ အော့ဆုံးအပိုင်းကို တဝက်ထပ်စိတ်၊ ပြီးလျှင်

ပန်းချီပညာ

ပထမကန့်လန့်မျဉ်းမှာ ငယ်ထိပ်ထားပြီးတော့ ဆံစ၊ မျက်ခန်း၊ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ အောက်နှုတ်ခမ်း၊ မေးဖျား စသည်ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ကူးဆွဲပေါ့။

သတိပြုရမှာက မျက်လုံး ၂-လုံးကြားမှာ မျက်လုံး ၁-လုံးလောက်ကျယ်သကဲ့။ လူကြီးက နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်ပိုကျယ်သကဲ့။ အဲ-အရွယ် အစားမှာတော့ မွေးခါစကလေး ဦးခေါင်း များဟာ မေးဖျားက ငယ်ထိပ်ထိ ၆-လက်မ

ရှေ့ဆောင် လူငယ် ဂျာနယ်တွင် အပတ်စဉ် ဖော်ပြလျက်ရှိသည့် အထက်ပါ ပန်းချီပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ပန်းချီ ဝါသနာရှင် ရှေ့ဆောင် လူငယ် မောင်မယ်များထံမှ ဝမ်းမြောက် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းနှင့် မိမိတို့ ရေးဆွဲသည့် ပန်းချီလက်ရာများကို ဂျာနယ်တွင် ဖော်ပြခွင့်ပြုမပြု အကြောင်းကြားစာများကိုပါ လက်ခံရရှိခဲ့ပါသည်။

သို့မေးမြန်းစုံစမ်းစာများနှင့် ပတ်သက်၍ ပြန်ကြားလိုသည်မှာ ယခုပန်းချီပညာကို အခြေခံရေးဆွဲနည်းများ လေ့ကျင့်ပြီးဆုံးသည့်အချိန်တွင် ပန်းချီ ဝါသနာရှင်များအဖို့ ပန်းချီပြိုင်ပွဲကလေးများ ပြုလုပ်ရန်ပင် အချိန်ယူစဉ်းစားစိစဉ်းလျက်ရှိကြောင်း ပြန်ကြားအပ်ပါကြောင်း စာတည်းအဖွဲ့။

ခန့်ရှိပြီး လူကြီးဦးခေါင်းကတော့ ၉-လက်မခန့်ရှိတယ်။ လူများရဲ့ ဦးခေါင်းဟာ အရွယ်ရင့်လာလျှင် တဆင့်လောက် ကြီးလာတာပေါ့ကွယ်။

ကဲ...အဲဒီပုံတွေကို အလွတ် ဆွဲနိုင်အောင် အပန်ပန်ရေးဆွဲ လေ့ကျင့်ရမကွဲ့။

ပန်းချီ-ဦးဆွေ

နွားနို့တွင် ပါဝင်သော အရာများ

ရေ--	၈၇ ရာခိုင်နှုန်းခန့်
ပရိုတိုဇိုး (အလ်ဘူမင်နှင့် ကေဆင်)	၃.၆
ကာဘိုဟိုက်ဒြိတ် (လက်တိုစ်)	၄.၉
အဆီ (တြိုင်ဂလစ်ဆာရိုက်)	၃.၅
ကဲလ်စီယံ (ထုံးဓာတ်)	၀.၁
ဖော့စဖေါ့စ် (ဖီးရုန်း)	၀.၁
အခြားအရာများ	၀.၈

အခြားနို့တိုက် သတ္တဝါများ၏ နို့ရည်သည်လည်း ပေါင်းစပ်ပါဝင်သော အရာများ သည် ထပ်တူနီးပါးပင်ဖြစ်ပြီး ပေါင်းစပ်ကြည့် အချိုးအစား ပမာဏသာ ကွဲပြားခြင်းဖြစ်သည်။

ကလေးသူငယ်များကို အန်စာတုံးများနှင့် စာသင်နည်းပညာပို့ဝမ်းသစ်မှုပြုလုပ်စဉ်

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ပညာရေးပြပွဲကြီးသည် ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက်နေ့တွင် စတင်ကျင်းပခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့သော ပညာရေးပြပွဲကြီးမျိုးကို ယခင် ယခင်အခါများက တကြိမ်တခါမျှ မကျင်းပခဲ့။ တော်လှန်ရေး အစိုးရ လက်ထက် ကျမှပင် ပညာရေးဌာနမှ ကျင်းပပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၏။

ယခင် ယခင်အခါများက မိဘများအနေနှင့် မိမိသားသွီးများ၏ ပညာရည်ကို စာမေးပွဲအောင် မအောင်ပေါ်တွင် မူတည်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရပေသည်။ ပညာရည်တိုးတက်မှု၏ပြဒါးတိုင်မှာ စာမေးပွဲပင်ဖြစ်၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုကို အထောက်အကူမပြုသော

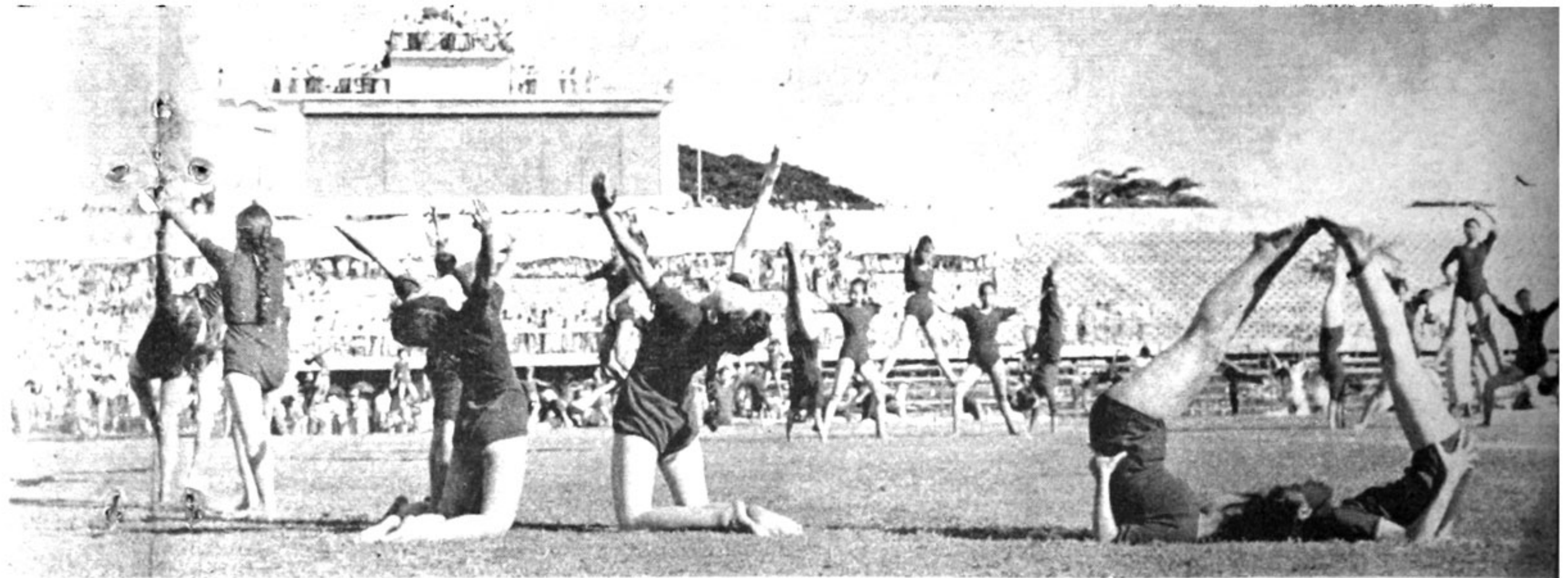
ဘဝ အာမခံချက်ကိုမပေးသော ခေတ်ဟောင်းအရင်းရှင် ပညာရေးစံနှုန်း၏ ပညာရည်တိုးတက်မှုပြဒါးတိုင်မှာ စာမေးပွဲသာ ဖြစ်ရမည်မှာလည်း ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။

ယနေ့ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသည် ဆိုရှယ်လစ်လူ့ဘောင်သစ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်လျက်ရှိသည်။ နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးစီမံကိန်းတို့သည်လည်း ဆိုရှယ်လစ်လူ့ဘောင်တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းနှင့် အဝင်ဝင်ကျသော စီမံကိန်းများသာ ဖြစ်၏။ လူမှုရေးလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်သော ပညာရေးလုပ်ငန်းသည်လည်း ဆိုရှယ်လစ် လူ့ဘောင်တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းနှင့်အဝင်ဝင်ကျရပေမည်။

မြေပြင်စုပေါင်းစလေ့ကျင့်ခန်းများ အဝမ်းစလေ့ကျင့်နေကြပုံ

ကျောင်းသူကလေးများ၏ ယိမ်းအကစလေ့ကျင့်စဉ်

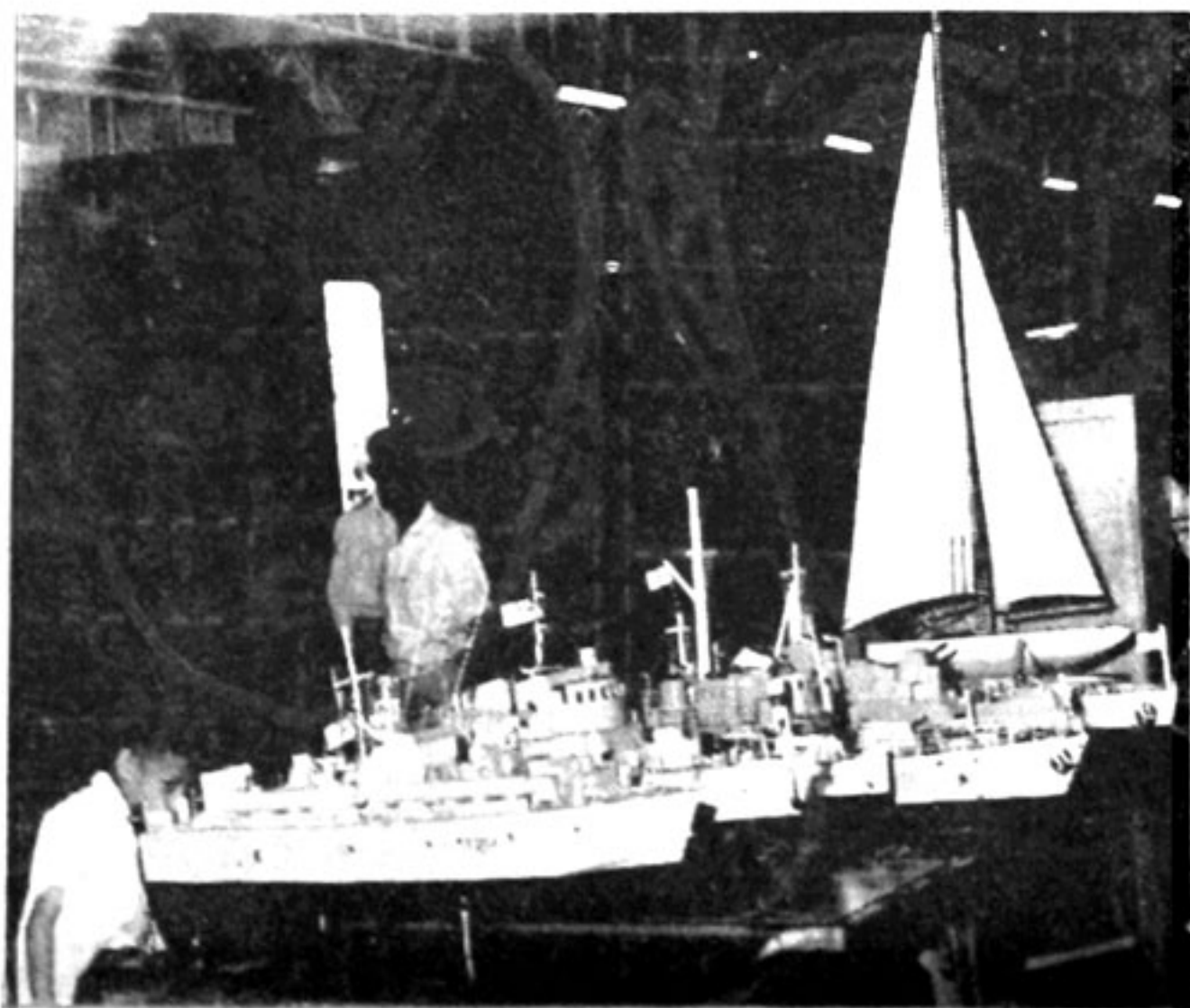

ကျောင်းပေါင်းစုံပညာရေးပြပွဲကြီး

ပညာရေးပြပွဲကြီးအတွက် ပန်းချီဆရာများ ကလည်း ဤသို့လုပ်အားပေးခဲ့သည်

ရှေ့ကြောင်းလူငယ်အဖွဲ့က ပြသောသင်္ဘောပုံစံငယ်များ

ပညာရေးပြပွဲကြီးတွင်မြန်မာ့ရဟတ်ယာဉ်ကို ဤသို့သိသမျှ

၁၉၆၂-ခုမတ်လ ၂-ရက်နေ့ နောက်ပိုင်းကာလက ပညာရေးစံနှုန်းသည် ဘဝအာမခံချက်ကိုလည်း မပေး၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုကိုလည်း အထောက်အကူမပြုသော ပညာရေးစံနှုန်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤပညာရေးစံနှုန်းမှ မွေးထုတ်လိုက်သော ပညာတတ်သိသူများမှာလည်း ဘဝအာမခံချက်မရှိသည့်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုကို အထောက်အကူမပြုသည့် ပညာသင်ကြားရသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ကိုယ်ကျိုးအတွက်သာဟု နားလည်သဘောပေါက်ကြရသည့်အဖြစ်ကို ဘဝပေးခံယူချက်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ခံစားခဲ့ရ၏။

ယနေ့ ပညာသင်ကြားရေး၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်များအဖြစ် ဆိုရှယ်လစ် လူ့ဘောင်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းတွင် လုပ်သားပြည်သူတို့အတွက် ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။

သို့ဆိုလျှင် ယခင်ပညာရေး စံနှုန်းဟောင်းနှင့် ယခုပညာရေးစံနှုန်းသည်လည်း ယခင်ပညာသင်ကြားရေးရည်ရွယ်ချက် အနက်အဓိပ္ပါယ်နှင့် ယခု ပညာသင်ကြားရေး ရည်ရွယ်ချက် အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်လည်း များစွာ ကွာခြားလျက် ရှိပေသည်။

ယနေ့ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၏ ပညာရည်တိုးတက်မှု အခြေအနေကို စာမေးပွဲစံနှုန်းတည်းနှင့် အဆုံးအဖြတ် ပေးခြင်းသည် လုံးလောက် ပြည့်စုံခြင်း မရှိတော့ပေ။

ယနေ့ ပညာသင်ကြားရေးစံနှစ်မှာ ယခင် ပညာရေးစံနှစ်ဟောင်း၏ သမဂ္ဂိကျ နည်းအတိုင်း အကွရာစာလုံးများ၊ ဂဏန်းများ၊ မြေပုံများ၊ မျက်ကြောင်းများ ရေးဆွဲမှုနှင့် ပြည့်စုံခြင်း မရှိနိုင်တော့။

စာတွေနှင့် လက်တွေ့ပေါင်းစပ်၍ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စူးစမ်းရှာဖွေခြင်း၊ တီထွင်ဆန်းသစ်ခြင်းတို့ကို လေ့ကျင့်ဆောင်ရွက်ရပေမည်။ သို့မှသာလျှင် ပညာရေးစံနှစ်သစ်၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုကို အထောက်အကူ ပြုလျက် သိပ္ပံပညာကိုဦးစားပေးကာ စာရိတ္တ မြှင့်တင်မှုကို အခြေခံသော ပညာရေးစံနှစ်သစ်၏ ရည်ရွယ်ချက်များ ပြည့်စုံမည် ဖြစ်ပေသည်။

ပညာရေး ပြုပြင်ကြီးကြပ်ရေး ကျောင်းသား ကျောင်းသူများက ၎င်းတို့ တတ်သိ နားလည် အပ်ကောပညာရပ်များကို မိဘပြည်သူတို့အား ပြခန်း ပြကွက် များဖြင့် အဓိပ္ပါယ် ဖော်ချက် အမျိုးမျိုးနှင့် ပြသခဲ့ကြပေသည်။

မိဘများအနေနှင့် ရှေးအခါက မိမိသားသွီးများ ဖြစ်ကြသော ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ၏ ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာရမှတ်များကိုသာ ကြည့်ရှု၍ မိမိတို့ကလေးများ၏ ပညာရည် တိုးတက်မှုကို အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ယခု သူတို့ကလေးတွေ၏ သိပ္ပံ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ချက်နှင့် တီထွင်ချက်များကို ကြည့်ပြီး ကြည့်နူးခဲ့ကြရပေသည်။ သူတို့ကလေးတွေ၏ စိုက်ခင်းများကို ကြည့်၍ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ကြရပေသည်။

သူတို့ကလေးတို့၏ အချုပ်အလုပ် အချက်အပြုတ် လက်ထုန်းများကို ကြည့်၍ မြည်းစမ်းရင်း ပီတိဝေပြာခဲ့ကြရပေသည်။

သူတို့ကလေးတို့၏ အက၊ အဆို၊ အတီးအမှုတ်တို့ကို ကြည့်၍ သုခုမ အနုပညာအရသာကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခံစားခဲ့ကြရလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့ကလေးတို့၏ အတွေးအခေါ် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်၊ တီထွင် ဆန်းသစ်ချက်များသည် ဟောင်းနွမ်းဆွေးမြေ့ပြီး ဖြစ်သည့် ပညာရေး စံနှစ် ဟောင်းနှင့် ယနေ့အောင်မြင် တိုးတက်လျက်ရှိသည့် ပညာရေးစံနှစ်သစ်တို့၏ ကွာခြားချက် အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို မိဘပြည်သူတို့အား မျက်ဝါးထင်ထင် ပြသနိုင်ခဲ့ကြလေပြီ။

တနည်းဆိုရသော် ပညာရေး ပြုပြင်ကြီးမှာ “ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၏ ပညာရည် ပြုပြင်ကြီးမား ဖြစ်ပေသည်။ အောင်နိုင်

သင့်ပြဿနာ အဖြေရှာ

ရှေ့ဆောင်လူငယ်ကျန်းမာရေးစံနှစ်မှာ အတွဲ(၁) အမှတ်(၆) သို့ပင် ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ ဤစာစောင်သည် နောင်တခေတ်တွင် တိုင်းပြည်မှ အားကိုး အားထား ပြုရ မည့် ကျောင်းသူကျောင်းသား လူငယ်လူရွယ်များအတွက် ရည်စူး၍ ထုတ်ဝေလျက်ရှိကြောင်း အများသိရှိပြီးဖြစ်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် ထုတ်ဝေလျက် ရှိသော်လည်း ထုတ်ဝေသူများအနေဖြင့် စာစောင် အပေါ်တွင် အားရကျေနပ်မှုများ လုံးဝမရှိကြသေးပေ။

ကျောင်းသူ ကျောင်းသား လူငယ်လူရွယ်များ၊ ညီငယ်ညီမငယ်များ အတွက် အတတ်ပညာ၊ အသိပညာများနှင့် အထွေထွေဗဟုသုတများကို တတ်အားသမျှ ထည့်သွင်းဖော်ပြလျက် ရှိသော်လည်း လုံးဝပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်ရှိသေးပေ။ ရှေ့တွင်ဆက်လက်၍ တိုးတက်ကောင်းမွန်ပြီး ပြည့်စုံအောင် တီထွင်ကြံဆလျက် ကြိုးပမ်း အားယုတ်သွားရမည်သာဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေ့လထုတ်မှု၍ ဤစာစောင်တွင် ‘သင့်ပြဿနာ အဖြေရှာ’ ကဏ္ဍသစ်တခု ထပ်မံဖွင့်လှစ်၍ ထည့်သွင်းဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤကဏ္ဍ၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကျောင်းသင်ခန်းစာများအပြင် နေ့စဉ်တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်နေကြရသော ပြဿနာအရပ်ရပ်တို့ကို ကူညီဖြေရှင်းပေးရန် ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်ပေသည်။

ပြဿနာအရပ်ရပ်သည်မှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းလှပေသည်။ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးစသည့် ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပြဿနာ စသည်ဖြင့် အများအပြား ရှိတတ်သည်ဖြစ်ရာ ကျောင်းသူကျောင်းသား ညီညီမမများအနေနှင့် မိမိတို့လက်ငင်း ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲများနှင့် တယောက်တည်းရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရန် မတတ်နိုင်သည့် ပြဿနာများကို ဦးစားပေး၍ မေးခွန်းလွှာများ ပေးပို့ စေလိုပါသည်။

ညီညီမမတို့၏ မရင့်ကျက်သေးသည့်အရွယ်တို့တွင် အဆိုအကောင်းအကျိုးအကြောင်းနှင့် အမှားအမှန်တို့ကို ယဿဘူတကျကျ ဝေဖန် ပိုင်းခြား နိုင်သည့် စွမ်းအင် မရှိသေးပေ။ ဤသို့သောအချိန်အရွယ်တွင် လမ်းမှားသို့ ညွှန်ပြတတ်သောသူများ၊ မကောင်းသည့် အပေါင်းအသင်းများနှင့် တွေ့ကြုံဆုံစည်းမိပါက ညီညီမမတို့၏ ဘာသာမိခင်များသည် ဖြောင့်ဖြူးသာယာမှုနှင့် ကင်းဝေး ရပေတော့မည်။

ညီညီမမတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ကောင်းသောပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်လာရန် အထူးလိုအပ်ပေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဟု ဆိုရာတွင် အရာခပ်သိမ်းများစွာ ရှိသည့်အနက် စာအုပ် စာတမ်း သည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်တခုပင်ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် ဤ ရှေ့ဆောင်လူငယ် ကျန်းမာရေးစံနှစ်သည်လည်း ညီညီမမတို့အတွက် အဘိုးတန် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းတခုပင်ဖြစ်သည်။ အချို့သော ညီညီမမတို့တွင် တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက် ကင်းဝေးကောင်း ကင်းဝေးနေမည်။ မိဘများ ကိုလည်း ဖွင့်ဟ၍ မတိုင်ရဲသော ညီညီမမများရှိချင်ရှိနေပေမည်။ ထိုသို့သော အခက်အခဲများနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေကြရသော သူများအတွက် ဤကဏ္ဍသည် သင့်ပြဿနာပေါင်းစုံကို ဖြေရှင်း၍ အကြံဉာဏ် ပေး လိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ကိုကြီး ရှေ့ဆောင်

စည်းကမ်းချက်များ

- ၁။ လူတယောက်လျှင် ပြဿနာတခုသာမေးရပါမည်။
 - ၂။ နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံကို မှန်ကန်စွာဖော်ပြရမည်။
 - ၃။ တံဆိပ်ခေါင်း အပြည့်အစုံကပ်၍ ပို့သောမေးခွန်းကိုသာ ဖြေဆိုပါမည်။
- ဤကဏ္ဍအတွက် စာပို့လျှင် အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ပေးပို့ရပါမည်။

သို့

ကိုကြီးရှေ့ဆောင်

သင့်ပြဿနာ အဖြေရှာကဏ္ဍ၊ ရှေ့ဆောင်လူငယ် ကျန်းမာရေးစံနှစ်၊ အမှတ် ၁၀၄၊ ၃၂-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကျွန်တော် အသက် ၂၅-နှစ်တွင် ကျောင်းဆရာစ၍ လုပ်ခဲ့ရာ ဆရာသက် ၁၅-နှစ် ကြာခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ကျောင်းဆရာအလုပ်က ထွက်ခဲ့သည်မှာ အနှစ် ၂၀-ကြာခဲ့ပေပြီ။ သို့သော် အထု စွဲ၍နေသော ဆရာစိတ်ကား မပျောက်။ ကျောင်းများအနီးသို့ ရောက်လျှင် ဆရာဘဝကို ပြန်လည် တမ်းတသတိရမိသည်။ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများကို မြင်လျှင် မိမိတပည့်ကလေးတွေဟု မှတ်ထင်ကာ ဟောချင်ပြောချင် စိတ် ပေါက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းဟောပြောပွဲများ၌ ဤသို့ဟောပြောခဲ့မိသည်။

“ဆရာတို့ငယ်ငယ်က ဆင်ပေါင်ပဲ့မှာ နေရတယ်။ ဆင်ပေါင်ပဲ့ကိုတော့ ကျောင်းသားတွေလဲ ကြားဘူးမှာပါ။ ပြဇာတ်တွေ၊ သီချင်းတွေရေးတဲ့ စာဆိုတော်ကြီးဦးကြင်ဥ မွေးဖွားတဲ့ရွာပါ။ ဆရာတို့ငယ်ငယ်က ဆရာတို့ရွာမှာ ဗမာစာသက်သက် အတန်းသင်တဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းဘဲရှိတယ်။ ၇-တန်းကျောင်း ဖြစ်တော့ သူငယ်တန်းတွေနဲ့ ပေါင်းရင် ၁၀-တန်းလောက်ရှိတော့ပေါ့။ သင်ပေးတဲ့ဆရာကတော့ ဘုန်းကြီးရယ် ဦးပဉ္စင်းရယ် အဲဒီနှစ်ပါးဘဲ”

ကျောင်းသားများ ရယ်မောကြ၏။

“ဘုန်းကြီးဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ အလှူအတန်းသာရေးနာရေး ရဟန်းခံရှင်ပြု စတဲ့ကိစ္စတွေကို ကြုံရတာများတော့ စာသင်ပေးချိန် သိပ်မရဘူး။ နောက်ပြီးတော့ အတန်းက ၁၀-တန်းလောက်၊ သင်ပြပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ၂-ပါးထဲဆိုတော့ စေ့စေ့ စပ်စပ် သင်မပေးနိုင်ဘူး၊ ဒီတော့

ဘယ်လိုသင်ရသလဲ ဆိုတော့ ဟောဒီစာကျက်ခဲ့လို့ ခိုင်းတယ်။ ရအောင်မကျက်ရင် ရိုက်တာဘဲ။ ဟောဒီစာကျက်တာနဲ့ ခိုင်းတယ်၊ မှန်အောင်မကျက်နိုင်ရင် နှက်တာဘဲ။ ဟောဒီစာဖတ်ခဲ့လို့ မှာလိုက်တယ်။ မဖတ်ခဲ့ရင် ချတာဘဲ။

ကျွန်တော်က ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် ပြောပြရာ ကျောင်းသားများ ရယ်မောကြသည်။

“မှတ်မိတာကလေးတခု ပြောရအုံးမယ်၊ တနေ့တော့ ဘုန်းကြီးက ကျောင်းပေါ်ကနေ ကြိမ်လုံးကြီးနဲ့ ကြမ်းပြင်ပုတ်တယ်။ ဆရာတို့ကျောင်းသားတွေ နေရတာကတော့ ကျောင်းအောက်မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုန်းကြီး ကြိမ်ပုတ်သံကြားတော့ အားလုံးငြိမ်ပြီး နားစွင့်နေကြတယ်။ သုံးတန်းက အကောင်တွေလာကြစမ်းတဲ့ အဲဒီတုန်းက ဆရာကလဲ သုံးတန်းမှာ ဖြစ်တော့ သုံးတန်းသားတွေနဲ့ အတူ ကျောင်းပေါ်တက်ပြီး ဘုန်းကြီးရှေ့မှာ တန်းစီ ရှိခိုးနေကြတယ်။ ဘုန်းကြီးက ရန်ကုန်က မန္တလေးကို မီးရထားနဲ့ သွားရင် ဘယ်ဘူတာတော့ ဆိုက်သလဲလို့ မေးတယ်။ ဆရာတို့လဲ တယောက်မှ မဖြေနိုင်တော့ ဘုန်းကြီးက သေလုမြောပါး ရိုက်တာဘဲ။ သူလဲသင်ထားတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့။”

ကျောင်းသူကျောင်းသားများ ဟားတိုက်၍ ရယ်ကြသည်။

“ဒါထက်ဆိုးတာရှိသေး။ ဆရာ ၇-တန်းရောက်တဲ့နှစ်ပေါ့။ တနေ့တော့ ဘုန်းကြီးက ကျောင်းပေါ်ကနေပြီး ကြိမ်လုံးနဲ့ ကြမ်းပြင် ရိုက်ပြီး ‘၇-တန်းကျောင်းသားတွေတက်ခဲ့ကြလို့ ခေါ်တယ်။ ဆရာတို့တက်သွားကြတာပေါ့၊ ဘုန်းကြီးရှေ့ရောက်တော့ ဘာပြောသလဲ ဆိုတော့ ‘မနှစ်က ငါ့ကျောင်းက ၇-တန်းဝင်တဲ့ ကျောင်းသားတွေ တယောက်မှ မအောင်ဘူး။ နှင်တို့လဲဒီလိုဘဲ ကျအုံးမှာဘဲ’ ဆိုပြီး သေလု

မြောပါး ရိုက်ပြန်တာဘဲ။ ဆရာတို့ ၇-တန်းစာမေးပွဲ ဖြေရသေးတာ မဟုတ်ပါဘူး။”

“သို့ပေမယ့် အဲဒီလိုရိုက်လိုက်တာဘဲ ခပ်ကောင်းကောင်းဘဲ၊ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုတော့ ဆရာတို့စိတ်ထဲမှာ ‘အင်း... ဒီစာမေးပွဲ မဝင်ခင်ကတောင် ဒီလောက်အရိုက်ခံရရင် စာမေးပွဲဝင်လို့ ကျများကျရင်တော့ သတ်များပစ်မလား’ လို့ တွေးတော ကြောက်ရွံ့ပြီး ကြိုးစားလိုက်ကြတာ ဆရာတို့ ၇-တန်းဝင်တဲ့နှစ်မှာ တတန်းလုံးအောင်တယ်၊ အဲဒီလိုဆရာတို့

ဆရာလို ဆင်းရဲသား နှင်းပြားကတောင် ကြိုးစားလို့ စာရေးဆရာကြီးဖြစ်ပြီး မင်းတို့ကို ဟောပြောနိုင်သေးရင် မင်းတို့အခြေအနေဟာ ဆရာထက် ၁၀-ဆမကသာလို့ ဆရာထက် ၁၀-ဆသာတဲ့ အရည်အချင်း အလုပ်အကိုင် ရာထူး ဂုဏ်ထူးတွေ ရနိုင်ပါတယ်။

ကြိုးစားပြီး ကျောင်းနေခဲ့ရတယ်။ ၇-တန်းအောင်တော့ ဆက်နေစရာ ကျောင်းကလဲ ကိုယ်ရွာမှာမရှိ။ တခြားမြို့ သွားနေဘို့ကလဲ မိဘကဆင်းရဲတော့ သွားမနေနိုင်နဲ့၊ ဗမာစာ ၇-တန်းအောင်တော့ ကျောင်းထွက်ပြီး ဈေးရောင်းနေရတယ်။ မင်းတို့ဘဝထက် ဆရာတို့အများကြီး အော်ကျနေကျ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။”

“အဲဒီလိုဈေးရောင်းရင်းက ဗမာ ၉-တန်းကို အလွတ်ဝင်ဖြေရအောင် စာကျက်ခဲ့ရတယ်။ ဝယ်သူလာတဲ့အခါ ရောင်း၊ ဝယ်သူမလာတဲ့အခါ စာကျက်နဲ့ ဈေးရောင်းရင်း စာကို ကြိုးစားရတယ်။ ညဆိုရင် ၁၂-နာရီထိအောင် စာကျက်ပြီး မနက် ၄-နာရီမှ ထပြီး စာကျက်တယ်။ တနေ့ကို ၄-နာရီလောက်ပဲအိပ်တယ်။ အဲဒီလိုကြိုးစားပြီး ၉-တန်းကို အလွတ်ပညာသင်အဖြစ် ဝင်ဖြေတော့ အောင်တယ်။”

တန်းအောင်တော့ရှေ့နေစာမေးပွဲဝင်ချင်လို့ တောင်တွင်းကြီးတို့၊ ပြေတို့မှာ သွားနေပြီး ကျောင်းတက်ရတယ်”

“ရှေ့နေစာမေးပွဲ အောင်တော့ရှေ့နေ လုပ်မယ်ကြံတယ်။ သို့ပေမယ့် အင်္ဂလိပ် အုပ်စိုးတဲ့ခေတ်ဆိုတော့ အင်္ဂလိပ်စာက ရုံးသုံးစာ ဖြစ်လို့ ဗမာစာသက်သက်တတ်ရုံနဲ့ ရှေ့နေ လိုက်လို့ မဖြစ်ပူး။ ဒီတော့ ရန်ကုန်လာခဲ့ပြီး ကြည့်မြင်တိုင် ကမ်းနားလမ်းက ဦးမောင်မောင် အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းမှာ အေ၊ ဘီ၊စီ၊က စသင်ခဲ့တယ်။ ဒီတုန်းက ဆရာက ယောင်ထုံးကြီးနဲ့ ခေါင်းပေါင်းကြီးနဲ့၊ သူငယ်တန်းက ၅-နှစ် ၆-နှစ်သားကလေးတွေနဲ့ အတူရောပြီး စာသင်နေတော့ လူတိုင်းက ကြည့်ကြည့်ရယ်ကြတယ်”

“လူတွေက ကြည့်ရယ်ကြပေမယ့် ဆရာမရှက်ပါဘူး ‘ပညာရှာ၊ ဗမာ သူတောင်းစား’ တဲ့။ ပညာရဘို့က အရေးကြီးတယ်။ ကဲ့ရဲ့တာ ချီးမွမ်းတာက အရေးမဟုတ်ပါဘူး”

“၆-လလောက်သင်ပြီးတော့ အစိုးရစစ်ဘဲ ၇-တန်းကို ဝင်ဖြေပြီး အောင်ခဲ့တာ။ ဆရာအသက် ၂၀-ခွယ် လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် ၄၀-လောက်က ၇-တန်းပညာဟာ မနိမ့်ပါဘူး”

“အဲ...နောက်တော့ အလယ်တန်းဆရာ ဖြစ် စာမေးပွဲကို ဆရာဝင်ဖြေပြီး အောင်တော့ ဒလနားက ၆-နံပါတ်ရွာကလေးမှာ ကျောင်း ဆရာကြီးလုပ်ရင်း စာပေတွေလဲ ရေးခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းဆရာလုပ်နေလို့ ပရိယေသန ဝမ်းစာဖူလုံပေမယ့် ပညာဆည်းပူးသင်ကြားမှု ကို ဆရာလက်မလျော့ခဲ့ဘူး။ လက်လှမ်းမီရာ

ဗဟုသုတ ရစေမယ် သင် တန်း များ လဲ တက် ရောက်ခဲ့တယ်။ ကိုယ်လက်ကြံ ခိုင်ရေးသင်တန်း ဆိုရင် အင်းယားကန် အလယ်ကျွန်း သွားပြီး လက်တွေ့လေ့လာ သင်ကြားရတယ်။ တော်တော်ကလေးလဲပင်ပန်းတယ်။ ဒီတုန်းက ဆရာက ဆံပင်ရှေ့နဲ့ ခေါင်းပေါင်းကြီးနဲ့ ဆိုတော့ ဒရီလ်ပြရာ၊ ဘော်လီဘောကစားရာ၊ ရေကူးရာ မှာ ရယ်စရာကြီးပေါ့၊ ရယ်လဲရယ်ကြတယ်။ ခေါင်းပေါင်းကြီးနဲ့ ဘော်လီဘောကစားပုံကို မင်းတို့ဘဲ စိတ်ကူးကြည့်ကြ စမ်းပါ”

“နောက်ပီးတော့ ရွေးက ကျေးလက်တော ရွာပြင်ရေးသင်တန်းလဲတက်ခဲ့တယ်။ ဗာတွေ့ အပြင် လက်တွေ့ ကွင်းဆင်း လေ့လာရတယ်။ တွဲတေးနယ်က ရွာတွေသွားပြီး တောရွာရဲ့ အခြေအနေတွေ မေးမြန်း စုံစမ်း လေ့လာ မှတ်သားရတယ်။ ဆရာတို့ငယ်ငယ်ကတော့ ၉-တန်းနဲ့ အလယ်တန်းဆရာဖြစ်ဘဲရှိလို့ အဲဒါ အောင်ပြီး ကျောင်းဆရာလုပ်ခဲ့တယ်။ ဆရာတို့ ဆရာလုပ်နေတုန်းမှ ၁၀-တန်းနဲ့ အထက်တန်း ဆရာဖြစ်ဖို့လို့ ကျောင်းဆရာ လုပ်ရင်း စာ ကြည့်၊ စာကျက်၊ ကြိုးစား အားထုတ်ပြီး အ လွတ်ပညာသင်အဖြစ် အောင်ခဲ့တာ”

“တလောက ဆရာဘီရိုထဲ မွေရင်း နောက်ရင်း ဆရာရခဲ့တဲ့ အောင်လက်မှတ်တွေ တွေတယ်။ ရေကြည်တော့ ၁၅-စောင် တိတိ ရှိတယ်။ အဲဒီလက်မှတ်တွေရအောင် ကိုယ် ဒူး ကိုယ်ချွန် ကျက်မှတ် သင်ကြား ကြိုးစားခဲ့ တာ။ အဲ- နောက်ဆုံးပြောချင်တာကတော့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းမှာ ဆရာ ပညာသင်ကြား ခဲ့ဘူးတဲ့အကြောင်း။ ဆရာလဲ တက္ကသိုလ် ကျောင်းထွက်ကြီးပေါ့”

“၁၉၃၆-ခုနှစ်မှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းက အစ တနိုင်ငံလုံးရှိတဲ့ကျောင်းသားတွေ သပိတ် မှောက်ကြတယ်။ ဗမာပြည်မှာ ကျောင်းသား သပိတ်သုံးကြိမ်ဖြစ်ဘူးတယ်။ ၁၉၂၀-ပြည့်နှစ် မှာတကြိမ်၊ ၁၉၃၆-ခုနှစ်မှာတကြိမ်၊ ၁၉၃၈ ခုနှစ်မှာ တကြိမ်။ ၁၉၃၆-ခုနှစ်သပိတ်မှာ မြို့မ ကျောင်းမှာ အမျိုးသားတက္ကသိုလ်ဖွင့်တယ်။ အခု သက်ကြီး တက္ကသိုလ်သဘောမျိုးပေါ့။ အဲဒီအမျိုးသားတက္ကသိုလ်ကိုဆရာတက်ရောက် သင်ကြားခဲ့တယ်။ ကျောင်းတက်ဖို့ လာရတာက မလွယ်ဘူး။ အဲဒီတုန်းက ဆရာက ဒလချောင်း ဖျားက ၆ နံပါတ်ရွာမှာ ကျောင်းဆရာ လုပ်နေ တော့ကျောင်းတက်ဖို့ ရန်ကုန်ကိုသမ္ဗန်နဲ့ လာရ တယ်။ မိုးတွင်းဆိုရင် လှိုင်းတွေ လေတွေထဲမှာ သမ္ဗန်ကလေးဟာ နှစ်လနစ်လုံတဲ့။ ကျောင်း ဟာ ညကျောင်းဆိုတော့ ည ၉-နာရီ ၁၀- နာရီကျောင်းကအပြန် ချောင်းဝမှာ ရေစစ်နေ ရင် ရွာကိုပြန်မရောက်ဘဲ သမ္ဗန်ပေါ်တွင်တည လုံးအိပ်နေရတယ်။ အမျိုးသား တက္ကသိုလ်က သက်ဆုံးမရှေ့တော့ဆရာမှာအိုင်အောင်အောင် ခဲ့တယ်။ တကယ်လို့ တက္ကသိုလ်သာ ကြာကြာ ဖွင့်နိုင်ရင် အမ်အေအောင်မယ်လို့ ထင်တယ်။

“ဒီတော့ ဆရာလိုဆင်းရဲသား နှင်းပြား ကတောင် ကြိုးစားလို့ စာရေးဆရာ ကြီးဖြစ် ပြီး မင်းတို့ကို ဟောပြောနိုင်သေးရင် မင်းတို့ အခြေအနေဟာ ဆရာထက် ၁၀-ဆမကသာ လို့ ဆရာထက် ၁၀-ဆသာတဲ့ အရည်အချင်း အလုပ်အကိုင်ရာထူးဂုဏ်ထူးတွေရနိုင်ပါတယ်။ ကြူးလဲကြိုးစားကြပါလို့ တိုက်တွန်း တောင်း ပန်ပါတယ်...။ ရန်အောင်

အ

ကိုလေးငယ်ရေးသား

လူငယ်အဖွဲ့ဝင် သတ္တမတန်း ဘီမှ မောင် သန်းထွန်းမှာ ကိုယ် အားကိုးကိုးရုံအားလပ် ချိန်တွင် ရေထမ်းပြီး ဝင်ငွေကို ရှာလျက်ရှိပါ သည်။ ၎င်းသည်စု၍ရသော ငွေကို လူငယ်လုပ် နှေးစရိတ်များ ယူနီဖောင်းများအတွက် သုံးစွဲ သွားမည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

အားသစ် လူငယ်အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေနေ သော မြောက်ဥက္ကလာပအလယ်တန်းကျောင်း သတင်း စဉ်ကို ဖတ်နေရာမှ အမှတ်မထင်ဖတ် လိုက်မိသော စာကြောင်းများဖြစ်၏။

အမှတ်မထင်တွေ့လိုက်မိသောစာကြောင်း များသည် ကျွန်တော်စိတ်ကို တမျိုးတဖုံ လှုပ် ရှားခြင်း ဖြစ်ရတော့သည်။

ယနေ့ ခေတ်သစ် လူငယ်များသည် ကိုယ် အား ကိုယ်ကိုး၊ ကိုယ်ထူ ကိုယ်ထ၊ လုပ်အား တန်ဘိုး ချစ်မြတ်နိုးသည့် အသိစိတ်များ နိုးကြားလာကြသည်။ သို့သော် ကြားသိမြင်သည်နှင့်အမျှ မောင်သန်းထွန်းကဲ့သို့ သူလိုလူငယ်ကလေးများပေါ် တွန်းခဲ့ပေပြီ။

တမျိုးတဖုံဟု ဆိုသော်လည်း စင်စစ်မှာမူ ကြည်နူးချမ်းမြေ့ မိခြင်း၊ အားရနှစ်သိမ့်မိခြင်း ဖြစ်၏။

လက်ရေး စာလုံးများဖြင့်၎င်း၊ လက်နှိပ် စက် စာလုံးများဖြင့်၎င်း၊ ရိုက်နှိပ်ကာ စာကူး စက္ကူဖြင့် လှည့်၍ထုတ်ဝေနေသော ကျောင်း တွင်းသတင်းစဉ်များကို မကြာခဏဖတ်ရှု နေ ရသည်။

ကျောင်းတွင်း သတင်းစဉ်များကို ဖတ်ရှု လိုက်မိတိုင်း ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ဖွယ်များစွာ တွေ့ရှိနေရ၏။

ချစ်ဖွယ် ကောင်းသော ကျောင်းသား ကျောင်းသူတို့သည် မိမိတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်

များကို သတင်းစဉ်မှပေါ်ထုတ်လျက်ရှိကြ၏။ မိမိတို့၏ရည်မှန်းချက်၊ မြှော်မှန်းချက်၊ ယုံကြည် ချက်၊ ခံယူချက်ကျင့်သုံးချက်၊ ကလေးများကို သတင်းစဉ်မှ ပေါ်ထုတ်တင်ပြလျက်ရှိကြ၏။

ယနေ့လူငယ်တို့သည် ကိုယ် ကိုယ်ကိုအား ကိုးရမည်ဟူသော အသိတရားများ ရရှိနေကြ ပြီ။ ကိုယ် ဘဝကိုယ်ဖန်တီးကြရမည်ဟူ၍ ယုံ ကြည်နေကြပြီ။

ယင်းအသိတရားနှင့်ယုံကြည်ချက်ကိုမောင် သန်းထွန်းတယောက်က လက်တွေ့ကျင့်သုံးနေ ကြောင်းသိရှိရသောအခါ များစွာအားရမိမ့် မျှမက မောင်သန်းထွန်းကို တွေ့လိုစိတ်များ ပြင်းပြလာရတော့သည်။

“ကျွန်တော်မြောက်ဥက္ကလာပအလယ်တန်း ကျောင်းက မောင်သန်းထွန်းနဲ့ တွေ့ချင်ပါ တယ်ခင်ဗျာ”

မြောက်ဥက္ကလာပနယ်မြေနှင့် ဆိုင်သောလူ ငယ်ရေးရာမျိုးကို ကျွန်တော်မေးနေခြင်းဖြစ် ၏။ ထိုလူငယ်ရေးရာမှူး၏ ဆောင်ရွက်ပေးချက် ဖြင့် ကျွန်တော် လိုလား ချက် ပြည့် ရ တော့ သည်။ နောက်တနေ့တွင် မောင်သန်းထွန်းနှင့် ကျွန်တော်တွေ့ရသည်။

မောင်သန်းထွန်းသည် ကျွန်တော်ရှေ့တွင် ရုတ်တရက်မထိုင်သေးဘဲ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေ ၏။

“ထိုင်ပါကွ မောင်သန်းထွန်း၊ အေးအေး ဆေးဆေးပေါ့ကွာ စကားလေးဘာလေး နဲ့နဲ့ ပါးပါးလောက်ပြောရအောင်”

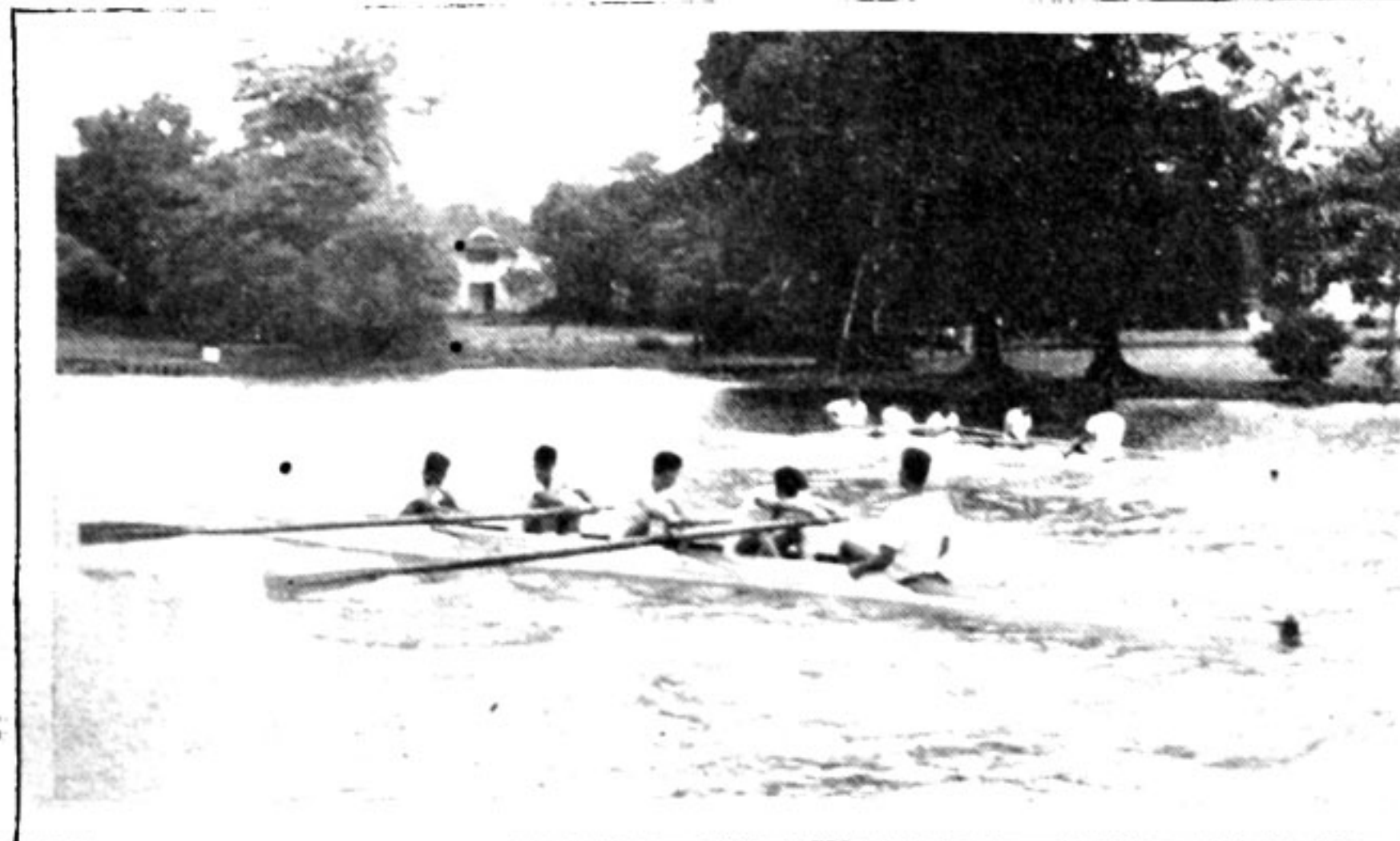
ကျွန်တော်၏ ပေါ်ရွှေမှုကြောင့် မောင် သန်းထွန်းပြုံး ရွှင်သွား၏။ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်၏။

“ကဲ...မင်းအကြောင်းတော့မှ နဲ့နဲ့ပါးပါး ကြား နေ တယ်ကွယ်၊ ဘာ... ရေထမ်းရောင်း တယ်ဆိုလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ရေထမ်း ရောင်းပါတယ်”

မောင်သန်းထွန်းသည် သွက်လက် ချက် ချာစွာပင် ပြန်လည်၍ပြော၏။

“ဒီလိုရေထမ်းရောင်းလို့ ရတဲ့ငွေနဲ့ ကိုယ် သုံးချင်ရလဲ သုံးရတာပေါ့၊ မိဘကိုလဲ အပူ ရှောရသလိုလဲဖြစ်တာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်လွန်ရေး အစိုးရသည် ဆိုရှယ်လစ်ပန်းတိုင်သို့ ချီတက် နေစဉ် အခါတွင် နောင်တခေတ် အတွက် ခေါင်း ဆောင် ကောင်းများ ဖြစ်လာမည့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသား လူငယ်များ အ တွက်လည်း အဖက်ဖက်မှ ပြုစုပျိုးထောင် ပေးလျက်ရှိရာ အားကစား မြှင့်တင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း လေ့ပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပ ပြုလုပ်ပေးလျက်ရှိသည်။

တောင်ဥက္ကလာကျောင်းသားများ ကိုယ်အားကိုးကိုး ဘောကွင်း ပျိုးထောင်နေစဉ်။

“မဟုတ်ဖူးခင်ဗျ... ဒီလိုမဟုတ်ဖူး။ ကျွန်တော်ရေထမ်းရောင်းလို့ ရတဲ့ငွေကို ကျွန်တော်တပြားမှ မသုံးပါဘူး။”

“ဪ...ဪ...ဒါဖြင့် မိဘကို တဖက်တလမ်းက အထောက်အကူ ပြုတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား။”

“ဟာ...မဟုတ်ဖူးခင်ဗျ...မဟုတ်ဖူး။ ကျွန်တော်ရှာလို့ရတဲ့ ပိုက်ဆံ အားလုံးကို ကျွန်တော် မိဘကို တပြားမှ ပြန်မပေးရပါဘူး။”

“ဟေ...”

ကျွန်တော်သည် သူ့ကိုကြည့်၍သာ ပြုံးလိုက်ရတော့သည်။

“ကဲ...ဆိုစမ်းပါအုံးကွာ...။ မင်းရှာလို့

ရတဲ့ငွေ မင်းလဲမသုံး၊ မိဘလဲမပေး၊ ဘယ်လိုလဲ မောင်သန်းထွန်း။”

မောင်သန်း ထွန်းသည် ကျွန်တော် ကို ကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ...။ ကျွန်တော် ရေထမ်းရောင်းလို့ ရသမျှ ပိုက်ဆံအားလုံးကို လူငယ်အဖွဲ့အတွက် ရပုံငွေအဖြစ် စုဆောင်းထားပါတယ်။”

“ဟာ...သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ မင်းရည်ရွယ်ချက်ဟာ အတော်ကောင်းတာဘဲ၊ တကိုယ်ရေ တကာယအတွက် မဟုတ်ဘဲ အများနဲ့ ဆိုင်တဲ့လုပ်ငန်းမှာသုံးတဲ့ဆိုတော့ သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွာ...။ နို့-ဒါထက် လူငယ်အဖွဲ့ကဖွဲ့ပီး နေလို့လား။”

“ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းမှာ ဖွဲ့ဘို့အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပါတယ်။ မလွဲမသွေ တနေ့နေ ဖွဲ့ရမယ် ဆိုတာလဲ ယုံကြည် နေပါတယ်။ အထက်က ချမှတ်လိုက်တာနဲ့ အဆင်သင့် ဖွဲ့ရပါဘဲ။ အဲသလိုဖွဲ့တဲ့အခါ ရပုံငွေကအစအသင့် ဖြစ်နေအောင်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတာပါ။”

“ကောင်းတယ်ဟေ့၊ ဒါလောက်အထိ ကြိုပီးတွက်ထားတယ်၊ ပြင်ဆင်ထားတယ် ဆိုတာ သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ နေ့တိုင်း ထမ်းသလားကွာ။”

“ကျွန်တော်နေ့တိုင်း မထမ်းပါဘူးခင်ဗျာ၊ နေ့တိုင်းဟာ တနေ့အတွက် သင်ခန်းစာတွေနဲ့ အချိန်ကုန်ရတာပါ။ စနေနေ့နဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ထမ်းပါတယ်။ ဒီလိုရေထမ်းရတယ် ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တော့လဲ ကျွန်တော် မရှက်ပါဘူး၊ ရှက်စရာလို့လဲ မထင်ပါဘူး။”

“ကောင်းတယ် မောင်သန်းထွန်း ရေ...။ အလုပ်ဆိုတာကလို့ လူတိုင်းခံယူနိုင်လာလေ ကောင်းလေဘဲ၊ မင်းစိတ်သဘောထားကို ချီးကျူးပါတယ်ကွာ။ အေး-အဲသလို ရေထမ်းထော့ဘယ်လောက်လောက်များရသလဲကွာ။”

“တနေ့ကို အနဲဆုံးတကျပ်နဲ့ အများဆုံး သုံးကျပ် ရပါတယ်။ ရေထမ်းရတဲ့ နှုန်းက တော့အကွာ အဝေးပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်။ နီးရင် တထမ်းဆယ်ပြား၊ ဆယ်ထမ်းတကျပ် ပေါ့။ နဲ့ခင်းရင် တကျပ်ဖိုး ရှစ်ထမ်းပါ။”

“နောင်ကိုကော ဆက်ပြီးလုပ်အုံးမယ် ဆိုပါတော့။”

“ဟုတ်ကဲ့... အလုပ်ဆိုရင် ဘာမဆို လုပ်ရမယ်လို့ ကျွန်တော်မှတ်ထားပါတယ်။ မလုပ်ဘဲ နေလို့လဲမရဘူးလူဟာလုပ်ရမယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် ခေါင်းထဲမှာစွဲနေပါတယ်ခင်ဗျာ။”

မောင် သန်း ထွန်း လေး၏ ယူဆချက် ယုံကြည်ချက်တို့သည် လူတိုင်းအတွက် လိုလားအပ်သော အပြုအမူများ ဖြစ်တော့သည်။

ကျွန်တော်သည် မောင်သန်းထွန်းနှင့် နာရီဝက်ခန့် စကားပြောလိုက်သည်။ မောင်သန်းထွန်း၏ အမူအရာသည် ကြီးသူကိုလေးစား၍ ငယ်သူကို ကြင်နာမည်ဟူသော အသွင်လက္ခဏာ များလည်း ရှိလှသည်။

သတ္တမတန်း ကျောင်း သား လေး တယောက်၏ ထားရှိသော စိတ်ထားသည်တိုင်း ပြည့် အတွက် ကောင်း ဖြစ်သော အဘိတ်လက္ခဏာ များပင်ဖြစ်တော့သည်။ များစွာသော စာသင်သားတို့သည်လည်း ကိုယ့် ဘဝကိုယ်ဖန်တီးသော စိတ်၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်အားကိုးသောစိတ်မျှသာမက၊ အများ အတွက် မိမိအင်အားကို ပေးလှူခြင်း၊ မိမိရှာဖွေစာမှ ရရှိသောငွေဖြင့် လိုအပ်ချက်များဖြည့်တင်းခြင်းစသည်တို့ စိတ်ပါဝင်စား လာအောင် လေ့ကျင့်နိုင် ကြ ဘို့ လိုလိမ့် မည်ဟု ယူဆမိသည်။

မောင်သန်းထွန်းသည် ပန်းတိမ်ဆရာ ဦးလှထွန်းဒေါ်သန်းညိုတို့၏ သားဖြစ်၍ မြောက်ဥက္ကလာပ အလယ်တန်းကျောင်းတွင် သတ္တမတန်းပညာကို သင်ယူလျက်ရှိ၏။

၎င်းတို့ မိသားစုသည် မြောက်ဥက္ကလာပ ည-ရပ်ကွက် မြေအမှတ်-၁၃၄၇၊ ဘုမ္မာလမ်းသွယ်၊ ၂၁ တွင် နေတိုင်လျက် ရှိပါသည်။

ကိုလေးငယ်

(ကျီး၊ ယင်း၊ ငှက်၊ ဝါး၊ ဖု အဆက်) အလို၊ ရွှေကျီးဖိုနဲ့ဒေါ်ယင်မတို့ပါကလား။ ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်ကို သွားကြမလို့ပါလိမ့်။ မာကြရဲ၊ နော်။ ချာကြရဲ၊ နော်။

ကျီးနှင့်ယင်း။ ။မာကြပါတယ်၊ ချာကြပါတယ်၊ ဝါးညိုကြီးတို့များ ကန်ကဲမှာနေလို့ ထင်ပါရဲ့၊ တယ်ပီးအေးချမ်းပါပေတယ်။ တွေ့ရတဲ့ အခါတိုင်း တေးတကျော်ကျော်နဲ့ ပျော်လို့ ချည်းပါဘဲ။

ဝါး။ ။ပျော်ဆို ပျော်ပျော်နေသေခဲတဲ့၊ နေတတ်ရင် ပျော်တာဘဲ။ ပျော်တတ်ရင် နေတာဘဲ။ အလို၊ ဟောဟိုက ကျုပ်တို့ရဲ့မိတ်ဆွေ ဗီလုံးမကလေးထင်တယ်။ (ဗီလုံးမကလေးမိုင်၍ ထွက်လာစေ။) တယ်ပီး မိုင်ချက်သား ကောင်းပါလား။ ခါတိုင်းဆိုရင် အခုလို မနက်ခင်းမှာ သားငယ်တွေနဲ့ ပျော်လို့ ပါးလို့ ကစားနေလိုက်ကြတာ အားရစရာကြီး။ အခုတော့ တယောက်ထဲ ဘာများဖြစ်လာပါလိမ့်။

ကျီး။ ။ဟုတ်ပါရဲ့ ကို ရွှေ ဝါး ရယ်။ ကျုပ်လှမ်းပီး မေးလိုက်ဦးမယ်။ အိုဗျာ၊ မိတ်ဆွေလေး ဗီလုံးမ၊ တယောက်ထဲ မျက်နှာ ငယ် နဲ့၊ ဘယ်လိုများဖြစ်လာပါသလဲ။

ဗီလုံးမ။ ။အော်-အခန့်သင့်လိုက်လေရှင်တို့။ ကျွန်မလဲ ရှင်တို့တော့ကို လိုက်ရှာနေလိုက်တာ မီးလင်းကတဲကပါဘဲ။ တယောက်ထဲဆို၊ ဒီလိုကူးရှင်။ တနေ့ဆီက ဆင်အုပ်ကြီးဖြစ်သွားတာကို ကြားမိလိုက်ကြရဲ့ မဟုတ်လား။ အဲ၊ ဆင်အုပ်ကြီးနောက်က ဆင်ဟိုင်းကြီးဟာလေ ကျွန်မရဲ့ ကလေးတွေကို ခြေထောက်နဲ့ တအား နင်းပီး သေစာရင်း သွင်းလိုက်ပါကလားရှင်။ (ငိုရိုက်စေ။)

ကျီး။ ။ဟင်၊ ရိုင်းလိုက်လေဗျာ။ တောနေချင်းအတူတူပါကို၊ အားရှိသူက အားမဲ့သူကို ညှဉ်းတာဟာ အရှင်းမှ မသင့်တော်ပါဘူး။ ကဲ-ဒီတော့ ဗီလုံးမကို ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုကူညီစေချင်ပါသလဲ။ ကျုပ်တို့ အားမဲ့သူတွေ စည်းလုံးပီးကြံရရင် ခံနိုင်ရိုးလားဗျာ။

ဗီလုံးမ။ ။ကျွန်မတောင်းပန်ချင်တာက တော့ ဒီလိုပါ။ ဆင်ဟိုင်းကြီးအိပ်ပျော်နေတုန်း

ပြုပြင်တတ်လျှင် ရှုတိုင်းမာ

ကဲ...ဒီတပတ်တော့ မျက်နှာလှချင် ဆံပင်နဲ့ ပြင်အခန်းကနေ၊ ပြုပြင်တတ်လျှင် ရှုတိုင်းယဉ်အခန်းကဏ္ဍကို ကူးဆက်ကြပါစို့။

ကဲ ဒီအပတ်ခေါင်းစဉ်ကို ပြုပြင်တတ်လျှင် ရှုတိုင်းယဉ် ဖြစ်လေတော့၊ ဘယ်လိုပင်ဘဝက အကျိုးပေးမလှလို့ အကျည်းတန် ကလေးဘဝရောက်နေသွားဖြစ်ဖြစ်၊ လူမှာအဝတ်တောင်းမှာအကွတ်ဆိုတဲ့ ဆိုဆုံးမစကားအတိုင်း လှပတင့်တယ် ရှုချင်စဘွယ် ဝတ်စားဆင်ယဉ် ပြင်ဆင်လိုက်ရင်၊ ပင်ကိုယ်အရုပ်ဆိုးကလေးကို ရှုချင်စဘွယ် အဝတ်အဆင် အသွေးကလေးက ဖုန်းကွယ်သွားပြီး တင့်တယ်စေပါတယ်။

အဲဒီနေရာ အဓိက အချက်အခြာကတော့ သေသပ်၊ သပ်ရပ်မှုပါဘဲ၊ ဘယ်အရာမျိုးမှာမဆို သေသပ်၊ သပ်ရပ်လျှင် အမြင်ပသာဒတွင် လှပနေတတ်ပါသည်။

ဒီနေရာမှာ ပန်းချီပညာ ဥပမာကို တင်ပြလိုပါတယ်။ ဘယ်ပန်းချီ ဆရာရဲ့ ဘယ်လောက်လက်ရာမြောက်တဲ့ ပန်းချီကားဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီပန်းချီကားကို အနားကွတ်လို့ ခေါ်ရမဲ့၊ ဘောင်မပါလျှင် စုစည်းခြင်း၊ ရုပ်လုံးပေါ်ခြင်း၊ အနားသတ်ခြင်း မရှိဘဲ ဖြစ်နေလို့ အမြင်မှာ တခုခုဟာနေသလို မြင်တွေ့ရလေ့ ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပန်းချီ ကားတွေမှာ ဘောင်ကွတ်ထားလေ့ ရှိပါတယ်။

အဲဒီလိုဘဲ လူတယောက်ရဲ့ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုမှာလဲ အထက်က ဥပမာလို ဘောင်နဲ့ တူတဲ့ သေသပ်စွာ စုစည်းခြင်းသဘော သက်ရောက်စေတဲ့ သပ်ရပ်မှုဟာ အရေး ကြီးဆုံးပါဘဲ။ ပြီးတော့မှ အဲဒီသပ်ရပ်မှုနဲ့ တဆက်တည်း ပန်းချီပညာအခြေခံ သဘောလေးတွေ ပါလာရပါတယ်။

အဲဒီပန်းချီပညာ အခြေခံသဘောကဘာလဲဆိုတော့ လူတယောက်ဟာ ဘယ်လောက်ဘဲ ပိုးဖဲကတ္တီပါတို့ ဝတ်လာသည်ဖြစ်စေ၊ အရောင်အသွေး အရွေးအချယ်များနေရင် အဆင်မပြေဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။ ဥပမာ အဆင်အသွေး ရွေးချယ်တဲ့နေရာမှာ ဝတ်သူက ကန်လန်စင်းတွေ ဝတ်ထားလျှင် စည်ပိုင်းတို့ကို သံဂွေစွပ်ထားသလို မြင်ရပြီး လူရယ်စရာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ ပိုနဲ့တဲလူက ကန်လန်စင်းဝတ်တဲ့အခါ ကျတော့ အဆင်ပြေပြီး နဂိုရ် ပိန်နေတာကလေးတောင် ပျောက်ကွယ်လို့ ပြည့်ဖြိုးတဲ့အသွင် ထင်မြင်လာစေတတ်ပါတယ်။

ဦးဟိန်စွန်း... (ကဲ...နောက်အပတ်မှ ဆက်ကြပါစို့။)

‘ဖား’

ဖားများသည် ဥများမှတစ်ဆင့် ပေါက်ပွားကြသည်။ ဥများမှတစ်ဆင့်ဖလောင်းကောင်ကလေးများဖြစ်လာသည် ၎င်းဖလောင်းကောင်ကလေးများသည် ရေတွင်နေ၍ ပါးဟက်များဖြင့် အသက် ရှူကြလေသည်။

ဖားအမျိုးမျိုးရှိရာ၌ ဖားထီးတမျိုးသည် ဖားမကဥလိုက်သောဥများကို ထိန်းသိမ်းပုံမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ဖားမသည် ထူးစံအတိုင်း ဥမျှင်တန်း ၂-တန်းကို ဥရာ၌ ဖားထီးသည် ထိုဥမျှင်တန်းများကို ခြေ၌ ရစ်ပတ်၍ စောင့်ရှောက် ထားပြီးလျှင် ဥများကြီးထွားနေစဉ် အကြံအကြား နေရာများသို့ သွားရောက် ရှောင်တိမ်း နေထိုင်လေ့ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ဥများကို ရေအိုင်များတွင် ရေဆွတ်ပေးရန် ထိုနေရာများမှ မကြာခဏ ထွက်လာတတ်သည်။

ဆူရီနမ်ခေါ် ဖားမျိုးတို့သည်လည်းစိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလေသည်။ ဖားပြုတ်မသည် ဥများကို ဥပြီးသောအခါ၌ ဖားထီးသည် ၎င်းတို့ကို ရေမြှုပ် ကဲ့သို့ ပူနေသော ဖားမ၏ ကျောက်ကုံးပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်သည်။ ဥများသည် ဖားမ၏ ပူထနေသော ကျောက်ကုံးပေါ်ရှိ အပေါက်ငယ်များ အထဲတွင် နစ်မြှုပ် ဝင်သွားပြီး နေ့အခါဥက အမွေးများ ထွက်လာ၍ ယင်းတို့ကို ပုံအုပ်ထားလိုက်သည်။ ဥများမှ ဖလောင်းကောင်ကလေးများ ပေါက်လာ၍ ၎င်းဖလောင်းကောင်ကလေးများသည် မကြာမီ အင်္ဂါစုံဖားများ ဖြစ်လာကြသည်။

အသင်ကျီးမှိုက သူ့မျက်စိ ၂-လုံးကို နှုတ်သီးနဲ့ ဖောက်ပေးပါ။

ကျီး။ ။ ကောင်းပီ၊ စိတ်ချ၊ ဖောက်ပေးပါမယ်။ ပီးတော့ကော။

ဗီလုံးမ။ ။ ပီးတော့ ဒေါ်ယင်မက သူ့မျက်စိထဲမှာ ယင်ချေးဥတွေ ချပေးပါ။ ယင်ချေးဥတွေက လောက်ကောင်ဖြစ်ပီး ကိုက်ခဲကြတော့ ဆင်ဟိုင်းကြီး မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ယင်။ ။ ကောင်းပါပီ၊ ကျွန်မက ယင်ချေးဥချပေးပါမယ်၊ ပီးတော့ကော။

ဗီလုံးမ။ ။ ပီးတော့ ဆင်ကြီး ရေငတ်ပီး ရေရှာမှာဘဲ။ အဲဒီအခါ ဦးရွှေဖါးက ချောက်ကမ်းပါး အသတ်တစ်ပီး အထက်က အသံပေးပါ။ ဖါးသံကြားယင် ရေရှိတယ်ထင်ပီး ဆင်ကြီး လာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါ ဦးရွှေဖါးလဲ ချောက်ထဲကို အသံဆင်းပီး၊ ချောက်တွင်းက အသံပေးပါဦး။ ဒီအခါ အသံလာရာကို ဆင်ကြီး လိုက်တော့ ခေါင်းငိုက်ဆိုက်နဲ့ ချောက်ကမ်းပါးမှာ ကားယားကြီး ကျပါလိမ့်မယ်။

ဖါး။ ။ အင်း၊ တယ် ကောင်း တဲ့ အကြံ ပါဘဲဗျာ။ ငှက်မကလေး ကသာ ငယ်တယ်၊ ဥာဏ်ကြယ်ရာမှာတော့ ဆင်ထက်ထူးပေတယ်ဗျာ။ ထူးပေတယ်။ ကဲ၊ နေလဲ အတော်ရင့်သွားပီ။ ဆင်ဟိုင်းကြီး သစ်ပင်ရိပ်မှာ အိပ်တတ်တဲ့ အချိန်ဘဲ၊ သွားလိုက်ကြဦးစို့။

တို့တော့မယ်တဲ့ ဆိတ်တော့မယ်
တို့တော့မယ်တဲ့ ဆိတ်တော့မယ်။
ဘယ်ခြောက်ကာ ညာကလွမ်း
ဖမ်းလိုက်တော့မယ်။
သုံးတောင်ပြည့် ခန်းသာလယ်
လေးတောင်ပြည့် ခန်းသာလယ်။
မောင်ကြံရွယ်ပါတဲ့ စပယ်ကုံး
မင်းဘယ်နှယ်ရုန်း။

(ကားလိပ်တင်စေ။ ဆင်ဟိုင်းကြီးအိပ်နေစေ။)

ကျီး။ ။ ရှူ၊ ရှူ၊ တိုးတိုးဗျာ၊ တိုးတိုး။
ဟော့ဟိုမှာ ဆင်ကြီးအိပ်နေတယ်။ (ကြိမ်းစေ)
သံမဏိသား၊ ရွာမှရွား၊ အသွားထက်ချွန်၊ ငါ့ရဲ့

နှုတ်သီး၊ ပေါက်ဆိန်ကြီးနဲ့ အပြီးတိုင် နှုတ်လိုက်မယ်၊ တရားလွန် တကယ်ရိုင်းတဲ့၊ ဆင်ဟိုင်းကြီး မျက်စိစုံ၊ အားလုံးကုန် ကွယ်ရော့လဟယ်။

(ဆင်ကြီး လူးလို့မဲ့ အော်ဟစ်စေ။ ငြိမ်သွားသောအခါ ယင်မက ထစေ။)

ယင်။ ။ အညှိရှိတော့ ယင်အု၊ ယင်အုတော့လောက်ကျ၊ လောက်ကျတော့အနာဖြစ်။ အနာဖြစ်တော့ အသေ ဆန်းသတဲ့။ အဲဒါကြောင့် တမေဖျန်း မယ်ရွှေယင်က ဒီဆင်ကို အသေဆန်းတဲ့အောင်၊ ဥဖမ်းလို့ တခါထည့်လိုက်မယ်၊ တောရိုက်လို့ ဆူရော့လဟယ်။

(ဆင်ကြီးလည်း မခံမရပ်နိုင်၍ ရှေ့တိုးပြေး၊ နောက်ဆုတ်ပြေး၊ ဖင်ထိုင်လဲ၊ ဦးစိုက်လဲ၊ အတန်ကြာမော့၍ ဟိုက်နေသော အခါ ဖါးထလာစေ။)

ဖါး။ ။ အသူတရာ၊ နက်လှစွာ သည်၊ မဟာချော့ကြီး၊ တောင်ထိပ်မို့မို့၊ ညောင်ရိပ်ခိုလို့၊ ငါ့ကိုယ်တော် ညည်းလိုက်မယ်၊ ရေနီးတယ် ထင်ရော့လဟယ်။ အုမ်အိမ်-အုမ်အိမ်...ဟဲ့တု၊ ဖါးလဲချောင်းဆိုးတယ်ဗျာ၊ ချောင်းဆိုးတယ်။

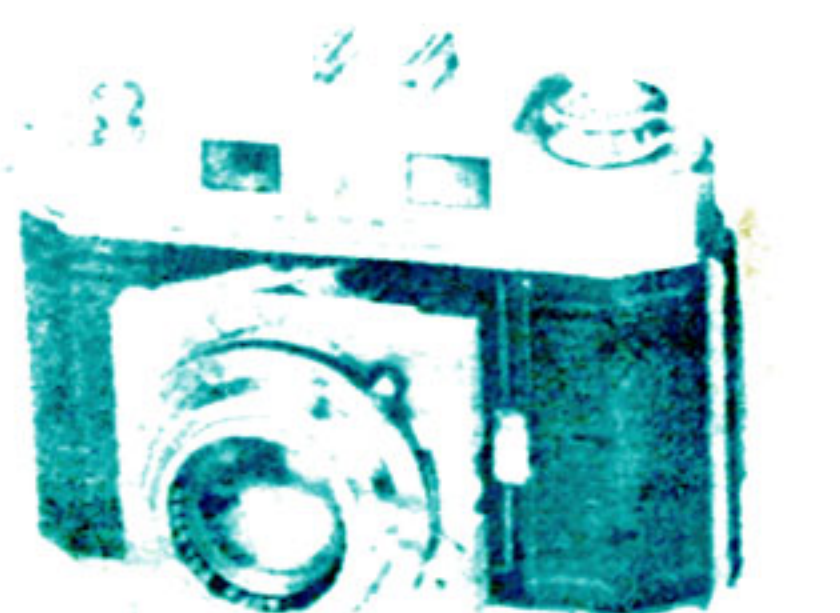
(ဆင်ကြီး ချောက်ကမ်းပါးထိပ် တက်၊ ဖါးက ချောက်ထဲ ဆင်း၊ အသံပေး၊ ဆင်ကြီး ချောက်ထဲကျ၊ သေစေ။ ဗီလုံးငှက်မလည်း ဆင်သေရှိရာသွား၍ ဆင်ကိုယ်ပေါ်တွင် ခြေတဖက် တင်ကာ ဆိုစေ။)

ဗီလုံးမ။ ။ အော်၊ ကာယ-ဥာဏ
ဗလခွန်အား၊ ထို ၂-ပါးတွင်
ဥာဏ်အားကိုဆောင်၊ ကိစ္စအောင်လိမ့်မဲ့
ဥာဏ်ဆောင်မလင်း၊ မာန်ဂုဏ်တင်းမူ
မယွင်းဒုက္ခ၊ ချောက်တွင်းကျအံ့။
ငါးရဲငါးဆယ်၊ ဇာတ်ပင်လယ်မှ
ငှက်ငယ်ဗီလုံး၊ ဆင်တို့ထုံးကို
နှလုံးလူတို့ ပိုက်စေသော်။
ငါးရဲငါးဆယ်၊ ဇာတ်ပင်လယ်မှ၊
ငှက်ငယ်ဗီလုံး၊ ဆင်တို့ထုံးကို
နှလုံးလူတို့ ပိုက်စေသော်။
(ကားလိပ်ချ။)

ရှေ့ဆောင်လူငယ် တူ-တူမလေးတို့ရေ....

အရင်လက ဆောင်းပါးမှာ (Camera Obscura) “အမှောင်ခန်း” လို့ ခေါ်တဲ့ ကင်ရော့ရဲ့ ရာဇဝင်ကို ရေးသားခဲ့ပြီးပြီနော်။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ စိတ်ဝင်စားစရာအချက်ကလေးတချို့ကို ဆက်လက် ပြောပြချင်သေးတယ်။ အရင်လဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီးတဲ့ တူ-တူမလေးတိုင်း မှောင်နေတဲ့အခန်းတခုမှာ အပေါက်ငယ်တပေါက်ရှိရင် အဲဒီအပေါက်ရဲ့ အပြင်ဘက်အလင်းရောင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ သက်ရှိ သက်မဲ့ အရာဝတ္ထုတွေရဲ့ ရုပ်ပုံတွေဟာ အပေါက်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် တူရမှာ ရှိနေတဲ့ နံရံပေါ်မှာ လာရောက် ထင်နေတတ်တယ်ဆိုတာ သိရှိကြပြီးဖြစ်မှာပေါ့။ (အကယ်၍ အဲဒီဆောင်းပါးကို လွတ်သွားခဲ့တဲ့ တူ-တူမလေးများရှိလို့ ဓာတ်ပုံပညာရဲ့ အခြေခံအကြောင်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံသိချင်ရင် ပြန်ရှာဖတ်ကြည့် ဦးဦးအကြံပေးချင်တယ်။

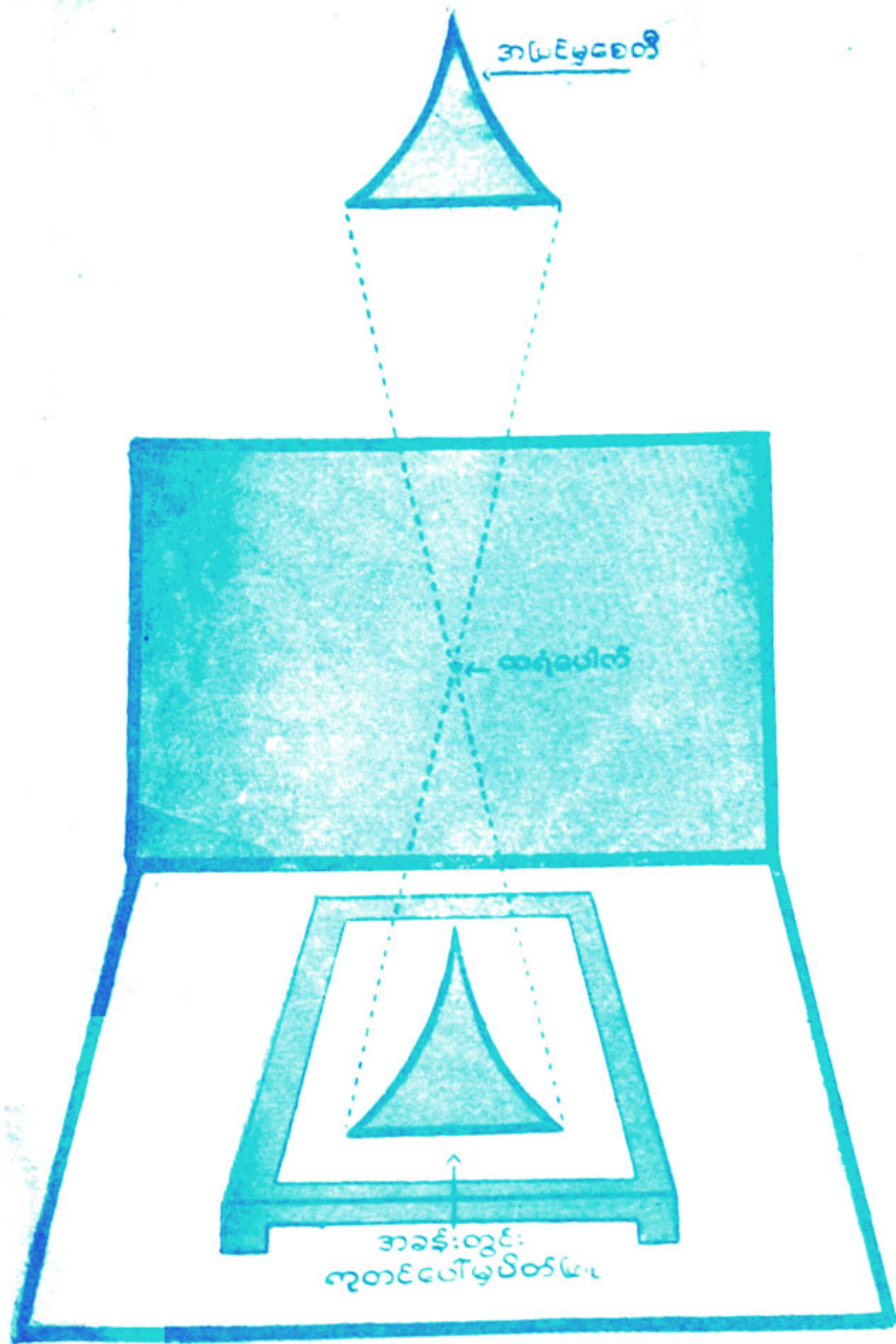
အဲဒီလို ဘာမှမရှိတဲ့အပေါက်က အရုပ်ထင်တဲ့သဘောကို မသိနားမလည်တဲ့လူကများကြတယ်။ ခုခေတ် ဓာတ်ပုံကင်မရာ ကိုင်တွယ်အသုံးပြုနေကြတဲ့ ခေတ်ပညာတတ် များတောင် ကင်မရာထဲမှာ အရုပ်ထင်တာဟာ ကင်မရာရှေ့မှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ မှန်ဘီလူးကြောင့်မို့သာဖြစ်တယ်။ မှန်ဘီလူးမပါရင် ဘာအရုပ်မှ မထင်နိုင်ဘူးလို့ ယူဆယုံကြည် နားလည်ထားကြတယ်။ သင်္ချာနည်းအရ စံနစ်တကျ တွက်ချက်ပြုလုပ်ထားတဲ့ မှန်ဘီလူးကြောင့် ပြတ်သားကြည့်လင်တဲ့ ရုပ်ပုံကို ထင်စေတာဟာ မှန်ပေမယ်၊ မှန်ဘီလူး လုံးဝမပါရှိတဲ့ အပေါက်ဟာလဲ အရွယ်သင့် အနေသင့်ဆိုရင် အထက်တန်း ကျကျပြတ်သားမှုမရှိသည့်တိုင် အောင် လက်ခံနိုင်တဲ့ ကြည့်ပျော်ရှုပျော်ရုပ်ပုံ

အခြေခံဓာတ်ပုံပညာ

မျိုး ထင်စေနိုင်တာကို အရင်လဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီးရင် နားလည် သဘောပေါက်ကြမှာဘဲ။ ဒါကို ဒီလတဖန်ပြန်ပြီး ပြောရခြင်း အကြောင်းရင်းကတော့ မှောင်နေတဲ့ အခန်းတခန်းမှာ အပေါက်တစ်ခုရှိရင် အထဲမှာ ပြင်ပမှရုပ်ပုံများ လာရောက်တင်နိုင်တယ်ဆိုတာ တူ-တူမလေးများ သိရှိထားပြီး သတိထားကြရင် မသူတော်များရဲ့ အလိမ်အညာမှ ကင်းလွတ်နိုင်စေဘို့တဲ့။ ဦးဦးပြောမယ်၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အကြောင်းကလေးက ဦးဦးကိုယ်တွေ့ပါဘဲ။ ဘာသာရေးနဲ့ပတ်သက်နေလို့ ဒီကိစ္စကိုဖန်တီးတဲ့သူများကို မသူတော်လို့တော့ မခေါ်နိုင်ပေဘူး။ ဖြစ်ပုံကတော့ ဟိုလူနဲ့ခဲတဲ့ ၄-၅-နှစ်လောက် တုန်းက အထက်ဗမာပြည်ကို ဘုရားဖူးဓာတ်ပုံရိုက်သွားရင်း မှုရွာမြို့နဲ့ ခရီးမလွမ်းမကမ်းမှာရှိတဲ့ ရွာတရွာက ဘုန်းကြီးကျောင်း တကျောင်းမှာ ဘုရားရုပ်ပုံပေါ်တော်မူနေတယ်လို့ ဥက္ကောဒေးယူဖြစ်ပြီး ရဟန်းရှင်လူ အသွားများကြတာနဲ့ ဦးဦးလဲသွားမိခဲ့တယ်။ ဟိုကျတော့ တွေ့ရတာက ဘုန်းကြီးကျောင်းအကြီးတခုပေါ်က အတော်မှောင်မှောင် အခန်းထောင့် တခုမှာ သစ်သားခုတ်ကြီး တလုံးရှိပြီး အဲဒီအပေါ်မှာ အဝတ်ပြုပြင်တင်ပြန်ခင်းထားတယ်။ အားလုံးလူတွေဟာ ခုတ်ပေါ်က ပိတ်ဖြူပေါ်ကို အာရုံစူးစိုက် ကြည့်နေကြပြီး “ဟော-ဟော ပေါ်လာပြီ...ပေါ်လာပြီ၊ ဟယ်စေတီပုံမှ တကယ် စေတီပုံဘဲ”နဲ့ တအံ့တဩ လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးရင်းဖူးကြတာ တွေ့ရလို့ ဦးဦးလဲသူများ နှောင့်ကတီးဝှေ့ပြီး ကြည့်ရတာပေါ့။ သူတို့ပြောတဲ့ အတိုင်း တကယ်မှန်နေတာတွေရတယ်။ မှန်တယ်ဆိုတာက ပိတ်ဖြူပေါ်မှာ စေတီတဆူရဲ့ ပုံဟာ ပျောက်သွားလိုက်အထင်အရှားပေါ်လာလိုက်နဲ့ ဖြစ်နေပြီး တခါတရံမှိန်သွားတာတွေရတယ်။ ဦးဦးလဲ ဒီပုံဖြစ်ပေါ်စေမယ်ထင်တဲ့အရာ ဝတ္ထုပစ္စည်းကို အနီးအနားမှာ ရွာကြည့်ပေမဲ့

မတွေ့ရဘူး၊ အစထင်တာက စေတီပုံကော်ပြား သို့မဟုတ် မှန် (Positive) တခုကို ရုပ်သေပြစက် (Slide Projector) သို့မဟုတ် ပုံကြီးချဲ့ကိရိယာ (Enlarger) တခုခုက ပိတ်ဖြူပေါ် အရုပ်ထင်အောင် ပြနေတယ်လို့ ထင်မိခဲ့တာကိုး ခုတ်ကလဲ ထရံတခု ဘက်ကို ကပ်ထားပြီး ပေါ်တော်မူ စေတီပုံကို ဖူးမျှော်တဲ့လူတွေက မျက်နှာချင်းဆိုင် ဘက်ကဘဲ ဖူးကြရတယ်။ တခြားဘက်တွေကိုသွားလို့ မရအောင် အကာအရံ အတားအဆီးများ ပြုလုပ် ထားတယ်။ ဦးဦးလဲ စိတ်ထဲမှာမကျေမနပ်နဲ့ ဘုရားဖူး နဲ့နဲ့ ပါးသွားတော့ရှေ့ကိုတိုးပြီး ပေါ်တော်မူပုံကို သေသေချာချာကြည့်တယ်။ အဲဒီလိုကြည့်နေတုန်းမှာ ပုံထဲမှာစေတီနားကို ငှက်နှစ်ကောင် ဖြတ်ပြန်သွားတာရယ်၊ စေတီတနေရာမှာ ကျီးတကောင် လာနားတာရယ် တွေ့ရတော့တာဟာ ဖလင်ပြားပေါ် ရုပ်သေထိုးပြတာမဟုတ်ဘဲ တကဲ့စေတီတဆူရဲ့ ရုပ်ပုံအရိပ်မှန်းသိလို့ တဖက်နံရံမှာ ကြည့်ပေမယ်၊ ဘာမှထူးထူးခြားခြားမမြင်မိဘူး။ ဒါနဲ့ ကျောင်းအောက်ကိုဆင်းပြီး ကျောင်းပတ်ပတ်လည် လှည့်ကြည့်တော့မှစေတီပုံပေါ်တဲ့ ထရံထောင့်နဲ့ တဲ့တဲ့ ကျောင်းပရဝုဏ်ထဲမှာ အထဲမှာ လာထင်တဲ့ ရုပ်ပုံနဲ့ တထေရာတည်း စေတီတဆူတွေ့ရတော့တာပေါ့။ တခုရှိတာက စေတီရဲ့ ရုပ်ပုံ လာထင်ဘို့ဆိုရင် ထရံမှာ အလင်းရောင်ဝင်ဘို့ အပ်ပေါက် (Pinhole) သို့မဟုတ် အပေါက် ရှိရမယ်။ ပြီးတော့ ဒီစေတီရဲ့ ပုံ လာထင်တာဟုတ်မဟုတ်အတိအကျ သိရအောင် ဦးဦးနဲ့ ပါးလဲ မိတ်ဆွေတဦးကို စေတီ ခေါင်းလောင်း လော့ထိအောင် တက်ခိုင်းခဲ့ပြီး ကျောင်းပေါ်တခါ ပြန်တက်ကြည့်တော့ ဦးဦးရဲ့ မိတ်ဆွေဟာ ပေါ်တော်မူ စေတီနဲ့ အတူ အရိပ် ပေါ်နေတော့တာပေါ့။ သူ့အပြင်က လက်ရမ်းပြရင် အထဲကပုံမှာလဲလက်ရမ်းလျက်ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဦးဦးလဲ တဖက်နံရံကိုသေသေချာ

ချာကြည့်တော့ ပျဉ်ချပ်အိုအိုတစ်ခုထဲက နဂျီ အိပ်ပေါက်လိုလို သံချောင်းပေါက်လိုလို သေးသေးတစ်ခုကို သတိထားတယ်။ အိပ်ပေါက်ကင် ဗရာ (Pinhole Camera) သဘောမျိုး အဲဒီအိပ်ပေါက်ကင်ပြင်ပမှာရှိတဲ့ အရာထွေထွေတွေ ရဲ့ရုပ်ပုံဟာ ဝင်ရောက်ပြီး ပိတ်ဖြူပေါ်မှာ ထင်လာတာပေါ့။ သာမန်အားဖြင့် ဇောက်ထိုးထင်ရမယ့် ရုပ်ပုံဟာ ပိတ်ဖြူက ခုတ်ပေါ် ပြန်ချထားတဲ့ အတွက် အပေါက်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြည့်ရင် သူများအဖို့ ဇောက်ထိုးမဟုတ်တော့ဘဲ ပုံမှန်တဲ့ ပေါ်နေတော့တယ်။ ထာပေပဲ့ဟာ ပြတ်ပြတ်သားသားကြီးမဟုတ်

လှတော့ဦးဦးအနေနဲ့ ကိုယ် မိတ်ဆွေကိုအဝတ်အစားအသွေးအရောင်ပါ မှတ်မိပြီး သိနေပေမယ့် နောက်ထပ်ရောက်လာတဲ့ ဘုရားဖူးအချို့ထဲက မျက်စိမဲ့မဲ့ အဖွားအိုတချို့နဲ့ သီလရှင်အချို့က စေတီပုံတော်ပေါ်မှာ ဘိုးဘိုးအောင်ဘဲ ဘုရားတန်ဖူးနေသလိုလိုပြောပြီး စေတီကိုရောဦးဦးသူငယ်ချင်းဘိုးဘိုးအောင်ကိုပါလက်အုပ်ချီ ဖူးမျှော်ကြပါလေရော ဦးဦးအနေနဲ့ အဲဒီတုန်းက စဉ်းစားမိတာကလူတွေဟာ အပြင်စေတီရဲ့ အရိပ်ကို ပေါ်တော်မူဆီပြီး မိမိတို့ထိုက်လို့ သာ ဖူးရတယ်ဆိုတဲ့အနေနဲ့ ကြည့်ညှိသဒ္ဒါ ပွားပြီး အာရုံပြု ဖူးမျှော် ကြတာဟာ

ကုသိုလ်စိတ်ပွားများခြင်းပဲ။ သူတို့ရဲ့ ကြည့်ညှိမှုကို ဖျက်ဆီးတဲ့ မတော်ဘူး၊ စိတ်သာရှင်စောဘုရားဟော ဆိုတဲ့အတွက် သူတို့ ယုံကြည်မှု၊ ကြည့်ညှိမှု၊ သဒ္ဒါ ပွားမှုအတွက် ကုသိုလ်ရကြပါစေဆိုပြီး အကြောင်းမှန်ကို ဘုရားဖူးပရိသတ်တွေရဲ့ မှာ မဖော်ထုတ်ခဲ့ဘူး။ လူတွေရှင်းသွားပြန်တဲ့ အခါမှာ ဦးဦးရဲ့ အပြင်ဘက်က မိတ်ဆွေတွေကိုလှမ်းအော်ပြီး စေတီပေါ်တက်လိုက် ဆင်းလိုက် လုပ်ခိုင်းပြီး ပေါ်တော်မူအလှူခံ သေတ္တာနားမှာ ထိုင်နေတဲ့ ပိတ်ဖြူဝတ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကို ခေါ်ပြီး ပြလိုက်တယ်။ သူတို့လဲ ဦးဦးသူငယ်ချင်း ပေါ်တော်မူပေါ်တက်လိုက် ဆင်းလိုက်လုပ်နေတဲ့ပုံကို မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်နဲ့ ကြည့်ကြတယ်။ ဦးဦးက သူတို့ကို ဘယ်လိုမှမစွပ်စွဲမပြောဆိုပေမဲ့ “ဟောဟိုနဲ့ရ က အပေါက် ကလေး ပိတ်လိုက်ရင် အရပ်ပျောက်သွားမှာပေါ့” လို့ ရုပ်ပုံထင်ခြင်းရဲ့ ဇစ်မြစ်ကို သိနားလည်ကြောင်း သွယ်ဝိုက်တဲ့ နည်းနဲ့ ပြောပြီး အဲဒီနေရာက မြန်မြန်လစ်ခွဲကြတယ်။ နောက်ပိုင်းတော့ အဲဒီပေါ်တော်မူလဲ ကွယ်သွားတယ်လို့ ကြားရတာပဲ။

အချို့ သတင်းကြားနဲ့ ပေါ်တော်မူဖူးဘို့ သွားကြတဲ့ ရပ်ဝေးဘုရားဖူးတွေများ မိမိတို့မထိုက်တန်လို့ မဖူးရဘူး။ ပေါ်တော်မူ ကွယ်ရတယ်ဆိုပြီး စိတ်မကောင်း ကြဘူးတဲ့။ ဒီကိစ္စလေးကို ဦးဦးပြန်ပြီး ပြောပြတာက မှန်ဘိလူးမပါတဲ့ အပ်ပေါက်ကင်မရာရဲ့ အကြောင်းကိုလဲ သိစေချင်လို့ ပြီးတော့ ခုပြောခဲ့တဲ့ ပေါ်တော်မူလို့ ကိစ္စမျိုးမှာ အရမ်းကာရာ မယုံကြည်ဘဲ ကြောင်းကျိုး ဇစ်မြစ်ကို စဉ်းစား တွေးခေါ်ပြီး ဝေဖန်ပိုင်းခြား တတ်အောင်လို့ တခြားတနေရာမှာ အလားတူ ကိစ္စရပ်မျိုးတွေရင်လဲ အလွယ်တကူ သိရှိနိုင်ကြအောင်လို့ ဗဟုသုတအနေနဲ့ ပြန်ပြီးပြောပြခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဘာသာအယူဝါဒကို အယုံအကြည်ကင်းမဲ့ဘို့မဟုတ်ဘဲ ဘာသာရေးယုံကြည်သေးစားမှုကို အခွင့်အရေးယူပြီး စီးပွားရှာတတ်တဲ့ မသူတော်များရဲ့ နည်းအမျိုးမျိုးထဲက ကိုယ်တွေ့တမျိုးကို တူ-တူမလေးတို့ သိရှိပြီး တူ-တူမလေးတို့အနေနဲ့ ကာကွယ်နိုင်အောင် လိုက်နာ။ ဒီလိုစားပေါက်ထွင်နည်းလူထုကို လွဲစားနည်းက ဦးဦးတို့ ဗမာပြည်မှာတင်လားဆိုတော့ မဟုတ်ဘူးလို့ ဦးဦးတို့ဖတ်ဖူးတဲ့ စာအုပ်များအရဆိုရင် အပ်ပေါက်ကင်မရာရဲ့ အစ ဖြစ်တုံ့

စာမျက်နှာ (၃၀) ဆို

(စာမျက်နှာ ၈-၄ အဆက်) အထိ ယာဉ် အသွားအလာများကို ပိတ်ထားရသည်။ အေးချမ်းသော ညတွင် သန်ကောင်ကျော် ၁-နာရီအထိ ကပြနိုင်သော ကလေးများနှင့် အားပေး ကြည့်ရှုကြကုန်သော ပရိသတ်တို့၏ ဇွဲကိုလည်း ချီးကျူးရပေမည်။

၂၇-ရက်နှင့် ၂၈-နေ့ ၂-ညမျှ ပြသသော ကပွဲများမှာ စုံလင်လှပေသည်။ တပင်တိုင်၊ ယိုးဒယား၊ နှစ်ပါးသွား၊ မြိုင်ထ၊ ကာယသိမ်း၊ ပြဇာတ်၊ သိုင်းသိမ်း၊ ဒုးပတ်အဖွဲ့၊ အရင်းရှင်တော် လှန်ရေးပြဇာတ်နှင့် ဆိုရှယ်လစ်ပညာရေးပြဇာတ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဆိုရှယ်လစ် ပညာရေးပြဇာတ်ကို စီစဉ်ညွှန်ကြားသူ ဆရာကြီး ဦးလှကျော် (အမှတ် (၁) အလက) ကိုလည်း ချီးကျူးရပေမည်။ ယနေ့ကျောင်းသားများ၏ လှုပ်ရှားမှုဖြစ်သော လူငယ် သစ္စာအဓိဌာန် ၅-ချက်ကို ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဆရာကြီးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်သူက ရှင်းလင်းပြောပြခြင်း၊ ကျောင်းကောင်စီအနေဖြင့် လက်တွေ့ဖွဲ့ ဖွဲ့မှု လုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ပုံ၊ သိုင်းအဖွဲ့မှ သိုင်းသိမ်း၊ အိမ်တွင်းမှုသိပ္ပံအဖွဲ့မှ သရုပ်ဖော်ပြကွက်၊ လေ့လာရေးအဖွဲ့မှ လယ်တောသို့သွားရောက် လေ့လာရာ၌ လယ်သမားဦးကြီးတို့က ရှင်းလင်းပြောပြပုံများ၊ စာပေနှင့်အနုပညာအဖွဲ့က စာဆိုတော်နေ့ ကျင်းပပုံများ၊ ကံ့ကော် စေ့စိုက်မျိုးသည့် အခမ်းအနားကျင်းပပုံ၊ အမျိုးသား အထက်တန်း ကျောင်း ဒိုးပတ်အဖွဲ့က လာရောက် ကူညီ အားပေးပုံများမှာလည်း စာသင်သား၊ အပေါင်း၏ ယနေ့လှုပ်ရှားမှုဟန်များကို ပေါ်လွင်စေတော့၏။

အောင်ပညာရေးရိပ်သာ (အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း) ကလည်း အရင်းရှင်စုံနစ်ဆိုးကို အလုပ်သမား လူတန်းစား များက တွန်းလှန်ဖို့ ဖျက်ခွဲပုံများပြသရာ၌ သရုပ်ဆောင်သူများ သဘာဝကျလွန်း၍ ကြည့်ရှုနေကြသော ပရိသတ်က မချီးမွမ်းဘဲ မနေ

သိပ္ပံပြခန်းတနေရာ

ဆရာမတဦးက ပြခွဲလာပုဂ္ဂိုလ်များအား ဝဲရူးခရိုင်သရုပ်ပုံအကြောင်း ရှင်းလင်းပြသနေစဉ်

နိုင်ပေ။ ၎င်းပြဇာတ်ထဲမှလူကြမ်း သူဌေးကြီး ဦးကြက်ခါးက ကြက်ခါးကို ဘာထင်သလဲ” ဟူသောစကားမှာ ရပ်ကွက်တွင်းကလေးများသို့ ပြန့်နှံ့၍ ပြောဆိုနေသံကြားခဲ့ရပေသည်။

ပညာရေး ပြပွဲပြိုင်ပွဲ ကြီးကား မျှော်မှန်းသည်ထက် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သဖြင့် တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်များ ဂုဏ်ယူမဆုံးတပြုပြီး ဖြစ်နေကြတော့သည်။ အထူးသဖြင့် တပင်တိုင်၊ ယိုးဒယား၊ နှစ်ပါးသွား ကာယသိမ်းနှင့် ပြဇာတ်များ၌ အရွယ်နှင့် မမျှအောင် သရုပ်ဆောင်သွားကြသော ကလေးများ၏ သိဆိုကပြပုံများကိုပင် ယခုတိုင်အောင် မြင်ယောင် ကြားယောင်နေမိပြီး ပြပွဲခန်းများ၌ စိတ်ပါဝင်စားစွာ လာရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာကြသော ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ၏ မြင်ကွင်းကို မေ့ပျောက်၍ မရအောင် ဖြစ်နေပေတော့သည်။

နောင်နှစ်ကျင်းပမည့် ပညာရေး ပြပွဲပြိုင်ပွဲ ယခုထက် ပိုမိုစည်ကား၍ ကြီးကျယ်ခမ်းနားပါစေသတည်း။

ကိုလတ်

စာမျက်နှာ ၂၈-၄ အဆက်

“အမှောင်ခန်း” (Camera Obscura) ဟာ ဦးဦးအရင်လဆောင်းပါးမှာ ရေးခဲ့တဲ့ အတိုင်းတကယ့်မှောင်ချင်းတုတ် အခန်းဖြစ်ပြီး (၁၇)ရာစု ခေတ်အတွင်းမှာ မှောင်ချင်းတုတ် လွှဲဆရာ၊ ရှေ့ဖြစ်ဘက်ဆရာအမည်ခံတဲ့ ဆရာ ယောင်တေ့ရဲ့ လက်သုံးဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုလဲ ဆိုတော့ မိမိတို့ထံကို တစ်ခုတည်း ကိစ္စကြောင့်အခ ကြေးငွေပေးပြီးလာရောက်မေးမြန်းကြ၊ အကြံ ဉာဏ်တောင်းကြတဲ့သူများကို “အမှောင်ခန်း” ထဲခေါ်ပြီး မိမိမှောင်ချင်းတုတ်တစ်ခုတည်း တပြည်မှာ ရှိတဲ့ ထူးခြားတဲ့လူများ သတ္တဝါ များရဲ့ သွားလာလှုပ်ရှား နေပုံများကိုမြင်ရ အောင်ပြသလို့နဲ့ အမှောင်ခန်းထဲတနေရာမှာ ထားတဲ့ ဖန်လုံး (Crystal) သို့မဟုတ် ရေ ထည့်ထားတဲ့ ဖန်ခွက်၊ သို့မဟုတ် အရက်ထည့် ထားတဲ့ ဖန်ခွက်ထဲမှာ ပေါ်စေတယ်။ အမှန် စင်စစ်ကတော့ မိမိရဲ့ တပည့်တပန်းများကို ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်စေပြီး တိရစ္ဆာန်များကိုလဲ မမြင်ဘူးတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန် မျိုးဖြစ်အောင် ပြုပြင်ဖန်တီးပြီး ကြိုတင်သတ် မှတ်ထားတဲ့ ပြင်ပတနေရာမှာ သွားလာလှုပ် ရှားတယ်။ အဲဒီဟာတော့ရဲ့ ရုပ်ပုံတွေဟာ မှောင်ခန်းထဲက ချိန်သွားကိုက်ထားတဲ့ ဖန် လုံး၊ ဖန်ခွက် စသည်တို့မှာ လာထင်တော့ လူတွေဟာ အံ့သြ ယုံကြည်ကုန်ကြတော့တာ ပေါ့။ ဒါဟာလဲ သူတို့တိုင်း ပြည့်တွေက နေအေးရဲ့ လိမ်နည်းတမျိုးလို့ ဆိုရမှာပဲ။ တူတူမလေးတို့လဲ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝထားရင် အလားတူ လိမ်နည်းမျိုးကို ရှောင်နိုင်မှာပဲ။

ကဲ-အရင်လ ဆောင်းပါးကို ဆက်လိုက်ကြ အုံးစို့။ ကင်မရာရဲ့ မူလ ဇစ်မြစ်ဖြစ်တဲ့ “အမှောင်ခန်း” (Camera Obscura) ရဲ့

စူးစစ်စ် သယ်ယူရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့် အမှောင်ခန်းနှင့် ကင်မရာ

အကြောင်းကို အရင်လ ဆောင်းပါးမှာတော့ တော် ပြည့်ပြည့်စုံစုံတော့ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီနော်။ ဒါပေမယ့် တချို့ စာဖတ်သူတွေက သူတို့ ဖတ် ဖူးမှတ်ဖူးတာနဲ့ ကွဲပြားတာရှိနေလို့ ပိုမိုပြည့် စုံအောင် ဖော်ပြပါဆိုတာနဲ့ ဦးဦးရှာဖွေ တွေ့ရှိတဲ့အချက်တွေကို ထပ်မံဖြည့်စွက်ဖော်ပြ လိုက်တယ်။ အခုဦးဦးဖော်ပြမဲ့အချက်တွေဟာ ဓာတ်ပုံရာဇဝင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာအုပ်ပေါင်း များစွာနဲ့ တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရှုပြီးမှ အခိုင်လံဆုံး လို့ ယူဆရတဲ့ “ဓာတ်ပုံပညာစွယ်စုံကျမ်းကြီး” [The Focal Encyclopaedia Of Photography] ထဲမှာ ရေးသား ဖော်ပြ ထားချက်များကို မိုးပြီးထားတာ ဖြစ်တယ်။ တချို့ ဓာတ်ပုံ ရာဇဝင် ကျမ်းဆရာ တွေက “အမှောင်ခန်း” (Camera Obscura)ရဲ့ တီထွင်သူအနေနဲ့ နာမည်ကျော် အင်္ဂလိပ်ဘုန်း ကြီး အဂ္ဂိယတ်ဆရာကြီး ရော်ဂျာဘော ကွန် (Roger Bacon, 1214-94)ကို ညွှန်းကြ တယ်။ တချို့ကတော့ မထင်မရှား ပုဂ္ဂိုလ် တဦးဖြစ်တဲ့ အဲလ်ဟာဇ်(Alberti)ဆိုသူကို အမည်တပ်ကြတယ်။ တချို့ကတော့လဲ ပန်းချီ ကျော်တဦးလဲဖြစ် သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးတဦးလဲ ဖြစ်တဲ့ အီတလီလူမျိုး လီယိုနာဒို ဒါဗင်ချီ [Leonardo Da Vinci 1452-1519] လို့ စွဲမှတ်ဖော်ပြကြတယ်။ တချို့ရာဇဝင်ဆရာ များကတော့လဲ အီတလီလူမျိုး သိပ္ပံပညာရှင် ကြီးဒဲလာပေါတာ (Giovanni Battista Della Porta, 1538-1615) ကိုဘဲ တီ ထွင်သူအဖြစ် ယိုးစွဲရေးသားကြတယ်။ ဒါပေ မယ့် “ဓာတ်ပုံစွယ်စုံကျမ်းကြီး” အရအလိုတော့ “အမှောင်ခန်း” ကို စတင်တီထွင်သူအဖြစ် အ ထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များကို အမျိုးမျိုးမှား ယွင်းစွာ ဖော်ပြခဲ့ကြခြင်းသာဖြစ်တယ်။ စင်စစ် “အမှောင်ခန်း” ရဲ့ အကြောင်းကို ခရစ် သက္ကရာဇ် ၁၀၃၉-ခုနှစ်ကတည်းက အာရပ်ပညာ ကျော်တဦးဖြစ်တဲ့ အဲလ်ဟာဇ်(Alhazen) က ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်တယ်လို့ စွယ်စုံ ကျမ်းဆရာက ဆိုထားတယ်။ သူ့အဆိုအရ အဲလ်ဟာဇ်ရဲ့ ရေးသားချက်ဟာ ရော်ဂျာ ဘောကွန်ထက် နှစ်ပေါင်း ၂၅၀ လောက်စော ပြီးလီယိုနာဒိုဒါဗင်ချီထက် နှစ်ပေါင်း ၄၅၀ လောက်စောတယ်။ ဒဲလာပေါတာထက်တော့ နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ ကျော် စောနေတယ်။ ဒါ စောစင်မှ အဲလ်ဟာဇ်ဟာ “အမှောင် ခန်း” အကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြရုံသာ ပေါ်

ပြထားပြီး၊ သူကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိတီထွင်တယ် ဆို တဲ့ထောက်ခံချက်တစ်ခုမှမပါလို့ အမှောင်ခန်း ဟာထို့ထက်စော ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးထိုအချိန် က အာရပ်ပညာရှင်အချို့ သိရှိနေကြတယ်လို့ သာယူဆရမဲ့အကြောင်း ရေးသားထားတယ်။ သုတေသနပညာရှင် တဦးကတော့ ဓာတ်ပုံရာ ဇဝင်အကြောင်း ရေးသားရာမှာ အမှောင် ခန်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ အမှောင်ခန်းရဲ့ သ ဘောကိုရှေးဂရိတ်ပညာရှင်ကြီး အရစ်တိုတယ် (Aristotle)ကသူရဲ့ (Problemata)စာ အုပ်ထဲမှာ ရေးသားခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြ ထား တယ်။ ဒါတွေဟာ အမှောင်ခန်းနဲ့ ပတ်သက် လို့ ရှေးအကျဆုံး ရှာဖွေ တွေ့ရှိရချက်တွေပဲ။ နေပိုင်းတိုးတက်မှုဖြစ်တဲ့ မှန်ဘီလူး မပါဘဲ အမှောင်ခန်းကို ရုပ်ပုံများ ပိုမိုကြည်လင်ပြတ် သားအောင် ၁၅၅၀-ခုနှစ်မှာ ဂျီရိုလာမိုကာ ဒီနို(Girolamo Cardano) ဆိုတဲ့ အီတ လီလူမျိုးတဦးက အပ်ပေါက်အစား မှန်ဘီလူး ကို စတင်တပ်ဆင် အသုံးပြုခဲ့တဲ့ အကြောင်း တော့ အရင်လဆောင်းပါးမှာ ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။

ဆက်ဦးအံ့၊ အလင်းရောင်

မှတ်ချက်။ ။အရင်လ ဆောင်းပါးမှာ ပုံနှိပ်ရင်းမှားယွင်း ချွတ်ချော် သွားတာလေး တချို့ရှိလို့ အမှားကိုမှတ်သားမိကြမှာစိုးလို့ ပြင်ဆင်ဖော်ပြလိုတယ်။ စာမျက်နှာ ၂၀-ဒု တိယကော်လံ စာကြောင်းရေ ၆-မှာ ပါတဲ့ အမည်ဟာ (Leonardo Da Vinci)ဖြစ် တယ်။ စာမျက်နှာ-၂၀ တတိယကော်လံ စာ ကြောင်းရေ-၂၅ မှာ ၁၉၈၅-ခုနှစ် ဆိုတာကို ၁၆၈၅-ခုနှစ်လို့ ပြင်ဆင် မှတ်သား စေချင် တယ်။ စာမျက်နှာ ၂၀-ဒုတိယ ကော်လံစာ ကြောင်းရေ၃၃က မှန်ပြောင်း(Periscope) များကိုဆိုတာကို မှန်ပြောင်း(Periscope) မျိုးကိုလို့ ပြင်ဆင်ဖတ်စေချင်တယ်။ နောက် ဆုံးတခုကတော့စာမျက်နှာ ၁၉ ကအပ်ပေါက် ကင်မရာပုံ ရေးဆွဲဖော်ပြထားရာမှာ “အတွင်း ခွံတွေရသော ရှုခင်း”ဆိုတဲ့ ဇောက်ထိုးပုံဟာ ဇောက်ထိုးဖြစ်ရုံသာမက ဆယ်ညာပါပြောင်း ပြန်ဖြစ်ရပါမယ်။ အပြင်ရှုခင်း ဘယ်ဘက် မှာ ရှိတဲ့သစ်ပင်ဟာ ဇောက်ထိုးပုံ ထဲမှာ ညာဘက် ရောက်နေရပါမယ်။

အလင်းရောင်

[ယနေ့လူငယ်များသည် နက်ဖြန်တွင် နိုင်ငံ ၏တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ကြမည့် လူကြီးများ ဖြစ်လာကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့လူငယ် တို့က ယနေ့သိပ္ပံပညာသည် မည်မျှတိုးတက် လျက်ရှိကြောင်းကို သိသင့်ကြသည်။ သို့မှသာ မိမိတို့ လူကြီးများ ဖြစ်လာကြသည့် အခါတွင် နိုင်ငံ၏ တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ထမ်း ဆောင်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ ဤ‘ယနေ့သိပ္ပံပညာ’ အခြေအနေ အခန်းမှ သိပ္ပံပညာ တိုးတက်မှု မှန်သမျှအကြောင်းများကို အခါကာလအား လျော်စွာ ဖော်ပြရန်ပေးမည်။ ။အယ်ဒီတာ]

အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ဤကမ္ဘာမြေကြီး အပါ အဝင် ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံးအနက် နေနှင့် စတုတ္ထ အဝေးဆုံးဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီးလျှင် နေကို မိုင်ပေါင်း ၁၄-ကုဋေအကွာမှ ပတ်ချာလှည့်၍ ပြေးနေ သည်။ ဤကမ္ဘာသည် နေနှင့် တတိယအဝေး ဆုံးဂြိုဟ် ဖြစ်ပြီးလျှင် နေနှင့် မိုင်ပေါင်း ၉- ကုဋေ ၃-သန်းကွာမှ ပတ်ချာလှည့်၍ ပြေးနေ သည်။ ဤကမ္ဘာမြေကြီးနှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ၂-နှစ်နှင့် ၅-လလျှင် တကြိမ်ကျ ဘေးတိုက် ဆုံမိကြသည်။

ဂြိုဟ်ကြီး ကိုးလုံးသည် အားလုံး ကမ္ဘာ ချည်းဖြစ်ကြသည်။ လူတို့အဖို့တွင် ဤကမ္ဘာ သည် မိမိတို့နေရာဖြစ်သဖြင့် အရေးအကြီးဆုံး

ဖြစ်သည်။ ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံးသည် ကမ္ဘာများ ဖြစ်ကြသော်လည်း ဤကမ္ဘာမြေကြီးမှတစ်ပါး ကျန်သော ကမ္ဘာများတွင် သက်ရှိအရာများ ဖြစ်သော သစ်ပင်များနှင့် သတ္တဝါများရှိဟန် လက္ခဏာများကို မတွေ့ရ။ သို့ရာတွင် အင်္ဂါ ဂြိုဟ်တွင် လူကဲ့သို့ အသိဉာဏ်ရှိသော သတ္တဝါ များရှိသည်ဟု လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်ငါးဆယ်အ တွင်းက အချို့သိပ္ပံပညာရှင်များက ယုံကြည် ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သက်ရှိအရာများ ရှိမှု နှင့်ပတ်သက်၍ အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ဤကမ္ဘာမြေ ကြီးမှတစ်ပါး လူတို့အဖို့ အရေးအကြီးဆုံးဂြိုဟ် ဖြစ်သည်။

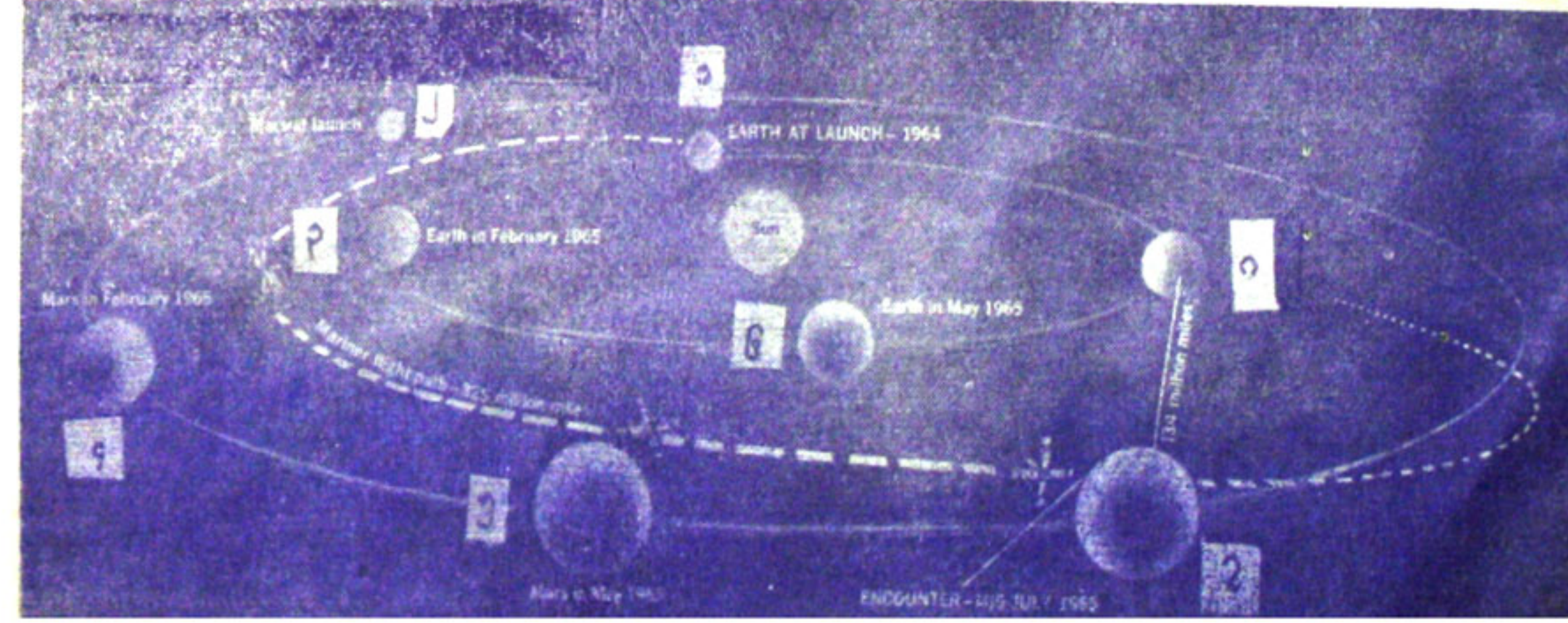
၁၉၆၄-ခု နိုဝင်ဘာလ ၂၈-ရက် နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်က အင်္ဂါဂြိုဟ်သို့ မာရီနာ ၄-ခေါ် စုံစမ်းရေးဒုံးယာဉ် လွှတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နှစ်ရက်ကြာသောအခါတွင် ဆိုဗီယက်ရုရှပြည်ကလည်း အင်္ဂါဂြိုဟ်သို့ စုံစမ်းရေး ဒုံးယာဉ်တစင်းလွှတ်လိုက်သည်။ အမေရိကန် သိပ္ပံပညာရှင်များက ရုရှဒုံးယာဉ်သည် နေမှ လွတ်သော်လည်း အမေရိကန် ဒုံးယာဉ်ထက် အလျင် အင်္ဂါဂြိုဟ်သို့ ရောက်ကောင်း ရောက် လိမ့်မည်ဟု တွေးကြသည်။

မာရီနာ ၄ ဒုံးယာဉ်သည် အင်္ဂါဂြိုဟ်နှင့် မိုင်ရှစ်ထောင်ခြောက်ရာ အကွာသို့ ၁၉၆၅-

ခုနှစ် ဇူလိုင်လအလယ်လောက်တွင် ရောက်လိမ့် မည်ဟု တွက်ချက် ကြသည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်သို့ ရောက်ရန် မာရီနာ ၄ သွားရမည့်ခရီးမှာ မိုင် ပေါင်း ၃၂-ကုဋေ ၅-သန်းဖြစ်သည်။ မာရီနာ ၄ သည် တနာရီလျှင် မိုင်ပေါင်းနှစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ခန့်မြန်သဖြင့် ရက်ပေါင်း ၂၂၈- ရက်ကြာမှ အင်္ဂါဂြိုဟ်အနီးသို့ရောက်လိမ့်မည်။

အကယ်၍ အစစ အကြောင်း ညီညွတ်၍ တွက်ချက်ထားသည့်အတိုင်း ရှေးနှစ်ဇူလိုင်လ ၁၄-ရက်တွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်နှင့် မိုင်ပေါင်း ရှစ် ထောင်နှင့်တသောင်းအတွင်းသို့ ရောက်ခဲ့လျှင် မာရီနာ ၄ က အင်္ဂါဂြိုဟ်ကို တိဗီ (ရုပ်မြင် သံကြား) ဓာတ်ပုံ ပေါင်း ၂၂၀ ရိုက်၍ ဤကမ္ဘာမြေကြီးသို့ ရေဒီယိုလှိုင်းဖြင့် ပြန်ပို့ လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ဓာတ်ပုံများ ပို့သည့်အချိန် တွင် မာရီနာ ၄ သည် ဤကမ္ဘာမြေကြီးနှင့် မိုင်ပေါင်း ၁၃-ကုဋေနှင့် ၄-သန်း ကွာလိမ့် မည်။ ဓာတ်ပုံများ ပို့ရသည့်ခရီးမှာ အလွန် ဝေးလှသဖြင့် ဓာတ်ပုံ တခုတခုကို ပို့ရာတွင် ရှစ်နာရီနှင့် မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့် ကြာလိမ့်မည်။ ထိုဓာတ်ပုံများသည် အကယ်၍ ကောင်းမွန် ပါလျှင် ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်မှနေ၍ လူကို အကြီးဆုံး မှန်ပြောင်းကြီးများဖြင့် ရိုက်ယူ သော ဓာတ်ပုံများလေးကို ထင်ရှား၍ကြည့် လင်ပြတ်သားလိမ့်မည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်များ က တွက်ကြသည်။ ထိုသို့ ဓာတ်ပုံ ရိုက်မှု အောင် မြင်လျှင် အင်္ဂါဂြိုဟ်တွင် သက်ရှိ အရာများ ရှိသည်မရှိသည်ကို သိနိုင်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်သစ်ပင်မျိုး၊ သတ္တဝါမျိုးများရှိသည် ကိုမူ သေချာစွာ သိနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

မာရီနာ ၄ သည် အင်္ဂါဂြိုဟ်ရှိ လေထု၏ အခြေအနေကိုလည်း (စာမျက်နှာ ၃၅-၁၅)

(စာမျက်နှာ ၉-၅ အဆက်)

လိပ်ပြာဖြစ်လာသည့်အခါတွင် ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းသည် ခူကောင်ဘဝ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းနှင့် လုံးဝမတူတော့ပေ။ လိပ် ပြာသည် အစိတ်အပိုင်းသုံးပိုင်း ပိုင်းခြားလျက် ရှိသည်။

အပိုင်းသုံးပိုင်းမှာ ခေါင်းပိုင်း၊ ရင်ပပ်ပိုင်း နှင့် ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းများ ဖြစ်သည်။ ခေါင်းပိုင်း တွင် ပြူးကျယ်သော မျက်လုံး အစုံ ပါဝင် သည်။ ထိုမျက်လုံးအစုံဖြင့် ပန်းပင်၊ သစ်ပင်၊ ဆွေမျိုးလိပ်ပြာတူများကို အမှတ်ပြုနိုင်သည်။ သိရှိနိုင်သည်။

လိပ်ပြာ၏ခေါင်းတွင် နားမရှိပေ။ သို့သော် အသံကို သူ၏ကိုယ်လုံးဖြင့် အာရုံ ခံစားလေ သည်။ အသံသည် သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာကြားမှ အာ ရုံသို့ရောက်ရှိသည်။

အထူးကလေးနှင့် ဦးမုတ်မေး နှစ် ပင် သည် အနံ့အရသာကို အာရုံခံစားရန်အတွက် အသုံး ချသည်။ ၎င်းဦးမုတ်မေးသည် သတ္တဝါအား အညီအညာ ဖြစ်စေရန် ထိန်းသိမ်း ပေးသည်။ နှာတံသည် ရှည်လျားသည် လျှာသည်ရှည် နှစ်ခုရှိ ကဲ့သို့ အခေါင်းရှိသည်။ ထိုလျှာသည်ပွင့်လန်း လျက်ရှိသော ပန်းပွင့်မှပန်းဝတ်ရည်ကိုစုတ်ယူ သောက်သုံးသည်။

ရင်ပပ်ပိုင်းတွင် အတောင်လေးခုနှင့် ခြေ ထောက်အစုံ သုံးစုံရှိလေသည်။

အထီးသတ္တဝါ၏ ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းတွင် မိတ် လိုက်နိုင်ရန် အင်္ဂါရှိသည်။ အမသတ္တဝါ၏ဝမ်း ဗိုက်တွင် ဥငယ်များရှိသည်။

လိပ်ပြာသည် အရိုးကင်းမဲ့သောသတ္တဝါ ဖြစ်သည်။ အရိုးကင်းမဲ့သည့်အတွက် ထိုသတ္တ ဝါတွင် အရိုးသရုပ်မရှိချေ။ သို့သော်ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုမာသောအရာဝတ္ထု၊ သို့မဟုတ် အခွံ၊ အရည် ခွံက ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသည်။

အတောင်သည် လှပတင့်တယ်သည်။ ထို အတောင်ကိုသဘာဝဆေးခြယ် အကြေးငယ် အမွေးငယ်မြောက်မြားစွာတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းတည် ဆောက်ထားသည်။ လိပ်ပြာသည် အကြေးငယ် ထူထပ်သော အတောင်တပ် ပိုးဖလံ သတ္တဝါ တမျိုးပင်ဖြစ်လေသည်။

သတ္တလောကတွင် သတ္တဝါတိုင်းသက်တမ်း ပြည့် အသက်ရှင်နေနိုင်ရေးအတွက် နည်းပရိ ယာယ်များကို သုံးကြ ရပေသည်။ လိပ်ပြာ သတ္တဝါသည်လည်း သူနှင့်ထိုက်တန်ရာ နည်း ပရိယာယ်ကို အသုံးပြုသည်။

လေပြင်ထဲတွင် ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင် တိုးခဲ့ရ သည့်အချိန်တွင် လိပ်ပြာသည် သူ၏အတောင်

ကို ခေါက်လိုက်ကာ တစ်နိမ့်တည်း မြေပြင်သို့ ထိုးဆင်း လိုက်သည်။ ထိုသို့သော နည်းပရိ ယာယ်ကိုအကွယ်အကာပြုခြင်းဖြင့် မိမိအသက် ကိုတဖန်ရန်သူလက်မှ လွတ်မြောက်စေသည်။

ကမ္ဘာလောကတွင် လိပ်ပြာသတ္တဝါကိုနေ ရာအနှံ့အပြား၌ တွေ့မြင်ရပေမည်။ လိပ်ပြာ သည် ဥက ဘဝ စခဲ့ရသည်မှာ မူလ အခြေခံ သဘောတရားဖြစ်စဉ်တခု ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လိပ်ပြာတို့၏အကျင့်သည် တနေ ရာနှင့် တနေရာ ဒေသအလိုက် ခြားနားမှုများ ရှိကြလေသည်။

ကမ္ဘာရှိ အချို့သော ဒေသတွင် လိပ်ပြာ သည် ဆောင်းတွင်းကာလ၌ ပိုးတူးလုံးဘဝ တွင်ရှိသည်။ အချို့သည် ထိုအချိန်တွင်လေထဲ တွင်ရစ်ပျံ သန်းလျက် မြူးတူး နေကြသည်။ အချို့သော လိပ်ပြာတို့သည်ခူဘဝတွင်ရှိသည် အချို့သည် တနှစ်လျှင် တကြိမ်မျှသာ လိပ် ပြာဖြစ်လာသည်။ အချို့သော လိပ်ပြာသည် မိုင်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဝေးလံသော ဒေ သများဆီသို့ ကူးလူးပျံ သန်းနိုင်သည်။

လိပ်ပြာသတ္တဝါတို့၏ တူညီသောအချက် သည်ကား လေပြင်ဝယ် ပျံ သန်းပြီး ပန်းဝတ် ရည်ကိုသောက်သုံးတတ်ကြသည် ဖြစ်ပေတော့ သတည်း။ မောင်ချမ်းမြေ့

နွားနှင့် န ဖားကြီး

တနေ့သ၌နွားတကောင်နှင့် ခွေးတကောင် တို့သည် မိမိတို့၏ သခင်နေအိမ်မှ ထွက်ခွာပြီး ကြာရန် နှစ်ဦးသဘောတူ ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ သူတို့ သည် နေအိမ်မှ ထွက်ပြေးပြီးသော် ဝေးလံ သော အရပ်ရှိ တောင်များ ပေါ်သို့ သွား ရောက်လျက် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင် ကြရန် ရည်ရွယ်ထား၏။

ဆုံးဖြတ်သည့်အတိုင်းပင် ကိုနေညနေချိန် တွင် ခွေးသည် နွားထံရောက်လာ၏။ သခင်ဖြစ် သူသည် နွားကို တိုင်တိုင်တွင် ကြီးပြင်း ချည်နှောင်ထားရာ ခွေးသည် ကြီးကို အရင်းနေရာဆီမှ ကိုက်ဖြတ်ပေးမည် ပြု၏။ ထိုအခါ နွားက ဟန့်တားလျက် "အဆွေကြီးနွားကြီးကို ကိုက်ဖြတ်ခြင်း မပြုပါနှင့်။ တိုင်ကသာဖြေ၍ ပေးပါ။ ဤကြီးသည် အဖိုးထိုက်လှပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဆို၍ ဤကြီး

မှ တပါး ဘာမျှ မရှိသောကြောင့် အတူယူ ဆောင် သွားလိုပါသည်" ဟူ၍ ပြောဆိုလေ၏။

ခွေးသည် နွားဆိုသည့်အတိုင်းပင် ကြီးကို ကိုက်ဖြတ်ခြင်းမပြု။ တိုင်ကသာ ဖြေ၍ပေး၏။ ကြီးပြောသွားသောအခါ သူတို့သည် ထွက်ပြေး ကြလေ၏။ အစတွင် နွားသည် ခွေးနှင့် အတူ ပြေး နိုင် ၏။ သို့သော် မကြာမီ လမ်းဘေးရှိ ကျောက်တုံးကြီးတခုတွင် နဖားကြီးသည် ငြိ တွယ်လေရာ သူသည် မပြေးနိုင်တော့ချေ။ သ

ခင်ဖြစ်သူသည် နွားနှင့်ခွေးတို့ ထွက်ပြေးသည် ကြား၍ ဖမ်းဆီးရန်နောက်ကလိုက်လာရာ မ ပြေးနိုင်မရန်နိုင်ဖြစ်နေသောနွားကို ပြန်လည် ဖမ်းမိလေ၏။ ခွေးကိုကား မမိတော့ချေ။

နွားသည် သခင်၏နောက်သို့ ပြန်လည် လိုက်ပါသွားရရာမှ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ဤသို့ မြည်တမ်းလေသည်။

"ဤနဖားကြီးကို တပ်မက်ခြင်းသည် ငါ ၏အမှားပင်ဖြစ်၏။ ငါသည် လွတ်လပ်မှုကိုလို လားသည်ဟု ဆိုရငြားသော်လည်း စင်စစ် သော်ကား ဤသို့မဟုတ်ကြောင်း၊ နဖား ကြီးကို တပ်မက် နေခြင်းက သက်သေခံ လျက် နေပေသည်တကား"

ဥပဒေသ။ ။နဖားကြီးကို တပ်မက် လျှင် ဖားတစ်ဆည်။ [တရပ်ပညာရှိ ဖန်ရှုဖန်၏ ခန္ဓာရီကိုပြန်ဆိုသည်။] မင်းယုဝေ

မိဘဆရာတို့သည်မိမိတို့၏သားသမီးတပည့် တပန်းတို့၏ အကြောင်းကို သိမှဆိုဆုံးမနိုင်ကြ မည်။ မိဘသည် သားသမီးစိတ်ကို ဆရာသည် တပည့်စိတ်ကို အသီးသီး သိသင့်ကြပေသည်။ သို့သော်လျှင် စည်းကမ်းစံနစ်တို့ အောင်မြင် နိုင်မည်။ ထို့ကြောင့် မိဘဆရာဟူသည် ကလေး စိတ်ကိုသိအောင်လေ့လာသင့်ကြသည်။

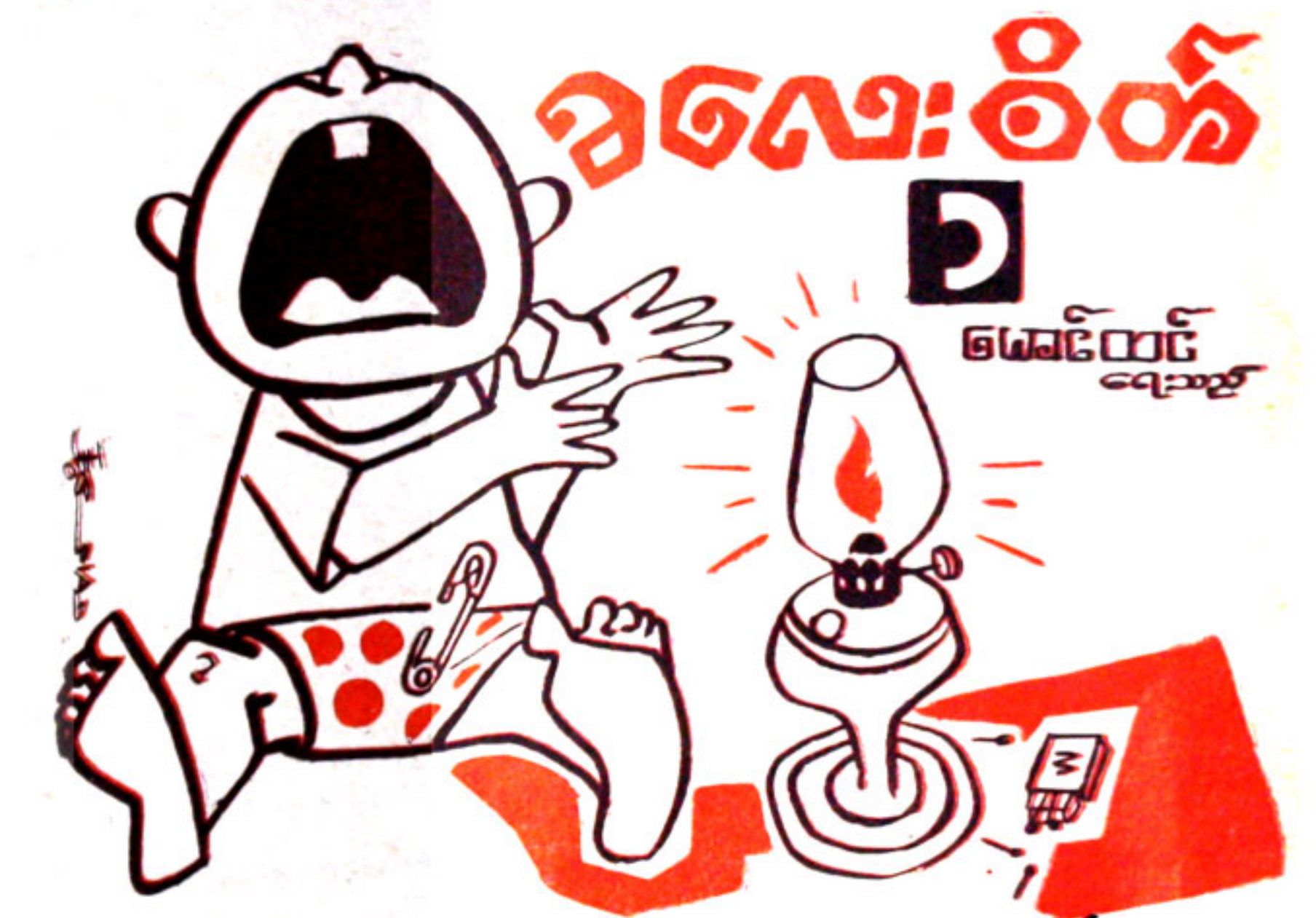
မိဘဆရာတို့သည် များသောအားဖြင့် သား သမီးတပည့်တပန်းများကို "ဟိုဟာမလုပ်နဲ့၊ ဒီ ဟာမကိုင်နဲ့" ဟုဟန့်တားနိုင်မှသာ သားသမီး တပည့်တပန်းတို့ လိမ္မာရေးခြားဖြစ်လာမည်ဟု ယူဆတတ်ကြသည်။ သို့သော် ကလေးဟူသည် မှာ ပတ်ဝန်းကျင် လောကအကြောင်းကို အ လွန် သိချင်သူများဖြစ်ရာ မိဘဆရာတို့က ဟန့် တားလျှင် "သူတို့ငါ့ကို ဘာကြောင့်ဟန့်သလဲ" ဆိုသည်ကို သိချင်သောကြောင့် မလုပ်နှင့်ဆို ကာမှ ပို၍ လုပ်ချင်တတ်သည်။

သို့သော် အချို့ မိဘ ဆရာတို့ ကလည်း အထက်ပါ "အဟန့်" နည်းကို လုံးဝစွန့်၍ က လေးတို့လုပ်ချင်ရာလုပ်၊ ကိုင်ချင်ရာကိုင်သည်ကို ဘာမျှမပြော၊ ခွင့်လွှတ်ထားကြသည်။ တစုံတခု ဒုက္ခနှင့် တွေ့သော အခါကျမှ မလုပ်ကောင်း ဘူးဟူသော အချက်ကို မူတည်၍ ကလေးကို ဖျောင်းဖျော့ဆိုသည်။ သို့သော် ကလေးမှာ ကား အကျင့်ပညာရှိဖြစ်ရာ၊ ဆုံးမ၍ ရနိုင်ခဲ သောလူတယောက် ဖြစ်လာလေသည်။

မည်သည့်ကိစ္စ၌မဆို မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါသည် ရှိစမြဲပင်။ ယခုလည်းအထက်ဖော်ပြရာပါ အ စွန်းတရားနှစ်ခုကို ရှောင်၍ ကလေးကို ဟန့် တားခြင်းလည်းမပြု၊ နေရာတကာ အလိုလိုက်

ပြခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် စိတ် ပညာကိုကျွမ်းကျင်သူမဟုတ်ပါ။ သို့သော်သား သမီးများပြားသော သူတဦးအနေဖြင့် အတွေ့ အကြုံအနည်းငယ်ရှိသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ၎င်း တို့၏စိတ်ကို ကုန်စင်အောင်မသိပါ။ သို့သော် အကဲခတ်ရင်းနှင့်ပင် ပြုပြင်ဘွယ်ရှိသည်တို့ကို ပြုပြင်ပေးရန်မှာ မိဘဝတ္တရားဖြစ်လေရာ ကျွန်

ကျွန်တော်ကား၊ ကလေးတို့မီးကိုအာရုံစိုက် ၍ အထူးအဆန်းစူးစမ်းကြည့်ရှုခြင်းကို မဟန့် တားရက်ပါ။ သူနားလည်ချင်သော ကိစ္စတခု ကိုဟန့်လိုက်လျှင် ကလေးသည် အသွားထု အကြောင်းရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် မီးကိုအာ ရုံစိုက်၍ တအံ့တဩကြည့်နေသော ကလေး အနီးသို့ မီးအိမ်ကိုချပေးလိုက်ပါသည်။ မီးအိမ်

တော်နှင့်အလားတူ သားရှင်သမီးရှင် စသည် တို့အတွက် ကိုယ်ချင်းစာသဘောဖြင့် ဤမှတ်စု များကို ရေးသားတင်ပြပါသည်။

မီးကစားချင်စိတ်
ကလေးတို့သည် မြင်တတ်သော အရွယ်မှစ ၍ ၎င်း၏ပတ်ဝန်းကျင် မြင်မြင်သမျှတို့ကို စူး

မှာ ပြောင်းတတ်ထားသော မီးအိမ်ဖြစ်ရာ အ လေးအတွက် အန္တရာယ်များစွာ မရှိနိုင်ချေ။ ကလေးသည် မီးကိုမျက်လုံးပြု၊ ကြီးဖြင့် ကြည့် ၍ဘာပါလဲဟု သိလိုစောနှင့်ကိုင်တွယ်စမ်းသပ် လိုပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ၎င်း၏သိချင်စော ကိုမဆန့်ကျင်လို။ ထို့ကြောင့် အသာကြည့်နေ လိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကလေးသည် မှန် အိမ်ပြောင်းကို တကယ် ကိုင်ကြည့် လိုက်ပါ သည်။ ထိုအခါ ပူမှန်းသိ၍ လက်ကို ရပ်လိုက် သည်။ ယခုအခါ ကလေးသည် မီးကား ပူ၏တူ သော အချက်ကို ကိုယ်တွေ့သိသွားပြီ ဖြစ်၍ နောင်တွင် မီးနှင့်ကစားခြင်းကို မပြုတော့ပါ။ ပထမသော် ကလေးလက် အပူလောင်သွားသ ဖြင့် သားသမီးကို ပညာပေးရာ၌ ရက်စက်လွန်း လှသည်ဟု အဆိုခံခဲ့ရပါ၏။ သို့သော် လက်တွေ့ ပညာပေးရခြင်းဖြစ်ရာ၊ ပထမစမ်းသပ်မှု၌ မသ လောက်အပူလောင်ခံရခြင်းအတွက်ကြောင့် နောင်အခါဝယ် လူကြီးမရှိစဉ် ကလေး မီးက စားသဖြင့် အိုးအိမ်ပစ္စည်း မီးလောင်ခြင်း၊ လူ ကိုပါမီးဝါးသွားခြင်းစသော အမှုမျိုးကိုမိမိတို့ အနေဖြင့် တွေ့ကြရတော့မည် မဟုတ်ပေ။

မိဘဆရာတို့သည် များသောအားဖြင့် သားသမီး တပည့်တပန်းများကို "ဟိုဟာမလုပ်နဲ့၊ ဒီဟာမကိုင်နဲ့" ဟု ဟန့် တား နိုင် မှ သာ သားသမီး တပည့်တပန်းတို့ လိမ္မာရေးခြား ဖြစ်လာ မည်ဟု ယူဆတတ်ကြသည်။ သို့သော် ကလေးဟူသည်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်လောကအကြောင်းကို အလွန်သိချင်သူများဖြစ်ရာ မိဘဆရာတို့က ဟန့်တားလျှင် "သူတို့ ငါ့ကို ဘာကြောင့်ဟန့်သလဲ" ဆိုသည်ကို သိချင်သောကြောင့် မလုပ်နဲ့ ဆိုကာမှ ပို၍ လုပ်ချင်တတ်သည်။

ခြင်းလည်းမပြုဘဲ သူတို့၏အကြောင်းကို သိ အောင်၊ သူတို့၏စိတ်ကိုနားလည်အောင် လေ့ လာခဲ့ပါလျှင် ပြုပြင်သောနည်းကောင်းကို ရ နိုင်ကြစေမည်။

ယခု ကျွန်တော်အတန်ငယ် တင်ပြ လိုက် သောအချက်တို့မှာ မိမိကိုယ်တွေ့နှင့် သူတပါး တို့၏ကိုယ်တွေ့များကို ဗဟုသုတအလို ငှာတင်

စမ်းကြည့်ချင်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် အလင်း ရောင်သည် ၎င်းတို့အတွက် အလွန်အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မီးကို ကစားချင်ကြ သည်။ မီးကစားသောအရွယ် ကလေးငယ်ဆို သည်မှာ လူ့စကားကို နားလည်တတ်သော အရွယ်မဟုတ်သေး။ ထို့ကြောင့် မီးကိုမကိုင် နှင့်ဟု ဟန့်တား၍မရနိုင်ချေ။

(စာမျက်နှာ ၃၆-၄) ပြု၍ ခေတ်သစ်၊ စံနစ်သစ်၏ အားကစားလောကအဖို့ “မြေအုတ်တို့ ပြိုလေရာတွင် ကျောက်အုတ်တို့ဖြင့် တည်ဆောက်အံ့” ဟူသည့် စကားပုံအတိုင်း “လူဟောင်းတို့အိလေလျှင် လူငယ်သွေးသစ်တို့ဖြင့် အားဖြည့်အံ့” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြု၍ မြန်မာ့ အားကစားလောက အဆင့်အတန်း မြင့်မားသည်ထက် မြင့်မားလာရေးအတွက် လူငယ်များဖြင့် အားသစ်လောင်းရန် လေ့ကျင့်ပေးရန် လိုအပ်လျက်ရှိပေသည်။

အားကစား ယှဉ်ပြိုင်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ အချို့က ဤသို့ ဆိုကြသည်။ “ဗမာ့ရှုံးမှာပေါ့” “အရပ်အမောင်းခြင်း ကွာတာကိုး” “ခြေတံတိုတာကိုး” စသည်ဖြင့် ဗမာ့အားကစားသမားတို့ ရှုံးနိမ့်ခြင်းကို အကြောင်းပြုလေ့ရှိ၏။ အမှန်မှာ အားကစား ပညာရပ်အတွက် အရှုံးအနိုင် အဆုံးအဖြတ်မှာ ကိုယ်ခန္ဓာတည်ဆောက်မှုတွင် မူတည်သည့်သလောက် တည်ဆောက်မှုမသွေးလည်း အလေ့အကျင့်၊ ဇွဲသတ္တိနှင့် စိတ်ဓာတ် အပေါ် မူတည်ကြောင်း ကမ္ဘာကျော် ဘောလုံးသင်းနှင့် မြန်မာလူငယ်

(လေးစိတ်မှအစ)

ကလေးလက်ကို မီးလောင်စေပြီးမှ အသိတရားရအောင် လုပ်ဖို့ ကျွန်တော် တိုက်တွန်းခြင်း မဟုတ်ပါ။ မီးကို ပူသည်ကို ပူမှန်းသိအောင် လုပ်ဖို့ပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤ၌ အိမ်ရှင်မတဦး လုပ်ပုံကိုလည်း တင်ပြလိုပါသည်။

ထိုအိမ်ရှင်မ၌ အသက်လေးနှစ်ခွဲသားငယ်တဦးရှိသည်။ ထိုသားငယ်သည် မီးခြစ်ခြစ်၍ ဆော့တတ်သည်။ ထိုအခါ မိခင်က ဟန့်တားခြင်းမပြုဘဲ ကလေး၌ အသိတရား တခုရှိလာအောင်စိစဉ်ပေးပါသည်။ ထိုနည်းမှာ မိခင်က သားအား နံနက်တွင် အမှိုက်သရိုက် များကို သိမ်းဆည်းခိုင်းပြီးလျှင်၊ ၎င်းအမှိုက် သရိုက်တို့ကို အနွှာရယ်ကင်းရာနေရာတွင် မီးခြစ်ဖြင့် ခြစ်ပြီး မီးရှို့ ခိုင်းသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။ သားဖြစ်သူသည် နောင်အခါတွင် မီးခြစ်ကို အလွယ်တကူ ဖြုန်းတီးမပစ်ဘဲ၊ အမှိုက်ရှင်းသော အရပ်ကိုလုပ်လာသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

မောင်ထင်

များ ကစားခဲ့ကြသည့် ပွဲစဉ်များက မျက်မြင်သက်သေတင်ပြခဲ့ပေသည်။

ဤသို့လျှင်ယနေ့ခေတ်သစ်၊စံနစ်သစ်သည် အားကစားလောကအဖို့ လုပ်သားပြည်သူ အများထဲမှ လူငယ်လူရွယ်အားကစား လူရည်ချွန်များကိုချွေးထုတ်ရန် နှစ်ရှည်ရှေ့ရှည်စီမံကိန်းများဖြင့်ရည်ရွယ်လေ့ကျင့်ပေးနေပြီဖြစ်သည်။

ဤရည်ရွယ်ချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်သောအားဖြင့် ၁၉၆၄- ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက်နေ့ကပင် တော်လှန်ရေးကောင်စီဝင် ပညာရေးဌာန တာဝန်ခံ မိုလ်မူးကြီး လှဟန် ကိုယ်တိုင် တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်ကျောင်းပေါင်းစုံ အားကစား ပြိုင်ပွဲကြီးကို ဖွင့်လှစ် ပေးခဲ့ပေသည်။

ဤပွဲကြီးတွင် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်အနယ်နယ် ကျောင်းပေါင်းစုံများမှ လက်ရွေးစင် အားကစား ရှေ့ဆောင် မောင်မယ်များ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းဖြင့် တိုင်းပြည်အတွက် စစ်မှန်သော အားကစား လူရည်ချွန်များပေါ်ထွက်လာမည်မှာ မလွဲပေ။ အထူးသဖြင့် ဤအားကစားပွဲတော်ကြီးကို ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ပညာရေးပြပွဲကြီးနှင့် ယှဉ်တွဲဖွင့်လှစ် ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ယနေ့ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတို့၏ ကာယဥာဏ အားနှစ်ပါးကို တချိန်တည်း မြှင့်တင်ပေးရာလည်း ဖောက်ခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ယခုအားကစားပွဲတော်ကြီးကို ၂၀-၁၂-၆၄ နေ့မှ စ၍ ပြေး၊ခုန်၊ပစ်၊ ဘောလုံးပွဲစဉ်များအတိုင်း ၂၇-၁၂-၆၄-အထိ (၇) ရက်တိုင်တိုင်ကျင်းပလိမ့်မည်ဖြစ်ပေသည်။

- ထိုပြိုင်ပွဲများမှ....
- ပို၍မြန်အောင်
- ပို၍မြင့်အောင်

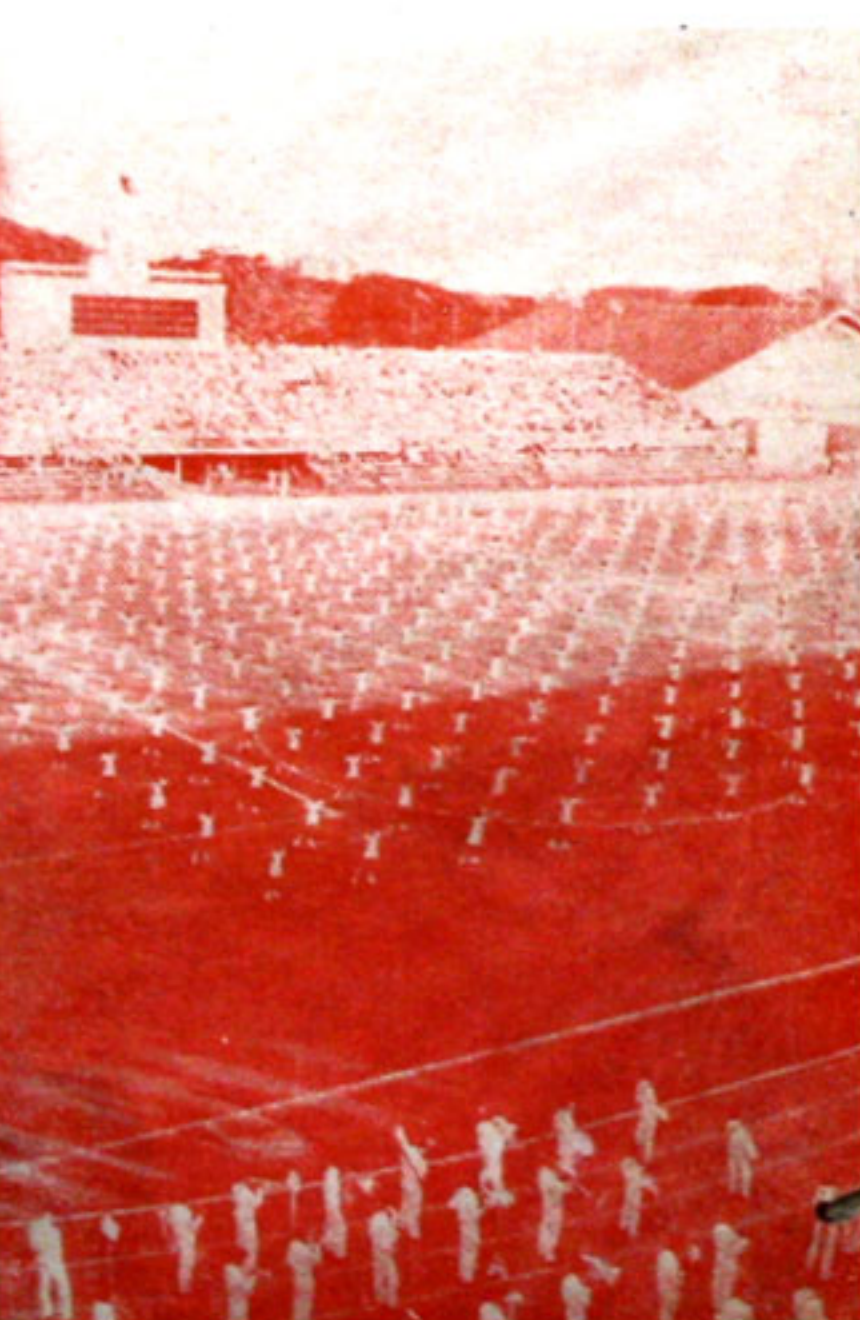
ပို၍ဝေးအောင် ပြေးခုန် ပစ်နိုင်ကြမည့် ရှေ့ဆောင်မောင်မယ် လူငယ် ခြေသစ်တို့ကို

ရွေးချယ်ရင်း၊ လေ့ကျင့် ပြုစု ပေးရင်းဖြင့် အနာဂတ် ကမ္ဘာ့မြိုင်ပွဲများတွင် အမှန်တကယ် တပြည်လုံးမှ ရွေးချယ် စေလွှတ် လိုက်သည့် အားကစားကိုယ်စားလှယ် လူရည်ချွန်များဖြင့် မြန်မာ့ ဂုဏ်ထောင်ကို ထွန်းပြောင်စေကာ မည်မှာ မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲအောင်ပွဲခံနိုင် ပေလိမ့်မည်ဟု မြော်မှန်း လိုက်ရပေသတည်း။

မောင်ရည်မွန်

အားကစား ပြိုင်ပွဲ ဖွင့်အခမ်း အနား၌ ကျောင်းသားများက လေ့ကျင့် ခန်း ဖြသနေပုံ

(စာမျက်နှာ ၁၀-၄ အဆက်)

ဘတ်ရည်ဖြင့် လောင်စာပေးပြီး မော်တာစက်ကိုလည်စေသည့် ဒုံးပျံမျိုးကို ပထမဆုံး တီထွင်အောင်မြင်သူမှာ အမေရိကန်သိပ္ပံပညာရှင် ပါမောက္ခ ဂေါ့ဒ်ဖရစ် ဖြစ်သည်။ သူသည် ရုတ်တရက်သိရှိသည်။ ထိုအချိန်က အမေရိကန်သတင်းစာတို့သည် ဒုံးပျံ များကို ထွင်မှု မအောင်မြင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဝေဖန်ရှုံ့ချနေချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော သတင်းစာများ၏ ဝေဖန်မှုကို ကြောက်ရွံ့၍ လောမသို၊ ပါမောက္ခ ဂေါ့ဒ်ဖရစ်သည် သူ့အောင်မြင်မှုများကို လူသိရှင်ကြား ကျေညာခြင်း မပြုခဲ့ချေ။

ပါမောက္ခ ဂေါ့ဒ်ဖရစ်၏ အောင်မြင်တီထွင်မှုများ လူသိနည်းနေသော်လည်း ဥရောပမှ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦးက သူတို့လုပ်ငန်းကို လူသိရှင်ကြားပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့က ဂျာမန်လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ၁၉၂၇-ခုနှစ်မှ ၁၉၃၃-ခုနှစ်အတွင်း ဘာလင်မြို့စွန့်တနေရာတွင် လုပ်ငန်းကို စခဲ့သည်။ သူတို့သည် ငွေကြေး မပြည့်စုံသူများဖြစ်၍ ဒုံးပျံ လေးများကိုသာ တီထွင်စမ်းသပ်နိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော် သူတို့တီထွင်မှုကား အောင်မြင်သည်။ ယနေ့ခေတ်မှ ဒုံးပျံ များပေါ်ပေါက်ရန် လမ်းစပြခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံး ဂျာမန်စစ်တပ်၏ ထောက်ခံအားပေးမှုဖြင့် စစ်ပြီးလူနီးတွင် ကမ္ဘာကျော် ‘ဗီ-၂’ ဒုံးပျံ များကို အောင်မြင်စွာ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့တော့သည်။

‘ဗီ-၂’ ဒုံးပျံ တည်ဆောက်ရေးစခန်းမှ ဒေါက်တာ ဝါနီဟာဘွန်ဘရွန်းသည် လူပျိုပေါက်စာရွယ်ကပင် အာကာသသို့ ခရီးသွားအရေးတွင် စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။ ဂျာမန်ဒုံးပျံအသင်းသို့ ဝင်ပြီးသောအခါ သူ့စိတ်ဝင်စားမှုမှာ ပို၍ ပြင်းထန်လာခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဘုခီနှင့် အနုမြူဗုန်းမှတစ်ပါး အစွမ်းထက်ခဲ့သော ‘ဗီ-၂’ ကို ဒေါက်တာ ဘွန်ဘရွန်း သည် အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ပေါင်သန်း ၁၀၀ (သန်း ၁၀၀၀ ကျော်) အကုန်ခံပြီး ပထမဆုံး ‘ဗီ-၂’ ဒုံးပျံကို အောင်မြင်စွာ ပစ်လွှတ်ခဲ့သည့်အချိန်က ဒေါက်တာ ဘွန်ဘရွန်းသည် အသက် ၃၀-မျှသာ ရှိသေးသည်။

ဗီ-၂ သည် တကမ္ဘာလုံးကို အံ့ဩသင့်စေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ပြုလုပ်ပြီးစီ ခဲ့သမျှသော

ဒုံးပျံတို့သည်လည်း အစွမ်းထက်ခဲ့သည့်ကြောင့် ခမန်းလီလီရှိခဲ့သည်။

ဗီ-၂-ဒုံးပျံ အောင်မြင် ရန် ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များသည် ထောင်ပေါင်း များစွာသော ဒုံးပျံငယ်လေးများကို ပြုလုပ်စမ်းသပ်ခဲ့ရသည်။ ဗီ-၂-၏မော်တာစက်သည် ယခင်က ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော ဒုံးပျံ များမော်တာစက်များနှင့် မကွာခြားလှသော်လည်း မော်တာစက် ကောင်းမွန်စွာလည်ပတ်ရန် ရှုပ်ထွေးများပြားသော ကိရိယာ တန် ဆာ ပလာများ ခေတ်ရည်များကို လုပ်ခဲ့လေသည်။

ဒုံးပျံတို့၏အားသည် မော်တာစက်ပင်ဖြစ်သည်။ မော်တာစက် အင်အား ကောင်းလေ အရှိန်နှုန်း ကြီးမားလေ အမြင့်သို့ တက်နိုင်လေ ဖြစ်တော့သည်။ ဗီ-၂-၏ မော်တာစက်သည် ၅-ပေခန့်သာ ရှည်သော်လည်း ၎င်း၏ မြင်းကောင်ရေအားမှာ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးခရီးသည်တင်သင်္ဘောများထဲတွင် ပါဝင်သည့် ကွင်းအလီးဇာက သင်္ဘောကြီးစက်ထက် မြင်းကောင်ရေ နှစ်ဆကြီးမားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗီ-၂ ကို တည်ဆောက်ရာတွင် များစွာ သတိထားရလေသည်။ တစ်တခု မှားလွင်းသွားပါက ကြောက်စရာ ကောင်း လောက် အောင် ပေါက်ကွဲခြင်း များ ဖြစ်တတ်သည်။

ယနေ့ခေတ်မှဒုံးပျံများတွင် အဓိကအားဖြင့် အစိတ်ပိုင်းနှစ်ပိုင်းရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ လောင်စာအခန်းနှင့် ပြွန်ခေါင်းဖြစ်သည်။ အရက်ပြန်နှင့် အောက်စီဂျင်ဓာတ်ရည်သည် လောင်စာအခန်းတွင်းသို့ ဆက်သွားကြသည်။ ထိုဓာတ်ပေါင်းရည်ကို လျှပ်စစ်ဓာတ်အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းလမ်းများဖြင့်ဖြစ်စေ လောင်ကျွမ်းစေသည်။ ထိုအခါ မော်တာသည် လည်ပြီး ဒုံးပျံမှာ အမြင့်သို့ ပျံတက်တော့သည်။ လောင်စာအခန်းထဲသို့ အရက်ပြန်နှင့် အောက်စီဂျင်ဓာတ်ရည် ပေးသွင်းနိုင်သမျှဒုံးပျံသည် အမြင့်သို့တက်သည်။ ခေတ်ရည်ကို အပူဓာတ် ပေးလောက်စေသောအခါ အရည်မှ ကြီးမားသော ဓာတ်ငွေ့များ ဖြစ်သွားတော့သည်။ ထိုဓာတ်ငွေ့များသည် ပြွန်ခေါင်းမှတဆင့် အပြင်သို့ ထွက်လေသည်။

ပြွန်ခေါင်းဘက်ဓာတ်ငွေ့များဖြောင့်တန်းစွာ ထွက်သွားရေးအတွက် ပြုပြင် ပေးသည်။ ဓာတ်ငွေ့လမ်းကြောင်းကို ထိန်းသိမ်းပေးခြင်း

ဖြင့် ဒုံးပျံကို တည်မတ်စွာသွားစေသည်။ အရှိန်ကို တိုးစေသည်။

ဗီ-၂-၏ မော်တာစက်သည် ဒုံးပျံများ၏ အကြီးမားဆုံးသော စက်များထဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ အလေးချိန် တန် ၃၀-နီးပါးရှိခဲ့သည်။ ပြင်းထန်သော လေ မုန်တိုင်း ၏ နှုန်းထက် တနာရီ မိုး ၁၀၀ ခန့် ဖြစ်သည်။ ဗီ-၂-၏ အရှိန်ကား တနာရီ မိုင် ၄၅၀၀ ရှိခဲ့သည်။

ပထမ ဆုံးသော ဗီ-၂-ကို ဂျာမန်တို့ဘက် ၁၉၄၂-ခုနှစ်တွင် စတင်စမ်းသပ် ပစ်လွှတ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၄၄-ခု စက်တင်ဘာလ ၈-ရက်နေ့တွင် ဂျာမန်တို့၏ ဗီ-၂ သည် အင်္ဂလန်ကမ်းခြေသို့ ပထမဆုံး ကျရောက်ခဲ့သည်။

ဗီ-၂ သည် စစ်အတွင်းက တည်ထွင်ခဲ့ခြင်းပီပီ ကြောက်စရာကောင်းသော စစ်လက်နက်ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဗီ-၂ သည် အဆိုးထဲမှအကောင်းဖြစ်သည်။ ဗီ-၂ သည် အနာဂတ် ဒုံးပျံလောကအတွက် မျိုးစေ့ချပေးခဲ့သည်။ လူသားတို့ အာကာသအောင်မြင်ရေးအတွက် အုတ်မြစ် ချခဲ့လေသည်သာ ဖြစ်လေသည်။

တင်ဆွေး
(Arthur C. Clark ၏ The Young Trauciler in SPACE မှ ကောက်နုတ် ဖော်ပြသည်။)

(စာမျက်နှာ ၃၁-၄) စုံစမ်း၍ ဤကမ္ဘာမြေကြီးသို့ သတင်းပြန်ပို့လိမ့်မည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ လေထု အခြေအနေကို သိရသောအခါတွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်သို့ တိုင်းထွားမှု ကိရိယာများ ချပေးရန် နောက်တကြိမ် ဒုံးယာဉ်ကို လွှတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်တွင် သစ်ပင်များနှင့် သတ္တဝါများ ရှိခဲ့လျှင် အထိုက်အလျောက်ပျံ၍ အသေးစိတ် သိနိုင်လိမ့်မည်။

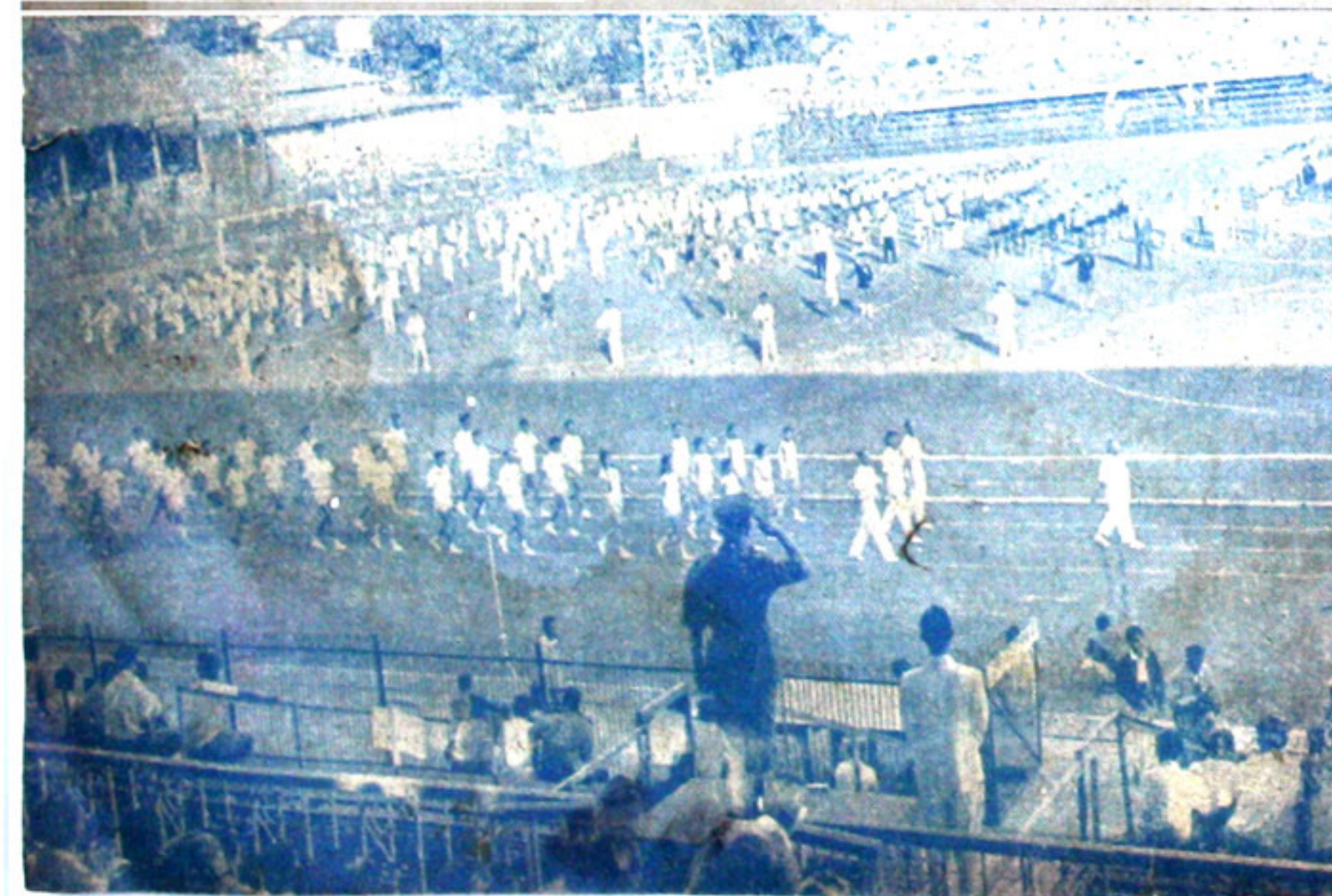
ယခုအခါတွင် ရုရှဒုံးယာဉ်နှင့် အမေရိကန် မာရီနာ ၄-ဒုံးယာဉ်တို့သည် ခရီးမိုင် ၃၂-ကုဋေ ၅-သန်းကွာသော အင်္ဂါဂြိုဟ်သို့ ရှေ့ရှုဟင်းလင်းပြင် (သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ပြင်) ထဲ၌ တနာရီလျှင် မိုင် ၂၅,၅၆၀ နှုန်းခန့်ဖြင့် ပြိုင်မြင်းနှစ်ကောင်ကဲ့သို့ မရပ်မနား ပြေးသွားလျက်ရှိသည်။

မိမိတို့၏ ဗဟုသုတ အလိုငှာ အင်္ဂါဂြိုဟ်သွား အရှေ့နှင့်အနောက် ဒုံးယာဉ်နှစ်စင်း၏ သတင်းကို သတင်းစာများထဲမှ စောင့်ရှုပတ်ကြရသည်။

ဦးသိမှ

ကျောင်းပေါင်းစုံမှ ကျောင်းသား ကလေးများက ၁၉၆၄-ခုနှစ် စာတမ်းပါ လူငယ်၊
 ခရီးစဉ် တံဆိပ်ကိုသမ္မင်္ဂဗျာဠာပုံ
 ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ အားကစားလောက သမိုင်းတွင် ခေတ်သစ်၊ စံနစ်သစ်
 ကြောင့် မြန်မာကို ကမ္ဘာ့ကလေးသမ္မတပြည်တိုင် ကျော်ကြားထင်ရှား စေခဲ့သည့် မှတ်တိုင်
 အတော်များများ စိုက်ထူနိုင်ခဲ့သည်။
 ထိုမှတ်တိုင်များအနက် မာဒေးကား ရွှေဖလားဆု၊ ဆိုဗီယက် တပ်မတော်ဘောလုံးသင်း
 နှင့် ဟန်ဂေရီဘောလုံးသင်းတို့ ဘောလုံးသင်းများကို အနိုင်ယူလိုက်နိုင်သည့် မှတ်တိုင်များ
 ကိုကာလ ဘောလုံးဝါသနာအို၊ တို့အဖို့ ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။
 ဤသို့ဖြင့် ယနေ့ခေတ်သစ်၊ စံနစ်သစ်သည် အရာရာတိုင်း၌ ခေတ်ဟောင်း၊ စံနစ်ဟောင်း
 ထက် သာလွန် ကောင်းမွန်ကြောင်း လက်တွေ့မျက်မြင်သက်သေတင်ပြလျက်ရှိခဲ့ပေသည်။
 ဤသို့ လက်တွေ့မျက်မြင်သက်သေသောကကို အထောက်အထား (စာမျက်နှာ ၃၄) သို့
 အားကစားပြိုင်ပွဲတွင် ဝါဝင် ဆင်နွှဲကြမည့် အဖွဲ့အသီးသီးက ပညာရေးနှင့်
 ဖျန်းမာရေးနှင့် တာဝန်ခံ ခိုလှုံကြီး လှတနာအား ချီတက် အလေး ပြုကြစဉ်

ရှေ့ဆောင်လူငယ်
 ၁၉၆၅-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၁-ရက်
 အမှတ် ၈၀၄၊ ၃၂-လမ်း၊ ရန်ကုန်
 အတွဲ-၈ အမှတ်-၆
 စာယ်လီရန်၊ ၁၇၂၄၇

မာတိကာ

ပစ္စည်းအလှ ဇော်အို
 လွတ်လပ်ရေးမှသည် လွတ်လပ်ရေးသို့
 တွေးခေါ်မြှင့်မြင်သစ်
 ဦးလေးမြော်မယ်... ဇော်အို
 လူ့ဘောင်သစ်မှ အဖြစ်ပွင့်တစု
 ဇော်အိုကြို
 ပဲခူးတိုင်းပညာရေးပြပွဲများ ကိုလတ်
 လိပ်ပြာ စမောင်ရမ်းမြေ
 ခုံးယုံအဝ ဝိ၊ ရှု၊ ဝိပန်းက တင်ထွေး
 ကျီး-ယင်-၄ က်-မား-ပြဇာတ်
 မင်းသုဝဏ်
 -တောင်ပေါ်အို၊ တောင်ရိုးပေါ်
 အရိုးစောမူညင်
 မြက်မှ သည်နှားဖို့အို
 အခြေခံပန်းချီပညာ... ဦးအကြည်
 ကျောင်းပေါင်းစုံ ပညာရေးပြပွဲကြီး
 သင့်ပြဿနာအဖြေရှာ
 နီကြီးရှေ့ဆောင်
 ကျောင်းဟောပြောပွဲ ရန်အောင်
 သူ- ကိုလေးငယ်
 မြဲမြံတတ်လျှင် ရှုတိုင်းယဉ်
 ဦးဟိန်စွန်း၊
 အခြေခံခေတ်ပုံပညာ အလင်းရောင်
 ယနေ့သိပ္ပံပညာ... မင်းယု
 နွားနှင့် နပေါကြီး... မောင်အ
 ခလေးစိတ်... မောင်အ
 တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်ကျောင်းပေါင်းစုံ
 အာ.က.ဘေးရင်ပွဲ... မောင်ရည်စွ
 ယခုလ မျက်နှာပုံ

လွတ်လပ်ရေး အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် မြို့
 လွတ်လပ်ရေး၏ဝေငါးဦး ဗိုလ်ချုပ်အောင်
 ကိုဂုဏ်ခံဘိ ဝီ-အေ စစ်ဝတ်စုံဖြင့်
 ထားပုံအား တပ်မတော် မော်ကွန်းတို့
 ဦးသောင်းဟန် ပန်းချီဖြင့် အမှတ်တမူ
 အပ်ပါသည်။